ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2009

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ζ'

Τετάρτη 24 Ιουνίου 2009 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ.481,550
2. Ανακοινώνονται οι συνεδριάσεις Κοινοβουλευτικών Επιτροπών, σελ.481
3. Ευχές για ανάληψη Βουλευτικών καθηκόντων, σελ. 505, 558
4. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο του Μιχάλη Παπαγιαννάκη, σελ.558
5. Αναφορά για την απελευθέρωση του Έλληνα δημοσιογράφου Ιάσονα Αθανασιάδη-Φόουντεν, σελ.558
6. Αναφορά για το κλείσιμο του συγκροτήματος του Ελεύθερου Τύπου, σελ.558,560
7. Αναφορά καταδίκης για την προκήρυξη της τρομοκρατικής οργάνωσης «Σέχτα Τρομοκρατών», σελ.569

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 25 Ιουνίου 2009, σελ.481

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής των άρθρων των τροπολογιών και του συνόλου επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Δικαιοσύνης: α) «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 26 Μαΐου 1999, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 3(2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003 και των Ρηματικών Διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 199 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 116/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής», σελ.482,509

β) «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Συνθήκη περί αμοιβαίας εκδόσεως εγκληματιών μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής που υπογράφηκε στις 6 Μαΐου 1931, και στο Ερμηνευτικό Πρωτόκολλο αυτής, που υπογράφηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1937, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3(2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003 και των ρηματικών διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 200 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 117/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής», σελ.493,529

2. Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Μεταρρυθμίσεις στην οργάνωση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, στη θεραπευτική μεταχείριση χρηστών ναρκωτικών ουσιών και άλλες διατάξεις», σελ.550

3. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής.

Η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Οργανωτική Επιτροπή Μεσογειακών Αγώνων-Βόλος 2013 και άλλες διατάξεις», σελ.568

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ Σ., σελ.505
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ.506
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ.508
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν., σελ.482,493,508
ΚΑΖΑΚΟΣ Κ., σελ.506
ΚΑΝΕΛΛΗ Λ., σελ.504
ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ Γ., σελ.507
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ.506,508
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α., σελ.506
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ.507

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α., σελ.558
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι., σελ.565,566
ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ Σ., σελ.555
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ.566,567
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ.569,570,571,572,573
ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ.550
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ.568
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν., σελ.571,573,576
ΚΑΝΕΛΛΗ Λ., σελ.553,555
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ.560
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ., σελ.575
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο., σελ.564
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ.568
ΛΑΜΠΙΡΗΣ Η., σελ.559
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι., σελ.573,574
ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ., σελ.561,562
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ.556,558
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ.563
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π., σελ.574
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α., σελ.562
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ.555
ΤΖΑΚΡΗ Θ., σελ.551

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2009

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ζ'

Τετάρτη 24 Ιουνίου 2009 (πρωΐ)

Αθήνα, σήμερα στις 24 Ιουνίου 2009, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ.**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 23.6.2009 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΣΤ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 23 Ιουνίου 2009, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αυτών και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 25ης Ιουνίου 2009.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παράγραφος 1, 130 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 31/22-6-2009 επίκαιρη ερώτηση του Α' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Σούρλα προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών κ.λπ..

2. Η με αριθμό 32/22-6-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Θεοδώρας Τζάκρη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με τη διερεύνηση της υπόθεσης της Κωνσταντίνας Κούνεβα κλπ.

3. Η με αριθμό 28/22-6-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σταύρου Σκοπελίτη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την επίλυση προβλημάτων των αγροκτηνοτρόφων όσον αφορά την ενεργοποίηση ατομικών δικαιωμάτων του Ολοκληρωμένου Συστήματος Διαχείρισης Ενισχύσεων (ΟΣΔΕ) κ.λπ..

4. Η με αριθμό 27/22-6-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελίας Αμμανατίδου-Πασχαλίδου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την καθυστέρηση ολοκλήρωσης του σχεδιασμού διαχείρισης απορριμμάτων στο Νομό Θεσσαλονίκης κ.λπ..

5. Η με αριθμό 30/22-6-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λειτουργία αλβανικού σχολείου στην Καλαμπάκα κ.λπ..

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι σήμερα Τετάρτη, 24 Ιουνίου 2009, θα συνεδριάσουν οι ακόλουθες Κοινοβουλευτικές Επιτροπές.

Στις 11.00' η ώρα η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων με θέμα ημερήσιας διάταξης τη συνέχιση της επεξεργασίας και εξέτασης του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Οργανωτική Επιτροπή Μεσογειακών Αγώνων-Βόλος 2013 και άλλες διατάξεις». Είναι η τέταρτη συνεδρίαση.

Στις 11.30' η ώρα θα συνεδριάσει η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας με θέμα ημερήσιας διάταξης τη συζήτηση για την αλλαγή του ν. 3126/2003 περί ποινικής ευθύνης Υπουργών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 26 Μαΐου 1999, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 (2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003».

Αυτό το νομοσχέδιο ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία και εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή μπορούν να λάβουν το λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κύρωσης αυτής της Συμφωνίας.

Επίσης, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Συνθήκη περί αμοιβαίας εκδόσεως εγκληματιών μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 6 Μαΐου 1931, και στο Ερμηνευτικό Πρωτόκολλο αυτής, που υπογράφηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1937, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 (2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, που υπογράφηκε 25 Ιουνίου 2003».

Και αυτή η κύρωση γίνεται με το άρθρο 108 του Κανονισμού της Βουλής και το λόγο μπορούν να λάβουν μόνο όσοι έχουν αντίρρηση στην κύρωση της Συμφωνίας.

Σ' αυτές τις δύο Συμφωνίες που κυρώνονται έχουν κατατεθεί και σας έχουν μοιραστεί δύο τροπολογίες, οι οποίες προήλθαν από τις συνεννοήσεις που έγιναν μεταξύ της Ελληνικής Κυβέρνησης και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερι-

κής, ύστερα από τις παρατηρήσεις που έγιναν στη Διαρκή Επιτροπή.

Θα μας ενημερώσει τώρα επ' αυτών ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο οποίος θα λάβει το λόγο και για τη διόρθωση που επιβάλλεται να γίνει στον τίτλο του νομοσχεδίου.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να διευκρινίσω κάτι κατ' ακολουθίαν της συζήτησης στη Διαρκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής. Με τις προσθήκες-τροπολογίες που κατατέθηκαν, εισάγεται στο αρχικό κείμενο των σχεδίων για την κύρωση των Πρωτοκόλλων ένα δεύτερο άρθρο, ώστε να συμπεριληφθούν στον κυρωτικό νόμο και οι διπλωματικές διακοινώσεις που αντηλλάγησαν μετά τη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή μεταξύ του Υπουργείου Εξωτερικών της πατρίδας μας και της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, μετά από διαπραγματεύσεις που έγιναν μεταξύ των πλευρών, κατόπιν δικής μας πρωτοβουλίας.

Ύστερα από δήλωση που είχα κάνει στις 18-2-2009 κατά τη συζήτηση στην επιτροπή –την οποία ελπίζω να θυμούνται οι συνάδελφοι που μετείχαν στην επιτροπή- είχα πει ότι θα γίνονταν ενέργειες ώστε να καταστεί απολύτως σαφές ότι οι όροι των συμφωνιών Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για τη μη παρέκκλιση, δηλαδή αντίστοιχα τα άρθρα 13 και 17 (2) των Συμφωνιών, ισχύουν και στις διμερείς συμβάσεις.

Έτσι όπως διαμορφώνεται πλέον το κείμενο των υπ' όψιν σχεδίων νόμων μετά τις τροπολογίες-προσθήκες, αποσαφηνίζεται πλήρως –ελπίζω- και δεν μένει κανένα περιθώριο αμφισβήτησης για την εφαρμογή και στις διμερείς συμφωνίες με τις Ηνωμένες Πολιτείες των άρθρων 13 και 17 (2) των συμφωνιών εκδόσεως και δικαστικής συνδρομής Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, τα οποία εισάγουν το άρθρο της μη παρέκκλισης.

Αν μου επιτρέπετε κατόπιν αυτού, κύριε Πρόεδρε, θα διαβάσω τις φραστικές βελτιώσεις και προσθήκες στο σχέδιο νόμου.

Κατ' αρχήν, έχουμε την «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 26 Μαΐου 1999, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 (2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003».

Ο τίτλος του νομοσχεδίου αναδιατυπώνεται ως εξής: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 26 Μαΐου 1999, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 (2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003 και των Ρηματικών Διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 199 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 116/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής».

Οι Ρηματικές Διακοινώσεις με αριθμούς ΑΣ 199 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 116/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής τίθενται ως άρθρο δεύτερο του νομοσχεδίου και το δεύτερο άρθρο αυτού αναριθμείται σε τρίτο.

Αντικαθίσταται το κείμενο της μετάφρασης στην Ελληνική Γλώσσα της με αριθμό 116/POL/09 Ρηματικής Διακοίνωσης της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, προς το σκοπό της αρτιότερης και πιστότερης απόδοσής του στην Ελληνική.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Νικόλαος Δένδιας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες-βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Και αν μου επιτρέπετε, εξαντλώντας την υπομονή, να διαβάσω και τη φραστική βελτίωση-προσθήκη στο επόμενο Πρωτόκολλο.

Έχουμε: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Συνθήκη περί αμοιβαίας εκδόσεως εγκληματιών μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 6 Μαΐου 1931, και στο Ερμηνευτικό Πρωτόκολλο αυτής, που υπογράφηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1937, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 (2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003».

Ο τίτλος του νομοσχεδίου επαναδιατυπώνεται ως εξής: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Συνθήκη περί αμοιβαίας εκδόσεως εγκληματιών μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 6 Μαΐου 1931, και στο Ερμηνευτικό Πρωτόκολλο αυτής, που υπογράφηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1937, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 (2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003 και των Ρηματικών Διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 200 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 117/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής».

Οι Ρηματικές Διακοινώσεις με αριθμούς ΑΣ 200 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 117/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής τίθενται ως άρθρο δεύτερο του νομοσχεδίου και το δεύτερο άρθρο αυτού αναριθμείται σε τρίτο.

Αντικαθίσταται το κείμενο της μετάφρασης στην Ελληνική Γλώσσα της με αριθμό 117/POL/09 Ρηματικής Διακοίνωσης της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, προς το σκοπό της αρτιότερης και πιστότερης απόδοσής του στην Ελληνική.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Νικόλαος Δένδιας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες-βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ποιος εκ των συναδέλφων που έχει αντίρρηση στην Κύρωση επιθυμεί να λάβει το λόγο; Απ' ό,τι βλέπω, είναι η κ. Κανέλλη, ο κ. Σκυλλάκος, η νέα συνάδελφος και ο κ. Βελόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσουμε και για τις τροπολογίες;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα σας δώσω όσο χρόνο θέλετε.

Παρακαλώ την κ. Κανέλλη να λάβει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε τις βελτιώσεις και τις είδαμε.

Θα μιλήσω λοιπόν και για τις δύο Συμβάσεις, γιατί είναι προφανές ότι είναι της ιδίας υφής και της ιδίας ουσίας. Έχουν διαφορετική ημερομηνία υπογραφής, αλλά ακριβώς την ίδια πολιτική. Είμαστε το κόμμα το οποίο όταν αυτές οι δύο Συμβάσεις είχαν έρθει στην επιτροπή, εξέφρασε κατηγορηματικά τις αντιδράσεις του.

Θυμίζω ότι ειδικά το 2003 για τη δεύτερη εκ των δύο Συμφωνιών είχαν γίνει και τεράστιες κινητοποιήσεις από φορείς, ιδρύματα όπως το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου, το Δικηγορικό Σύλλογο, τη Δημοκρατική Συσπείρωση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Είχε κινητοποιηθεί τεράστιος αριθμός ανθρώπων, πέρασε καιρός και μοιάζει να το έχουμε ξεχάσει.

Εδώ έχουμε ένα πρακτικό πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε, το οποίο δεν συνειδητοποιούμε και δεν το κουβεντιάζουμε. Όλη αυτή η υπόθεση βασίζεται στη μη περαιτέρω προώθηση του Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Αν υπήρχε το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, δεν θα μιλάγαμε τώρα, αλλά θα ήμασταν «σιδηροδέσμιοι». Δεν πέρασαν οι λαοί το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα και ήρθαν οι Ηνωμένες Πολιτείες και κάνουν το εξής: Διμερώς αποκαθιστούν και υλοποιούν όλες τις συμφωνίες που είχαν υπογράψει με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κοντολογίς, αυτή η ιστορία είναι «τρομοσυμφωνία» και παρά τις παραλλαγές που έχετε κάνει με τις τροποποιήσεις κάτω από την αφόρητη πίεση, υπάρχουν πολύ συγκεκριμένες αλήθειες.

Τους «τρομονόμους» τους ξέρουν οι πολίτες της Ελλάδας και της Ευρώπης με τα ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης.

Πάμε να δούμε την ουσία. Εδώ το Σύνταγμά μας καθίσταται Σύνταγμα μειωμένης κυριαρχίας. Το Σύνταγμα απαγορεύει την έκδοση Ελλήνων πολιτών. Κι όμως, και με την τροπολογία και για να φανεί ότι έχουμε μία τάση στοιχειώδους αντίστασης, θέτουμε το Σύνταγμα σε διαπραγμάτευση; Είμαστε μία χώρα τόσο μειωμένης κυριαρχίας; Βάζουμε το Σύνταγμα σε διμερή διαπραγμάτευση, κάτι που σημαίνει ότι ανά πάσα στιγμή η χώρα θα γίνει αντικείμενο γεωστρατηγικών επιδιώξεων, πιέσεων και ενδεχομένως εκβιασμών για να διαπραγματευόμαστε την έκδοση κρατουμένου στην Ελλάδα ως υπόπτου και ούτε καν κρατουμένου;

Μπορούμε να εκδώσουμε πλέον άνθρωπο, Έλληνα πολίτη ο οποίος έχει αθωωθεί για αδικήματα εδώ και μάλιστα σε χώρα στην οποία ισχύει και για εγκλήματα η θανατική ποινή; Αυτά είναι απίστευτης –δεν θέλω να χρησιμοποιήσω τη λέξη, αλλά δεν υπάρχει άλλη- ουσιαστικής διαδικαστικής, διπλωματικής, στρατηγικής, ποινικής και ό,τι άλλο θέλετε υποτέλειας στις Ηνωμένες Πολιτείες. Δεν είναι δυνατόν να πάμε στη συνεργασία! Έχουμε δεχθεί από τηλεδιασκέψεις μέχρι και εγώ δεν ξέρω τι, κύριε Πρόεδρε.

Μειώνουμε συνεχώς τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας απέναντι στους πολίτες της και αυτό είναι κάτι που πρέπει να γίνει κατανοητό. Πρόκειται για συμφωνίες της νέας τάξης πραγμάτων που ούτως ή άλλως υλοποιούνται με σειρά «τρομονόμων», όπως με τη Σένγκεν Ι, τη Σένγκεν ΙΙ, τη Σένγκεν ΙΙΙ και με τα ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης. Τώρα περνάμε και την άλλη πλευρά του Ατλαντικού.

Σας θυμίζω ότι όταν είχαν έρθει αυτές οι δύο Συμβάσεις στην επιτροπή, το ΠΑΣΟΚ είχε πει ότι θα τις ψηφίσει, αφού διατύπωσε κάποιες αντιρρήσεις, επικαλούμενο μάλιστα σχετικό αίτημα της ΓΣΕΕ. Και φαίνεται τώρα ότι φέρνετε αυτή την τροπολογία για να καλμάρετε τι; Την ουσία του πράγματος; Δεν είναι αληθές από την ώρα που η συνταγματική επιταγή είναι άλλη.

Ξέρετε, σήμερα θα συζητήσουμε και το νόμο περί ευθύνης Υπουργών και κολλάμε σε πράγματα που δεν μπορούν να αλλάξουν μέσω Συντάγματος. Και θέλετε συνταγματική διαδικασία. Την ίδια μέρα, την ίδια ώρα, εδώ μέσα θέτουμε το Σύνταγμα σε ό,τι αφορά την έκδοση των Ελλήνων πολιτών σε διμερή διαβούλευση με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Πώς γίνεται αυτό το πράγμα πολιτικά, κύριοι συνάδελφοι; Κάπως δεν πρέπει να αποφασίσουμε αν είμαστε κυρίαρχη πολιτεία και ισχύει το Σύνταγμα; Έχουμε κωλύματα για το νόμο περί ευθύνης Υπουργών και δεν έχουμε για την έκδοση πολιτών και ειδικά πολιτών οι οποίοι ενδεχομένως έχουν αθωωθεί εδώ; Μπαίνουμε σε μία ιδιότυπη ομηρία η οποία καταδεικνύει την αντιδραστικότητα αυτών των Συμφωνιών που είναι ευθέως αντίστοιχη με τους υπαρκτούς «τρομονόμους».

Οι Έλληνες πολίτες δεν μπορούν να αισθάνονται ασφαλείς στη χώρα τους. Διευκολύνουμε σε τέτοιο βαθμό τη χορήγηση στις Ηνωμένες Πολιτείες προσωπικών δεδομένων, στοιχείων DNA με απλούστατες διαδικασίες, με απλές αιτήσεις. Και όσες σφραγίδες του Υπουργείου Δικαιοσύνης κι αν κάνετε, και όσες ρηματικές διακοινώσεις κι αν αλλάξετε και αν βάλετε τις διπλωματικές υπηρεσίες, από την ώρα που παρέχουμε το δικαίωμα να ζητούν οι Ηνωμένες Πολιτείες κατά τα δικά τους συμφέροντα και δοκούν προσωπικά δεδομένα των Ελλήνων πολιτών για να μπορέσουν να προβούν στις δικές τους δικαστικές διαδικασίες, οι Έλληνες πολίτες παύουν να έχουν κύρος ως κάτοχοι της Ελληνικής ιθαγένειας, του ελληνικού διαβατηρίου.

Και ξέρετε κάτι; Το κάνουμε με όρους υποτέλειας και αυτό είναι κάτι που πρέπει να συνειδητοποιήσουμε. Δεν ισχύει η ευρωπαϊκή σύμβαση που είχε γίνει με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Και εδώ μιλάμε για ένα κόμμα το οποίο αντιδρά για οποιαδήποτε - ακόμα και από την Ευρωπαϊκή Ένωση- πλευρά που θέτει εν αμφιβόλω κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας και ατομικά και πολιτικά δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών. Εγκληματιών τε και μη, παραβατών τε και μη. Πολλώ μάλλον υπόπτων.

Έχουμε συνειδητοποιήσει ότι ανατρεφόμεθα και λέμε σε μια ολόκληρη γενιά να βλέπει Αμερικανούς πολίτες να μετατρέπονται σε «ράμπο», να πηγαίνουν σε οποιαδήποτε χώρα να υπερασπιστούν τον πολίτη τους και θα είναι αυτή η ιμπεριαλιστική υπερδύναμη η οποία θα είναι απέναντί μας και θα λέει ο κύριος Νικολακόπουλος έχει καταδικαστεί στην Ελλάδα και έχει αθωωθεί -δεν έχει καταδικαστεί, δεν ισχύει αυτό το αδίκημα στην Ελλάδα- για μένα είναι ύποπτος και τον εκδίδουμε; Θα μπαίνουμε σε διαπραγμάτευση για το αν θα τον εκδώσουμε ή όχι, χωρίς να υπακούσουμε τη συνταγματική επιταγή όντας εμείς υπεύθυνοι;

Ήθελα να ξέρω, πώς μπορεί να γίνει αντικείμενο διαβούλευσης συνταγματική θέση; Γιατί αν είναι έτσι, να καταργήσουμε τις συνταγματικές διαδικασίες, κύριε Πρόεδρε. Να αλλάζουμε πράγματα εκτός συνταγματικής διαδικασίας, αφού συμβαίνει ένα τέτοιο καίριας σημασίας ζήτημα, δηλαδή πολίτης ο οποίος στην Ελλάδα μπορεί να διώκεται για αδίκημα το οποίο δεν επισύρει καν μεγάλες ποινές, να μπορεί να βρεθεί μετά καταδικασμένος στις Ηνωμένες Πολιτείες και ενδεχομένως αντιμέτωπος με την ποινή του θανάτου!

Διότι ακούω από όλες τις δημοκρατικά ευαίσθητες πλευρές, οι οποίες θέλουν να βλέπουν το κοινωνικό πρόσωπο του ιμπεριαλισμού και το κοινωνικό πρόσωπο του καπιταλισμού ότι κατηγορούνται χώρες ολόκληρες -οι οποίες δεν είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες- επειδή ακόμα ισχύει η θανατική ποινή. Και να ξεσηκώνονται, και να διαμαρτυρίες! Εδώ σηκώθηκε σύμπας ο νομικός κόσμος. Τέτοια ζητήματα δεν τα θέτει μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα. Τα έχουν θέσει δικηγόροι, σύλλογοι, οργανώσεις, σοβαρά ιδρύματα που κάνουν νομική εργασία, όπως το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου.

Τελειώνοντας, θα ήθελα ειλικρινά να καλέσω την Κυβέρνηση και τα κόμματα που ενδεχομένως θέλουν να στηρίξουν αυτές τις δύο Συμφωνίες, να τις καταψηφίσουν. Είμαστε στο 2009! Εδώ είμαστε Βουλευτές και αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, με βάση τον Κανονισμό της Βουλής και το Σύνταγμα, είμαστε Βουλευτές που δεν εκπροσωπούμε τίποτε άλλο, παρά το έθνος, τους πολίτες αυτής της χώρας.

Ποιανού του πάει η καρδιά, ο νους και οι όρκοι που έχει δώσει να πει «ναι», θα παραβιάζει το Σύνταγμα της χώρας συνειδητά, όταν πρόκειται για την τρομοκρατική αντιμετώπιση της φάμπρικας που έχει ανακαλύψει ο ιμπεριαλισμός για την τρομοκρατία;

Όχι ότι δεν ήταν πραγματική. Όμως, οι διαστάσεις δεν μπορούν να υποχρεώνουν Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου να ιεραρχούν χαμηλότερα τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα και το Σύνταγμα της χώρας και να το θέτουν σε αντικείμενο διμερών διαπραγματεύσεων.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, τις δύο συμφωνίες μετά ή άνευ τροπολογιών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνάδελφε, κύριε Πεταλωτή, νομίζω ότι το κόμμα σας ψηφίζει τις Συμφωνίες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, αλλά για τις τροπολογίες θέλουμε να τοποθετηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Σε λίγο, κύριε Πεταλωτή, θα σας δώσω το λόγο.

Το λόγο έχει η νέα συνάδελφος κ. Ανδριοπούλου Σοφία, στην οποία ευχόμαστε «Καλή θητεία».

Κυρία Ανδριοπούλου, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΣΟΦΙΑ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο περισσότερο χρόνο για να μιλήσω και εγώ και για τις δύο Συμβάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Για πέντε λεπτά, κυρία Ανδριοπούλου.

ΣΟΦΙΑ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ: Θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε μπροστά μας προς συζήτηση δύο κυρώσεις διμερών Συμφωνιών μεταξύ Ελλάδας και ΗΠΑ για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή και την έκδοση. Ουσιαστική η Κυβέρνηση μάς φέρνει μπροστά σε τετελεσμένα γεγονότα. Το θέμα δεν ήρθε προς συζήτηση στην Ελληνική Βουλή ούτε όταν συνήφθη η Σύμβαση μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΗΠΑ το 2003 -και μάλιστα υπό Ελληνική Προεδρία- ούτε το 2006, όταν έγιναν οι διμερείς διαπραγματεύσεις μεταξύ Ελλάδας και ΗΠΑ.

Παρατηρούμε μια αξιοσημείωτη ασυνέχεια. Τη δε πρώτη Συμφωνία σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης την «ενορχήστρωσε» η Ελλάδα υπό Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και τη μεν διμερή η Νέα Δημοκρατία. Κατά έναν καταπληκτικό τρόπο τα κείμενα είναι ακριβώς τα ίδια ή μάλλον σχεδόν τα ίδια, καθώς στα σημεία που η Ευρωπαϊκή Ένωση αφήνει κάποια περιθώρια διαφοροποίησης στα κράτη-μέλη με την υιοθέτηση πιο αυστηρών κριτηρίων εφαρμογής ως συμφωνιών, εμείς επιλέγουμε το δρόμο της λιγότερης προστασίας. Με άλλα λόγια, «σκύβουμε» κανονικά το κεφάλι στις ΗΠΑ.

Αυτή η Συμφωνία αποτελεί υποχώρηση του δικαιικού πολιτισμού της Ευρώπης, αλλά και της προστασίας των δικαιωμάτων των Ευρωπαίων πολιτών. Έχω τη βεβαιότητα ότι πρόκειται για εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας, αλλά και των άλλων ευρωπαϊκών χωρών προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Αυτό, βέβαια, είναι το πολιτικό αποτέλεσμα των συστηματικών πιέσεων που χρόνια ασκούσαν, αλλά και ασκούν μέχρι σήμερα, οι ΗΠΑ στην Ευρώπη.

Δυστυχώς, προκύπτουν πολλά και πολύ σοβαρά θέματα από τις Συμφωνίες που έχουμε εδώ μπροστά μας. Είναι άξια απορίας η αδιαφορία, η περιφρόνηση που έδειξαν οι δίδυμες συμφωνίες απέναντι στο ευρωπαϊκό κεκτημένο προστασίας των δικαιωμάτων. Πρόκειται για προσβολή όχι μόνο των ευρωπαϊκών θεσμών –μιλώ για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο- των διεθνών και ευρωπαϊκών συνθηκών προστασίας των δικαιωμάτων των ανθρώπων, αλλά και των ίδιων των πολιτών. Πέρα από το ίδιο το περιεχόμενο, το οποίο θα προσπαθήσω να προλάβω να σχολιάσω, δεν υπάρχει πουθενά στο κείμενο, είτε το ευρωπαϊκό είτε το ελληνικό, αναφορά στα θεμελιώδη ευρωπαϊκά κείμενα προστασίας των δικαιωμάτων των πολιτών. Λες και το άρθρο 6, της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μας αφορούσε, λες και οι κοινές παραδόσεις των κρατών-μελών, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που αναφέρονται συνήθως σε όλες τις πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απλά κρίθηκαν άσχετα. Και όλα αυτά στο όνομα μιας αόριστης επίκλησης λόγων προστασίας της ασφάλειας των πολιτών και πάταξης του διεθνούς εγκλήματος. Γιατί δεν αναφέρεται πουθενά ρητά η ευχέρεια άρνησης από κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έκδοση των υπηκόων τους, ανάλογα με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, παραδείγματος χάριν, περί χρηστής δίκης;

Έχω την πολιτική βεβαιότητα ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι βαρύτατα εκτεθειμένη και η ευθύνη της είναι τεράστια. Όφειλε να αρνηθεί τη σύμπραξή της σε μια τέτοια συμφωνία και να αναπτύξει πρωτοβουλίες, αξιοποιώντας την Προεδρία της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να μην υπάρξει αυτή η Σύμβαση. Όφειλε να ακούσει την αντίθεση στις συμβάσεις αυτές των κοινωνικών και επιστημονικών οργανώσεων της χώρας μας, αλλά και των άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Όφειλε να συνυπολογίσει τις αντιδράσεις του Ευρωκοινοβουλίου τις οποίες δεν συνυπολόγισε καθόλου. Στη συνέχεια, τη σκυτάλη παίρνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που διαπραγματεύτηκε με τις ΗΠΑ πάνω στο κείμενο που είχε ήδη δεχθεί το ΠΑΣΟΚ. Και πάλι μπορούσε να συνυπολογίσει τις ποικίλες αντιδράσεις, μπορούσε να βελτιώσει το κείμενο της Συμφωνίας, να περιλάβει δικλίδες ασφαλείας. Το περιθώριο υπήρχε. Μπορούσε να προβάλει συνταγματικούς λόγους. Έγκριτοι νομικοί είχαν εκφράσει από το 2003 τις επιφυλάξεις τους.

Όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν το κάνατε. Και ερχόμαστε σήμερα εδώ μ' αυτό το επαίσχυντο κείμενο μπροστά μας. Εάν σε κάτι διαφοροποιείται η Ευρώπη από την Αμερική και αισθάνεται σχετικά ανώτερή της, είναι το σύστημα προστασίας των δικαιωμάτων που έχει εγκαταστήσει και γίνεται σεβαστό στην πράξη. Όμως, πόσο περήφανος και πόσο ασφαλής θα πρέπει να αισθάνεται τώρα ο ίδιος πολίτης, όταν βλέπει ότι Πρωθυπουργοί και Αρχηγοί Κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αδυνατούν ή δεν τολμούν να υπερασπιστούν τις αξίες του νομικού και πολιτικού πολιτισμού της απέναντι στο «Μεγάλο Αδερφό»; Όταν βλέπει, ότι είναι έτοιμοι και νομικά προετοιμασμένοι να τον εκδώσουν ακόμα και για ένα απλό πλημμέλημα που επισύρει ποινή φυλάκισης μεγαλύτερη του ενός έτους, αρκεί μόνο να θίγεται η ασφάλεια των ΗΠΑ ή να προσβάλλονται οι αρχές της; Όταν κινδυνεύει να εκδοθεί σε μία χώρα που η ίδια φροντίζει μανιωδώς να εξαιρέσει τους δικούς της πολίτες από κάθε δίωξη και καταδίκη από άλλη χώρα και όταν η ίδια δεν έχει υπογράψει καμμία διεθνή συνθήκη προστασίας των δικαιωμάτων και ούτε φημίζεται για το δικαιοκρατικό της σύστημα δίωξης και φυλάκισης;

Είναι τουλάχιστον αντιφατικό να συνάπτεται σύμβαση με τις ΗΠΑ, ενώ στο Γκουαντάναμο υπάρχουν αρκετοί Ευρωπαίοι πολίτες και δεν γίνονται σεβαστές οι ελάχιστες διαδικαστικές εγγυήσεις σε σχέση με μία δίκαιη δίκη, όπως αυτές έχουν επιβεβαιωθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Είναι τουλάχιστον αντιφατικό να συνάπτεται σύμβαση με τις ΗΠΑ, όπου προβλέπεται η σύλληψη των υπόπτων για τρομοκρατία χωρίς δικαστικό ένταλμα, χωρίς ανακοίνωση σε αυτόν της κατηγορίας και χωρίς προθεσμία λήξης της προφυλάκισης. Έχουν καταργήσει το habeas corpus, το θεμελιώδες δικαίωμα της μη σύλληψης, παρά μόνο υπό τους όρους που οι διεθνείς κανόνες και το Σύνταγμα κάθε χώρας προβλέπουν. Είναι γνωστό ότι στις ΗΠΑ η αρμοδιότητα για το χειρισμό και την εκδίκαση υποθέσεων προσώπων υπόπτων για τρομοκρατία, έχει ανατεθεί μέχρι και σε στρατιωτικές επιτροπές. Ούτε καν σε στρατοδικεία! Αυτά εκδίδουν αποφάσεις, κατά τις οποίες δεν χωρεί έφεση δικαστηρίων ακόμα και όταν επιβάλλουν θανατική ποινή. Οι ισχυρισμοί ότι οι εκδιδόμενοι θα παραπέμπονται στα τακτικά αμερικανικά δικαστήρια, είναι απατηλή. Υπάρχει προηγούμενο αλλοδαπού υπόπτου για τρομοκρατικές ενέργειες, όπου μετά τη συμφωνία με τις ΗΠΑ, είχε παραπεμφθεί σε τακτικό αμερικανικό δικαστήριο και αυτό παρέπεμψε την υπόθεση σε στρατιωτική επιτροπή, ως μόνη αρμόδια. Με άλλα λόγια, έχει καταργηθεί και το θεμελιώδες δικαίωμα σε δίκαιη δίκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αυτά κατ' αρχήν, κύριε Πρόεδρε. Εμείς καταψηφίζουμε και τις δύο Συμβάσεις. Δυστυχώς, δεν μπορώ να υπεισέλθω εις κατ' άρθρον ανάλυση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός καταψηφίζει;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, για ακόμη μία φορά αποδεικνύεται ότι έχουμε δύο κόμματα κυβερνητικά με μία ενιαία στρατηγική και πολιτική. Και το λέω αυτό, γιατί πολύ απλά το 2003 ξεκίνησε το ΠΑΣΟΚ, εσείς θα μπορούσατε να κάνετε κάτι καλύτερο, θα μπορούσατε να αλλάξετε αυτή τη δυσάρεστη για την Ελληνική δικαιοσύνη εξέλιξη, αλλά δεν το πράξατε. Και λέω «δικαιοσύνη», γιατί καταργούνται οι πρόνοιες της ελληνικής έννομης τάξης, που προστατεύουν τα ατομικά δικαιώματα. Αν φθάσουμε στο σημείο να ζητάει ο «Μεγάλος Αδερφός» τον οποιονδήποτε, ενώ έχει αθωωθεί στην Ελλάδα και να τον εκδίδει η Ελλάδα, τότε μιλάμε ειλικρινά για μία αντιδημοκρατική –δεν θα πω φασιστική ή ακραία- αντίληψη. Από την ελληνική πλευρά, θα έπρεπε να είμαστε προσεκτικότεροι.

Αυτό που με προβληματίζει είναι πως ό,τι λένε οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, κύριε Δένδια, αυτό κάνουμε. Και βλέπετε, δεν λέω «κάνετε», αλλά λέω «κάνουμε». Δεν υπάρχει ΟΗΕ στον πλανήτη, δυστυχώς, δεν υπάρχει ΝΑΤΟ, δεν υπάρχει Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν υπάρχει τίποτα. Και όσο πιο γρήγορα το καταλάβουμε και το αντιληφθούμε όλοι μας, τόσο το καλύτερο για εμάς. Κοιτάξτε, δεν είμαστε αντιαμερικανιστές. Όχι. Κάποια στιγμή, όμως, πρέπει να ορθώσει και ανάστημα η Ελλάδα. Πρέπει να αποδείξει ότι είναι ο «φωτοδότης» διαφορετικός πολιτικός παγκοσμίως και να πούμε ένα «όχι». Οι αποφάσεις του ΟΗΕ – γιατί επικαλούμαστε πολλές φορές αποφάσεις συγκεκριμένες- των Ηνωμένων Πολιτειών, του ΝΑΤΟ, έχουν ποτέ υλοποιηθεί για την Κύπρο μας; Έχουν ποτέ στο Ιράκ ρωτήσει οι Αμερικανοί τα όσα έχουν κάνει;

Όχι, κύριε Υπουργέ. Εγώ δεν έχω καταλάβει ποτέ στη ζωή μου γιατί πρέπει η Ελλάδα να είναι δέσμια του λόγου της ή δέσμια των όποιων αποφάσεων είτε της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε του ΝΑΤΟ, όταν διεθνώς ισχύει η αρχή της αμοιβαιότητας.

Κύριε Υπουργέ, με το θέμα της βίζας τι θα κάνουμε; Για να ξέρουμε τι λέμε. Υπάρχει η αρχή της αμοιβαιότητας; Είμαστε ιθαγενείς της Ευρώπης εμείς; Δηλαδή, επικαλούμαστε την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη συμφωνία που έκανε η Ευρωπαϊκή Ένωση με τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά κανείς Ευρωπαίος πολίτης δεν έχει βίζα. Μόνο οι Έλληνες έχουν. Οι ιθαγενείς, οι Έλληνες. Άρα, λοιπόν, ναι, να υπογράψουμε όποια συμφωνία θέλουν οι κύριοι Αμερικάνοι, όχι όμως καταστρατηγώντας τα ατομικά δικαιώματα του ελληνικού λαού ή του Έλληνα πολίτη και όχι με το να είναι ιθαγενείς οι Έλληνες πολίτες.

Να πω επίσης ότι αυτό που μας προβληματίζει είναι ότι κάποια στιγμή πρέπει να δούμε ποιο είναι το συμφέρον της Ελλάδας, κύριε Υπουργέ. Δεν μπορεί ό,τι μας στέλνουν οι Αμερικάνοι να το υπογράφουμε. Δεν μπορεί ό,τι μας λένε οι Αμερικάνοι να το υπογράφουμε. Και να σας πω ένα απλό παράδειγμα για να το καταλάβετε. Η εμμονή των ελληνικών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Γίνεται ένα επαίσχυντο, ένα αναίσχυντο, ένα βάρβαρο χτύπημα από δολοφόνους της «ΣΕΧΤΑ» και κάνει δηλώσεις ο πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών! Αυτό δηλώνει κάτι. Είναι συμβολικό.

Άρα, λοιπόν, αν δεν ορθώσουμε ανάστημα, κύριε Υπουργέ, και εάν αβρόχοις ποσί δεχόμαστε ό,τι μας δίνουν οι Αμερικάνοι, τότε όχι απλά θα είμαστε προτεκτοράτο και θα θυμίζουμε την πάλαι ποτέ pax romana, τη γνωστή Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, όπου ό,τι ήθελε ο αυτοκράτορας, το έκανε ο έπαρχος ή ο οποιοσδήποτε πέριξ της αυτοκρατορίας, αλλά θα «γίνουμε» και δούλοι ενός συστήματος, το οποίο είναι απάνθρωπο, αντιδημοκρατικό και φασιστικό.

Λέμε «ΟΧΙ» και καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο κ. Σκυλλάκος για τρία λεπτά και μετά ο κ. Χαλβατζής.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Έχει ζητήσει το λόγο και ο κ. Καζάκος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Άλλα τρία λεπτά τότε.

Το γνωρίζετε, πως όταν γίνεται κύρωση, από την πλευρά των κομμάτων μιλά πάντοτε ένας Βουλευτής. Επειδή αρθρώνετε ένα λόγο διαφορετικό και επειδή δεν ψηφίζετε την κύρωση της Σύμβασης, πολύ ευχαρίστως, αλλά νομίζω ότι σε τρία λεπτά, μετά και την εμπεριστατωμένη εισήγηση και τοποθέτηση της κ. Κανέλλη, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι δύο Συμβάσεις και οι τροπολογίες αποτελούν «μνημείο» υποταγής στη νέα τάξη πραγμάτων, στη νέα τάξη που αφορά τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Άκουσα από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν λήφθηκε υπ' όψιν ο Χάρτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Ο Χάρτης αυτός είναι καταδικαστέος, γιατί είναι πολύ πιο πίσω από τις κατακτήσεις των λαών αμέσως μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Είναι πιο πίσω από το Χάρτη των Ηνωμένων Πολιτειών. Δεν πρέπει να ωραιοποιούμε και να εξαιρούμε από τη νέα τάξη πραγμάτων την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Εγώ θέλω να σημειώσω το εξής. Υπάρχουν ευθύνες και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Επί ΠΑΣΟΚ ξεκίνησε η υπόθεση στην προσπάθεια να γίνει ευρωπαϊκή σύμβαση εν όψει του Ευρωσυντάγματος, δεν πέτυχε αυτό και η Ευρωπαϊκή Ένωση σπρώχνει όλες τις χώρες στο να κάνουν διμερείς συμβάσεις. Την υπογραφή την έχει βάλει ο κ. Πετσάλνικος και την εφαρμόζει σήμερα, την κυρώνει στη Βουλή η Νέα Δημοκρατία. Αυτό συμβαίνει με τις Ηνωμένες Πολιτείες, με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με ότι αφορά ατομικά και πολιτικά δικαιώματα. Ο ένας μονογράφει, ο άλλος επικυρώνει στη Βουλή!

Και κάτι τελευταίο για να ολοκληρώσω.

Πολλές φορές μας κατηγορούν ορισμένοι για το σύνθημα που λέμε και το πιστεύουμε ότι: «Δίκαιο είναι το δίκιο του εργάτη» και μάλιστα κάποιος τόλμησε να πει ότι είμαστε και εκτός ορίων ή εν πάση περιπτώσει εκτός νομιμότητας. Κάποιοι λένε, κυρίως τα δύο κόμματα εξουσίας, ότι πρέπει να εφαρμόζονται οι νόμοι, ότι πρέπει να εφαρμόζεται το Σύνταγμα και ότι εσείς είστε στα όρια καμμία φορά.

Για να δούμε, λοιπόν, τώρα πόση υποκρισία κρύβει αυτή η τοποθέτηση; Τι το κάνετε το Σύνταγμα; Τι τις κάνετε τις δικαστικές αποφάσεις, όταν αποδεχόσαστε ότι μπαίνουν υπό διαπραγμάτευση; Και όταν μπαίνουν υπό διαβούλευση ή υπό διαπραγμάτευση σημαίνει ότι μπορεί να καταλήξουμε με βάση αυτές τις δύο διακοινώσεις στα άρθρα 13 και 17, ότι μπορεί να παραβιαστεί το Σύνταγμα, θα παραβιαστούν οι αποφάσεις των δικαστηρίων, ότι θα εκδίδουμε έναν ο οποίος είναι ύποπτος κατά τη γνώμη των Ηνωμένων Πολιτειών, ένας που αθωώθηκε από τα Ελληνικά δικαστήρια.

Το Σύνταγμα είναι σαφές και δια της ερμηνείας προσπαθούν και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ να δώσουν άλλη ερμηνεία. Μέχρι πρόσφατα και μέχρι να μπει το ζήτημα της έκδοσης στις Ηνωμένες Πολιτείες και από χώρα σε χώρα της Ευρώπης με τους «τρομονόμους» και το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, μέχρι εκείνου του σημείου, όλοι οι συνταγματολόγοι και η Βουλή δέχονταν ότι δεν εκδίδεται Έλληνας πολίτης και ότι δεν εκδίδεται και αλλοδαπός όταν παλεύει για την ελευθερία. Ήταν σαφής η ερμηνεία και το τι γράφει το Σύνταγμα. Αμέσως βρήκατε άλλη ερμηνεία και πιστεύω ότι θα ακούσουμε ότι δεν ισχύει και ότι είναι λάθος αυτά τα οποία λέμε για το Σύνταγμα.

Εμείς, λοιπόν, επιμένουμε ότι δίκαιο είναι το δίκιο του εργάτη, αλλά δίκαιο είναι και το δίκιο της Ελλάδας ως χώρα που έχει κυριαρχικά δικαιώματα και καταργούνται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Κώστας Καζάκος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να προσθέσω απλώς ότι είναι φανερό και γνωστό ότι και οι δικαστικές συνδρομές, αλλά και η παραχώρηση, η παράδοση ατόμων σε άλλη χώρα είναι ένα βασικό πεδίο άσκησης των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας.

Με αυτές τις συμφωνίες παραχωρούνται τα κυριαρχικά δικαιώματα, όχι μόνο σε αυτές τις Συμφωνίες, αλλά και σε πολλές άλλες περιπτώσεις.

Οι σύντροφοί μου τοποθετήθηκαν επαρκώς και τα είπαν όλα. Θέλω να πω δύο πληροφορίες προς ενημέρωση του Τμήματος, για να καταλάβουμε με ποιο δικονομικό σύστημα κάνουμε διμερείς συμφωνίες. Είναι πρόσφατα γεγονότα. Έγκυροι νομικοί κύ-

κλοι των Ηνωμένων Πολιτειών ανέλαβαν εκστρατεία και κατάφεραν να αναθεωρηθούν πολλές δίκες καταδικασμένων σε θάνατο που ήταν πλαστές.

Κατάφεραν και αποφυλακίστηκαν το χρόνο που πέρασε, σ' ένα χρόνο, σε μία μόνο πολιτεία που ισχύει η θανατική ποινή ενενήντα πέντε κατάδικοι σε θάνατο. Απελευθερώθηκαν, αθωώθηκαν και έχουν αυτή τη στιγμή φτιάξει σύλλογο αποφυλακισθέντων θανατοποινιτών για να δίνει κουράγιο ο ένας στον άλλο, διότι πρόκειται για ανθρώπινα ράκη. Άλλος έχει κάτσει δέκα χρόνια, άλλος τρία, άλλος πέντε, περιμένοντας κάθε μέρα τη θανατική του εκτέλεση, είτε με τα αέρια είτε με τις ενέσεις είτε με την ηλεκτρική καρέκλα!

Ανησυχούν και λένε τώρα νομικοί κύκλοι στην Αμερική, πόσοι άραγε αθώοι άνθρωποι έχουν θανατωθεί μέσα σ' αυτά τα πολλά χρόνια που ισχύουν αυτά τα συστήματα. Αυτό το δικονομικό σύστημα λένε ότι είναι τόσο διάτρητο, με τόσα κενά που αφήνει περιθώρια να αναπτύσσεται η αυθαιρεσία, ο εκβιασμός, η διαφθορά και κυρίως ανάμεσα στις εισαγγελικές αρχές και στους σερίφηδες, στην αστυνομία, στις πολιτείες που ισχύει η θανατική ποινή.

Με αυτούς τους ανθρώπους, μ' αυτό το σύστημα που μόνοι τους το «ζωγραφίζουν» έτσι και ζητάνε πλήρη αναμόρφωση του δικονομικού τους συστήματος, θα κάνουμε διμερείς συμφωνίες! Δηλαδή στην ουσία θα μπορούν οι Αμερικάνοι να απαγάγουν έναν Έλληνα πολίτη ή έναν αλλοδαπό που ζει στην Ελλάδα εάν τον θεωρήσουν ύποπτο για οποιοδήποτε λόγο, μέσα σ' αυτήν την τρομοκρατική εκστρατεία που έχουν εξαπολύσει σε όλο τον κόσμο, με πρόσχημα τις εναντίον τους ενέργειες διαφόρων ομάδων, κυρίως μουσουλμάνων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σπύρος Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πάρα πολύ σημαντικά αυτά τα δύο Πρωτόκολλα και ήμασταν εξαρχής κατηγορηματικά αντίθετοι με αυτές τις επιλογές. Ασφαλώς συναποφασίζονται από τις κυβερνήσεις και τη σημερινή της Νέας Δημοκρατίας και χθες αυτής του ΠΑΣΟΚ, όλα όσα συναποφασίζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή η προσπάθεια όμως της ταχύτατης εναρμόνισης όλων αυτών των κεντρικών επιλογών μας βρίσκει κατηγορηματικά αντίθετους.

Ποια είναι η κυρίαρχη λογική; Πρόκειται πράγματι για δύο Πρωτόκολλα που είναι «μνημεία» υποταγής. Υποταγή στην ιμπεριαλιστική λογική, στη νέα τάξη πραγμάτων. Πώς αλλιώς μπορεί να ειπωθεί ότι μπορεί να αθωωθεί τελεσίδικα κατηγορούμενος στην Ελλάδα και εκεί να ξαναδικαστεί; Και όχι μόνο να δικαστεί, ειπώθηκε ήδη από αρκετούς, αλλά σε πάρα πολλές πολιτείες των Ηνωμένων Πολιτειών ισχύει και εφαρμόζεται η ποινή του θανάτου.

Δεύτερον, αυτά τα δύο Πρωτόκολλα κινούνται στη γραμμή των «τρομονόμων». Οι «τρομονόμοι» έχουν καταδικαστεί στη συνείδηση του λαού και όχι μόνο των κομμουνιστών. Τι θέλουν να υλοποιήσουν; Να υλοποιήσουν όσο πιο γρήγορα, όσο πιο γοργά ό,τι είχε υπογραφεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Σαν αύριο πριν από έξι χρόνια είχαν πέσει οι υπογραφές. Ήταν ο κ. Πετσάλνικος εκεί που υπέγραψε. Τελικά έχουμε σήμερα την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας η οποία προσπαθεί, προωθεί, υλοποιεί μία υπογραφή που έβαλε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Θέλουν με κάθε τρόπο να επιταχυνθούν, να απλοποιηθούν όλες αυτές οι πολύ επικίνδυνες διαδικασίες. Ναι, παραβιάζεται κατάφορα το Σύνταγμα. Και εσείς είστε που επανειλημμένα φωνάζετε, μερικές φορές, κραυγάζετε για το Σύνταγμα και για τη νομιμότητα.

Λέει ότι υπάρχει δυνατότητα να δημιουργούνται κοινές ερευνητικές ομάδες οι οποίες τι θα ψάχνουν; Θα ψάχνουν στο πλαίσιο της δραστηριότητας του εργατικού, του λαϊκού μαζικού κινήματος για να βρουν τρομοκράτες, γιατί και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις Ηνωμένες Πολιτείες τρομοκράτης χαρακτηρίζεται κάθε ένας ο οποίος παλεύει, αγωνίζεται, διεκδικεί το ψωμί του, διεκδικεί την αλλαγή της κοινωνίας.

Τελικά υπάρχουν κίνδυνοι. Γίνεται λόγος για ισότητα δικαιωμάτων. Ό,τι κάνουν οι Ηνωμένες Πολιτείες μπορεί να κάνει και η Ελλάδα στις Ηνωμένες Πολιτείες με αντίστοιχους υπόπτους ή εγκληματίες. Να σας θυμίσω το επεισόδιο στη Σούδα και το βιασμό της εβδομηνταεπτάχρονης γυναίκας, που όταν πήγαν οι Έλληνες δικαστές να αναζητήσουν το δράστη, τον εγκληματία, τον Αμερικάνο, αυτός είχε μετατεθεί;

Φοβούμαστε κύριε Πρόεδρε, πολύ ότι σήμερα διαμορφώνονται όροι, συνθήκες και προϋποθέσεις και με αυτή τη λογική της διολίσθησης να νομιμοποιήσουμε τα νέα Γουντανάμο των ΗΠΑ.

Καταψηφίζουμε και τα δύο Πρωτόκολλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Πεταλωτής για πέντε λεπτά. Θα μιλήσει για τρία λεπτά ο κύριος Υπουργός και ολοκληρώνεται η συζήτηση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ το λόγο μετά για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώς, κύριε Βενιζέλο.

Ορίστε, κύριε Πεταλωτή έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συζητώνται εδώ πέρα στο Τμήμα της Βουλής δύο σημαντικότατες Συμβάσεις, με τη γνωστή διαδικασία που προβλέπει το σχετικό άρθρο του Κανονισμού της Βουλής.

Ως ΠΑΣΟΚ έχουμε τοποθετηθεί και στην αρμόδια επιτροπή και υπερψηφίζουμε την κύρωση αυτών των δύο Πρωτοκόλλων παρά τις επιμέρους αντιρρήσεις τις οποίες αναφέραμε.

Όμως εδώ πέρα σήμερα έρχονται δύο τροπολογίες οι οποίες ουσιαστικά είναι Ρηματικές Διακοινώσεις του Υπουργείου Εξωτερικών προς την Πρεσβεία των ΗΠΑ, δύο τροπολογίες που έχουν να κάνουν με συμπλήρωση αυτών των Πρωτοκόλλων οι οποίες υπήρχαν μέσα στα αρχικά Πρωτόκολλα και στις αρχικές Συμβάσεις. Είναι τροπολογίες που έχουν να κάνουν με την αρχή της μη παρέκκλισης και με πιο σπουδαία κατά την άποψή μου αυτή η οποία έρχεται ως τροπολογία αναφορικά με την αμοιβαία έκδοση εγκληματιών. Είναι το σχετικό άρθρο 17.

Και επειδή έγινε πάρα πολύς λόγος και επαναλαμβάνω ότι είναι όντως σημαντικότατες αυτές οι συμβάσεις, είναι σημαντικότατες γιατί αφορούν σε ατομικά δικαιώματα, αφορούν στην ίδια τη ζωή των πολιτών της Ελλάδας, αλλά και των ξένων υπηκόων σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις ΗΠΑ. Αλλά ακριβώς για τον ίδιο λόγο προσφέρονται και σε μια προοδευτική, ας μου επιτραπεί η έκφραση, φιλολογία για κάποιους οι οποίοι νομίζουν ότι έχουν το μονοπώλιο της υπεράσπισης των ατομικών δικαιωμάτων και ότι εμείς τα δύο κόμματα εξουσίας είμαστε αυτοί οι ανάλγητοι, οι οποίοι είμαστε τόσο ρεαλιστές που βάζουμε στην άκρη τα ατομικά δικαιώματα .

Επί των τροπολογιών αυτό που έχω να πω είναι ότι το άρθρο 17 ψηφίστηκε έτσι όπως έρχεται σήμερα εδώ και σε όλα τα μέλη-κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την αρχή μάλιστα, από το 2003 και μετά, γιατί αποτελεί όχι μία διαπραγμάτευση των αδιαπραγμάτευτων αρχών και εγγυήσεων του Συντάγματός μας, αλλά αποτελεί ασφαλιστική δικλείδα έτσι ώστε όταν υπάρχει οποιαδήποτε αντίρρηση και σε σχέση με το Σύνταγμα, αλλά και με τις αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις να ακολουθείται η διαδικασία των διαβουλεύσεων

Και εδώ μάλιστα ας μου επιτραπεί να μεταφέρω και ένα ιστορικό προηγούμενο που υπάρχει από τη Βουλή των Λόρδων του Ηνωμένου Βασιλείου, όπου σε αυτή τη Βουλή συμμετέχουν και ανώτατοι δικαστικοί -και έχει την αξία του αυτό- όπου μάλιστα νομολογήθηκε ότι αυτές οι αποφάσεις καλύπτουν και τις αποφάσεις του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Άρα και αυτό από μόνο του έχει την αξία.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να πω μάλιστα ότι επειδή ακούστηκαν πολλά και στην επιτροπή, αλλά και σ' αυτήν την Αίθουσα, να μείνω μόνο σε δύο τρία σημεία.

Εμείς και στη συζήτηση στην επιτροπή είπαμε ότι δεχόμαστε όλα αυτά τα οποία αναφέρονται σε αυτές τις Συμβάσεις οι οποίες ούτως ή άλλως είναι προϊόν μιας μεγάλης διαπραγμάτευσης που ξεκίνησε από το 1990 και μετά, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπάθησε, διείδε ότι ήταν αναγκαίο να δημιουργηθεί ένας ενιαίος χώρος ασφάλειας και προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων και κατέληξε σε αυτές τις Συμβάσεις με τις ΗΠΑ προκειμένου να

αντικατασταθούν σε μεγάλο βαθμό οι διμερείς συμβάσεις και ήδη παρωχημένες που υπήρχαν ανάμεσα στα κράτη-μέλη και τις ΗΠΑ.

Να αναφέρω χαρακτηριστικά ότι η σύμβαση η οποία μας κάλυπτε μέχρι τώρα με τις ΗΠΑ ήταν μία σύμβαση του 1931. Άρα συνεπώς είναι κατανοητό και αντιληπτό ότι θα έπρεπε να υπάρξει μια αναθεώρηση μιας και πλείστα πράγματα άλλαξαν από τότε μέχρι τώρα. Εκείνο όμως το οποίο κρατούμε ως γενική αρχή και το λέμε και σε αυτή την Αίθουσα, είναι ότι πάνω από όλα βάζουμε το σεβασμό των ατομικών δικαιωμάτων, των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων έτσι όπως προβλέπονται από το Σύνταγμά μας, από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αλλά και το Θεμελιώδη Χάρτη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μια διευκρίνιση μόνο, γιατί είναι σημαντικό, γιατί έχει ακουστεί και στην επιτροπή, αλλά και σήμερα ειδικά από το ΚΚΕ. Όσον αφορά στη θανατική ποινή το άρθρο 10 του παρόντος Πρωτοκόλλου κατοχυρώνει το δικαίωμα άρνησης έκδοσης εκ μέρους του προς ο η αίτηση κράτους σε περίπτωση που απειλείται η επιβολή ή η εκτέλεση θανατικής ποινής για ένα αδίκημα.

Υπάρχει άμεση σαφήνεια ως προς αυτό. Εξάλλου υπάρχει και το 13ο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ που επίσης επιβάλλει τη μη θανατική ποινή και τη μη εκτέλεση και την άρνηση της έκδοσης όπως και οι λόγοι άρνησης έκδοσης είναι σε ισχύ όσον αφορά και στην προηγούμενη διμερή σύμβαση. Δηλαδή όπου υπάρχουν λόγοι άρνησης έκδοσης αναφερόμαστε και παρά την κύρωση αυτών των Πρωτοκόλλων στην προηγούμενη διμερή σύμβαση ΗΠΑ και Ελλάδος.

Άρα κάποια πράγματα που ακούστηκαν ως υπερβολές και για τα προσωπικά δεδομένα -υπάρχει σαφής διασφάλιση μ' αυτό το Πρωτόκολλο- δεν βοηθούν νομίζω στο να κατανοήσουμε την σύγχρονη πραγματικότητα και να παλέψουμε για το σεβασμό των ατομικών δικαιωμάτων .

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αγαπητέ συνάδελφε, μια άλλη προσέγγιση γι' αυτό το οποίο είπατε, για τα κόμματα εξουσίας. Η προσωπική μου εκτίμηση είναι ότι τα κόμματα είναι κόμματα διακυβέρνησης Η εξουσία είναι μία και μοναδική και αυτή ανήκει στο λαό.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Βενιζέλος, για τρία λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή τα Πρακτικά των κοινοβουλευτικών συζητήσεων αποτελούν στοιχείο της ιστορικής ερμηνείας των νόμων που ψηφίζει η Βουλή των Ελλήνων, άρα και των νόμων των κυρωτικών διεθνών συμβάσεων, επιθυμώ να διατυπώσω κάποιες σκέψεις ως κριτήριο ερμηνείας αυτών που ψηφίζουμε και θεσπίζουμε εδώ.

Στο πεδίο της προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων, η σχέση ανάμεσα στο Εθνικό Σύνταγμα και το Διεθνές Δίκαιο είναι μία σχέση που μπορεί να λειτουργήσει μόνο υπέρ της διεύρυνσης της προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων. Όχι υπέρ του περιορισμού και της συστολής της προστασίας. Αυτό αφορά και τη σχέση Συντάγματος και Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου πρωτογενούς και παραγώγου , αλλά και τη σχέση Συντάγματος και Συμβατικού Διεθνούς Δικαίου, πολύ δε περισσότερο την πολυεπίπεδη σχέση Εθνικού Συντάγματος Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου και Συμβατικού Διεθνούς Δικαίου, όπως στην προκειμένη περίπτωση, γιατί εδώ δεν έχουμε κανόνες του παραγώγου Κοινοτικού Δικαίου, αλλά έχουμε μία στην πραγματικότητα πολυμερή διεθνή σύμβαση που κυρώνεται και από τη Βουλή των Ελλήνων.

Έχει επίσης πολύ μεγάλη σημασία να επεκτείνουμε αυτόν μας τον συλλογισμό και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που ισχύει έναντι όλων των κοινοτικών οργάνων και αφορά όχι μόνο την προστασία των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και καθενός που βρίσκεται στο εσωτερικό της έννομης τάξης, στο πεδίο εφαρμογής της ευρωπαϊκής κοινοτικής έννομης τάξης.

Άρα και η σύμβαση και τα πρωτόκολλα δεν μπορούν παρά να ερμηνευτούν μόνο ως ενισχυτικά της προστασίας που παρέχει το Σύνταγμα και σε καμμία περίπτωση συνταγματικές εγγυήσεις δεν καταλύονται μέσω κανόνων του Συμβατικού Διεθνούς Δικαίου στο πεδίο αυτό. Άρα ισχύει η αρχή της μείζονος προστασίας στα ατομικά δικαιώματα.

Αυτό έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία γιατί τον 18ο αιώνα όταν ο Αλέξις Ντε Τοκβίλ χαιρέτιζε τον αμερικανικό νομικό πολιτισμό και το αμερικανικό Σύνταγμα, είχε υπ' όψιν του μία έννομη τάξη στην οποία κυριαρχούν οι αντιλήψεις του κράτους δικαίου. Και χαίρομαι γιατί μετά και την εκλογή του Προέδρου Μπαράκ Ομπάμα στις ΗΠΑ, αυτός ο παραδοσιακός πολιτικός και νομικός φιλελευθερισμός των ΗΠΑ ξαναβγαίνει στην επιφάνεια και όλα αυτά με το κίνημα για την κατάργηση των ειδικών συνθηκών κράτησης και εκδίκασης υποθέσεων στο Γκουαντάναμο παίρνουν σιγά σιγά σάρκα και οστά. Δεν θα μπορούσε ποτέ η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ευρωπαϊκός νομικός και πολιτικός πολιτισμός να ανεχθεί παρόμοιες καταστάσεις, εκτός συνταγματικής προστασίας, εκτός πραγματικού δικαστικού ελέγχου, εκτός του πεδίου προστασίας και σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Άρα, ούτε οι διμερείς συμβάσεις μας με τις Ηνωμένες Πολιτείες, ούτε οι συμβάσεις και τα πρωτόκολλα μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών μπορούν να καταλύσουν ή να αλλοιώσουν την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων και ιδίως του δικαιώματος στην προσωπική ελευθερία που κατοχυρώνεται στο Ελληνικό Σύνταγμα, στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Νομίζω ότι, όταν απευθυνόμαστε σε έναν αντισυμβαλλόμενο που επί τρεις αιώνες τώρα σχεδόν επικαλείται το συνταγματικό του πατριωτισμό, πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι και οι ευρωπαϊκές χώρες και εν πάση περιπτώσει η Ελλάδα έχει το δικό της συνταγματικό πατριωτισμό. Άρα, είναι προφανές ότι η διαβούλευση σε καμμία περίπτωση δεν είναι δίαυλος κατάλυσης ή παραβίασης των συνταγματικών δικαιωμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστούμε, κύριε Βενιζέλο.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να προσθέσετε κάτι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έχετε δύο λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μου κόψατε ένα από τα τρία λεπτά που ανακοινώσατε πριν, κύριε Πρόεδρε. Αν συνεχίσω έτσι, θα φτάσω στο μονόλεπτο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Υπουργέ, έχετε τρία λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχήν οφείλω ξεκινώντας να ευχαριστήσω και τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, διότι στα τρία λεπτά δεν θα προλάβαινα να υπερασπίσω τις τροπολογίες, οι οποίες νομίζω ότι προσθέτουν πάρα πολλά στο συγκεκριμένο κείμενο, δεδομένου ότι πράγματι αποτελούν κείμενα υπεράσπισης της συνταγματικής αξιοπρέπειας της χώρας και τα οποία προσετέθησαν μετά από ενέργειες και του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του Υπουργείου Εξωτερικών μετά τη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή και ως αποτέλεσμα της συζήτησης αυτής.

Εισάγονται αυτά τα Πρωτόκολλα, επί τη βάσει του άρθρου 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος, το οποίο ξεκαθαρίζει –αν μου επιτρέπετε να πω- τον όρο της αμοιβαιότητας. Τα λεχθέντα περί υποτέλειας κ.λπ. σε αυτή την Αίθουσα μπορεί ίσως να είναι χρήσιμα για τις εκλογικές σκοπιμότητες των κομμάτων που εκφέρουν έναν τέτοιο λόγο, αλλά έχουν ελάχιστη για να μην πω μηδενική σχέση με την αλήθεια.

Εν πάση περιπτώσει, αφορούν το σύνολο του ευρωπαϊκού εγχειρήματος, αφού τα συγκεκριμένα Πρωτόκολλα αποτελούν εξειδικεύσεις της Συμφωνίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ηνωμένων Πολιτειών και κατά συνέπεια ο λόγος αυτός, ως εκφέρεται στη Βουλή των Ελλήνων, θα μου επιτρέψετε να πω ότι συνιστά λόγο αμφισβήτησης του συνολικού ευρωπαϊκού εγχειρήματος, κάτι το οποίο αποτελεί μεν συνεπή στάση για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, όμως δεν αποτελεί συνεπή στάση ούτε για το Συνασπισμό της Αριστεράς ούτε και για το ΛΑΟΣ.

Θα μου επιτρέψετε και πάλι να πω με κάθε σεβασμό ότι άκουσα διάφορες νομικές παραδοξολογίες και διάφορους πα-

τριδοκάπηλους λαϊκισμούς που ελάχιστα προσφέρουν στη σοβαρότητα του θέματος, μάλλον συσκοτίζουν. Εν πάση περιπτώσει, θα μου επιτρέψετε και πάλι να πω υπερασπιζόμενος το κόμμα στο οποίο ανήκω και την Κυβέρνηση που μου έκανε την τιμή να βρίσκομαι σήμερα εδώ, ότι τα θέματα του πατριωτισμού αφορούν τη συνείδηση όλων μας. Δεν είμεθα ημείς ελάσσονος πατριωτισμού για να δεχόμεθα συγκεκριμένες υποδείξεις και μάλιστα με το συγκεκριμένο τόνο, ως ακόλουθοι δήθεν κάποιας υπερδύναμης.

Τελειώνοντας οφείλω να πω και κάτι άλλο που κάνει εξαιρετική εντύπωση, ότι καλούμεθα εμείς –με όλο το σεβασμό για τις απόψεις του Κομμουνιστικού Κόμματος- να καταψηφίσουμε νομοθέτημα από το Κομμουνιστικό Κόμμα εν ονόματι δύο πραγμάτων, τα οποία ιστορικά και προγραμματικά το Κομμουνιστικό Κόμμα ουδέποτε συνυπέγραψε, το πρώτο εν ονόματι της πατρίδας, από ένα κόμμα που είναι πάντοτε υπέρ του προλεταριακού διεθνισμού και εν ονόματι του όρκου μας, από ένα κόμμα που είναι πάντοτε υπέρ της αθεΐας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 26 Μαΐου 1999, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 3(2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003 και των ρηματικών διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 199 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 116/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής».

Και ερωτάται το Τμήμα:

Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής με το νέο τίτλο του;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το νομοσχέδιο έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το άρθρο πρώτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 603 και ειδικό αριθμό 47, όπως αναδιατυπώθηκε από τον κύριο Υπουργό και η οποία θα αποτελέσει το άρθρο δεύτερο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς η τροπολογία 603/47 που θα αποτελέσει το άρθρο δεύτερο έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου το οποίο αναριθμείται σε άρθρο τρίτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Συμφωνεί το Τμήμα να ψηφιστεί και στο σύνολο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το Τμήμα συμφωνεί.

Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 26 Μαΐου 1999, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 3(2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003 και των Ρηματικών Διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 199 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 116/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής» έγινε δεκτό σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

«Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 26 Μαΐου 1999, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 3(2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003 και των Ρηματικών Διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 199 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 116/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Πρωτόκολλο που υπογράφηκε στις 18 Ιανουαρίου 2006 στην Ουάσιγκτον μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με τη Σύμβαση περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στις 26 Μαΐου 1999, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 3(2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003. Το κείμενο του Πρωτοκόλλου, στο πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, οι Ρηματικές Διακοινώσεις με αριθμούς ΑΣ 199 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 116/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Τα κείμενα των Ρηματικών Διακοινώσεων σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχουν ως εξής:

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στη Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Πρωτοκόλλου που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 9 αυτού."

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Συνθήκη περί αμοιβαίας εκδόσεως εγκληματιών μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής που υπογράφηκε στις 6 Μαΐου 1931, και στο Ερμηνευτικό Πρωτόκολλο αυτής, που υπογράφηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1937, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3(2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, που υπογράφηκε 25 Ιουνίου 2003 και των ρηματικών διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 200 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 117/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής».

Και ερωτάται το Τμήμα:

Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής με το νέο τίτλο του;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το νομοσχέδιο έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το άρθρο πρώτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 604 και ειδικό αριθμό 48, όπως αναδιατυπώθηκε από τον κύριο Υπουργό και η οποία θα αποτελέσει το άρθρο δεύτερο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς, η τροπολογία 604/48 που θα αποτελέσει το άρθρο δεύτερο έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου το οποίο αναριθμείται σε άρθρο τρίτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Συμφωνεί το Τμήμα να ψηφιστεί και στο σύνολο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το Τμήμα συμφωνεί.

Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Συνθήκη περί αμοιβαίας εκδόσεως εγκληματιών μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής που υπογράφηκε στις 6 Μαΐου 1931, και στο Ερμηνευτικό Πρωτόκολλο αυτής, που υπογράφηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1937, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 (2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, που υπογράφηκε 25 Ιουνίου 2003 και των ρηματικών διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 200 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 117/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής» έγινε δεκτό σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν κατ' άρθρον και στο σύνολο κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

«Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Συνθήκη περί αμοιβαίας εκδόσεως εγκληματιών μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής που υπογράφηκε στις 6 Μαΐου 1931, και στο Ερμηνευτικό Πρωτόκολλο αυτής, που υπογράφηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1937, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 (2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, που υπογράφηκε 25 Ιουνίου 2003 και των ρηματικών διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 200 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 117/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Πρωτόκολλο που υπογράφηκε στις 18 Ιανουαρίου 2006 στην Ουάσιγκτον μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σε σχέση με τη Συνθήκη περί αμοιβαίας εκδόσεως εγκληματιών μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 6 Μαΐου 1931, καθώς και το Ερμηνευτικό Πρωτόκολλο αυτής που υπογράφηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1937, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 3(2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003. Το κείμενο του Πρωτοκόλλου, στο πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, οι Ρηματικές Διακοινώσεις με αριθμούς ΑΣ 200 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 117/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Τα κείμενα των Ρηματικών Διακοινώσεων σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχουν ως εξής:

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, του δε Πρωτοκόλλου που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 14 αυτού."

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το Τμήμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι εισερχόμεθα στη συζήτηση επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Μεταρρυθμίσεις στην οργάνωση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, στη θεραπευτική μεταχείριση χρηστών ναρκωτικών ουσιών και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής στη χθεσινή συνεδρίαση. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 1 έως 29, δηλαδή τα τρία πρώτα κεφάλαια του νομοσχεδίου και στην απογευματινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα υπόλοιπα άρθρα, δηλαδή τα άλλα τρία κεφάλαια, και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Γεροντόπουλος για οκτώ λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Οκτώ λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Οκτώ λεπτά είναι. Τώρα θα εξαρτηθεί και από τον αριθμό των εγγεγραμμένων το αν θα μπορούμε να έχουμε και μια άνεση χρόνου.

Κύριε Γεροντόπουλε, έχετε το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά τις μεσονύχτιες κορόνες που είχαμε σ' αυτή την Αίθουσα ελπίζω ότι θα επανέλθουμε στο πνεύμα συναίνεσης με το οποίο ξεκινήσαμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην επιτροπή. Κύριε Υπουργέ, εσείς προκρίνατε το μοντέλο διάρθρωσης της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, όπως μας το παρουσιάσατε. Εγώ χθες πρότεινα να το δεχθούμε, απλώς για λόγους ακαδημαϊκούς θα ήθελα να σας αναφέρω ότι αυτό το μοντέλο προκρίνεται μόνο στην Ελλάδα. Σε καμμία χώρα της Ευρώπης, πλην ίσως της Ισπανίας, δεν έχουμε διαρθρωμένη Ιατροδικαστική Υπηρεσία η οποία να εξαρτάται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Εκείνο το οποίο συμβαίνει στις χώρες της Ευρώπης, στη Γαλλία, στη Γερμανία, στην Ιταλία, ακόμη και στην Ελβετία, είναι οι ιατροδικαστικές πράξεις να διενεργούνται στα νοσοκομεία από ιατροδικαστές που είναι διορισμένοι στα νοσοκομεία, καθώς επίσης και στα πανεπιστήμια. Εκείνο που θέλω δε, να σας πω είναι ότι η Ιατροδικαστική Υπηρεσία στην Ελλάδα από το 1910, όπως δημιουργήθηκε, μέχρι και σήμερα έχει πετύχει πολλά. Χρειάζεται κάτι, χρειάζεται υλικοτεχνική υποδομή και ανθρώπινο δυναμικό, υλικοτεχνική υποδομή που δεν υπάρχει. Ξέρετε ότι οι ιατροδικαστικές υπηρεσίες ως τώρα βρίσκονται μέσα στα νοσοκομεία, δηλαδή είναι κομμάτια του νοσοκομείου, χωρίς να είναι οργανικά μέλη του νοσοκομείου; Αυτό δημιουργεί κάποια προβλήματα. Χρειαζόμαστε λοιπόν αναβάθμιση της υλικοτεχνικής υποδομής.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας πω και κάτι ακόμη. Εδώ πέρα, όπως μας δίδετε στο άρθρο 1 τη διάρθρωση, αναφέρεστε σε κάποιες περιοχές στα περιφερειακά τμήματα και στα τοπικά τμήματα χωρίς να περιλαμβάνετε όλη την Ελλάδα. Για παράδειγμα, λέμε για τη Λαμία ότι θα υπάρχει τοπικό τμήμα χωρίς να συζητούμε για την υπόλοιπη Στερεά Ελλάδα. Μιλούμε για τη Θράκη χωρίς να λέμε τι θα γίνει με τους υπόλοιπους νομούς της ανατολικής Μακεδονίας. Και μια και μιλούμε για τη Θράκη θα ήθελα να σας πω ότι επειδή η Αλεξανδρούπολη είναι πρωτεύουσα ενός νομού πολύ μεγάλου, με 250 χιλιόμετρα μήκος, αντιλαμβάνεστε ότι η Κομοτηνή δεν είναι δυνατόν και την Αλεξανδρούπολη και το Νομό Έβρου να μπορέσει να τους ικανοποιήσει. Γι' αυτό θα πρότεινα τη δημιουργία ενός τοπικού τμήματος, μιας τοπικής ιατροδικαστικής υπηρεσίας στο Νομό Έβρου με έδρα την Αλεξανδρούπολη.

Στη συνέχεια, επειδή τα άρθρα τα έχουμε συζητήσει με μεγάλη λεπτομέρεια, θα ήθελα να μπω στο κεφάλαιο 2. Είναι ένα κεφάλαιο πολύ σημαντικό. Αναφέρεται στα μέτρα για τη βελτίωση του σωφρονιστικού συστήματος. Μιλούμε για την ίδρυση κέντρων απεξάρτησης. Είναι πάρα πολύ σωστό. Θα ήθελα όμως στο σημείο αυτό εκτός από τη θεωρητική ίδρυση να ορίσουμε και συγκεκριμένα πού δημιουργείται αυτό το κέντρο απεξάρτησης.

Στο ίδιο κεφάλαιο, το άρθρο 13 μιλάει για την ένταξη των Ειδικών Θεραπευτικών Καταστημάτων του Υπουργείου Δικαιοσύνης στο ΕΣΥ, κάτι το οποίο οφείλαμε να το έχουμε κάνει πιο νωρίς, όπως σας είπα, καθώς επίσης και τη δυνατότητα μεταφοράς κάποιων κρατουμένων που δεν μπορούν να καλυφθούν από τα Ειδικά Θεραπευτικά Καταστήματα του Υπουργείου Δικαιοσύνης στα υπόλοιπα νοσοκομεία του ΕΣΥ. Κύριε Υπουργέ, εδώ πέρα απλώς θα πρέπει με τη δική σας πίεση να μπορέσουν αυτά τα Ειδικά Θεραπευτικά Καταστήματα που ήταν του Υπουργείου Δικαιοσύνης και τώρα μεταφέρονται στο ΕΣΥ να καλυφθούν τόσο από γιατρούς όσο και από το υπόλοιπο προσωπικό και να μην έχουμε τα ίδια προβλήματα που είχαμε ως τώρα.

Στο άρθρο 14 μιλούμε για τη μετατροπή των ποινών κάποιων κρατουμένων που είναι φυλακισμένοι μέχρι πέντε χρόνια και απλώς θέλω να επισημάνω πάλι ότι η υποχρέωση απεμπόλησης του δικαιώματος της έφεσης μπορεί από τα δικαστήρια να κριθεί ως αντισυνταγματική.

Στο άρθρο 15 όπου μιλούμε για τις ποσότητες τις οποίες πιάνουν σ' ένα άτομο και μπορεί με αυτές να θεωρηθεί ότι είναι χρήστης, απλός χρήστης και όχι έμπορος, υπάρχει κάποια παράγραφος στην οποία λέτε: «Εκτός αν το δικαστήριο κρίνει αλλιώς». Επομένως ό,τι και να ορίσουμε εμείς εδώ πέρα από τη στιγμή που υπάρχει αυτό το σημείο, αυτή η συγκεκριμένη φράση, πιστεύω ότι ουσιαστικά μπορεί να ανατραπεί από το οποιοδήποτε δικαστήριο.

Το άρθρο 16 είναι ένα άρθρο κοινωνικής ευαισθησίας που εσείς το προτείνατε και δείχνετε πραγματικά την ευαισθησία που σας διακρίνει. Το έχουμε ζητήσει και το ξαναζητάμε. Στις μητέρες οι οποίες βγαίνουν έξω και των οποίων ο αριθμός είναι ελάχιστος -είναι εννιά ή δέκα- και έχουν ένα ανήλικο παιδί αν δεν χορηγήσουμε ιατρική περίθαλψη και έναν ελάχιστο μισθό, αυτές οι μητέρες δεν θα μπορέσουν να τα βγάλουν πέρα και θα αναγκαστούν να ξαναπέσουν σε παραβάσεις.

Επίσης χθες αναφέρθηκε από τον κ. Βορίδη –και θα ήθελα να το δούμε- ότι, με βάση την αρχή της ισότητος των δύο φύλων, και οι πατέρες που έχουν την επιμέλεια τελικά αν προσφύγουν στα δικαστήρια θα κερδίσουν τη δυνατότητα και αυτοί να κάνουν χρήση αυτής της διάταξης.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο άρθρο 20 για τις φυλακές Γ' τύπου. Είναι πάρα πολύ σωστή η διάκριση. Απλώς να τη δούμε να γίνεται και στην πράξη.

Άρθρο 22 όπου μιλούμε για κάποιους οι οποίοι, φύλακες κυρίως, εν υπηρεσία και ένεκα ταύτης σκοτώθηκαν ή είναι ανίκανοι, με ποσοστό αναπηρίας πάνω από 67%. Είναι μια πολύ σωστή διάταξη, όμως κάπου λέτε ότι από τη στιγμή που κάποιος κάνει χρήση του δικαιώματος αυτού και διορίζεται στο δημόσιο τότε θα πρέπει να ζητήσει αναστολή του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Αντιλαμβάνεστε ότι αν το παιδί διοριστεί η μητέρα πώς θα μπορέσει να επιζήσει χωρίς καν τη σύνταξη του πατέρα, ο οποίος είναι νεκρός σήμερα; Χρειάζεται λοιπόν να το δούμε και αυτό το σημείο και να αφαιρέσουμε αυτό το κομμάτι. Για ποιο λόγο να μην δίνεται και η σύνταξη και να μπορεί να διοριστεί ένα άτομο στο δημόσιο;

Πηγαίνω στο άρθρο 26. Το άρθρο 26 είναι πολύ σημαντικό. Αναφέρεται στην εγκληματική πράξη εναντίον αστυνομικού υπαλλήλου, εναντίον λιμενικού, πυροσβέστη και υγειονομικού υπαλλήλου. Θέλω να πω κάτι. Τα τελευταία γεγονότα, η επανεμφάνιση της τρομοκρατίας μάς επαναφέρουν στη μνήμη όλα τα προηγούμενα τρομοκρατικά κτυπήματα. Να ξεκαθαρίσουμε ότι οι τρομοκράτες είναι κοινοί δολοφόνοι, σε καμμία περίπτωση δεν χαρακτηρίζονται από κάποια ιδεολογία και έτσι οφείλουμε να

τους αντιμετωπίσουμε. Χθες πρέπει να σας πω ότι έγινε μια διαδήλωση αστυνομικών για το συνάδελφό τους. Θα την περίμενα πιο μαζική, θα ήθελα να είναι περισσότεροι και αστυνομικοί αλλά και πολίτες, γιατί το φαινόμενο της τρομοκρατίας, αυτό των στυγνών δολοφόνων, οφείλουμε να το καταδικάσουμε όλοι οι Έλληνες.

Το άρθρο 27 θα μείνει στην ιστορία σαν το άρθρο που αναφέρεται στην αυστηροποίηση των ποινών για τους κουκουλοφόρους. Έχει γίνει πολλή συζήτηση. Πολύ σωστά αυτό το άρθρο έχει περιληφθεί στο παρόν νομοσχέδιο. Μιλήσαμε χθες και είπαμε ότι άλλο είναι το να διαδηλώνεις, έστω και δυναμικά, και άλλο το να χουλιγκανίζεις, καθώς επίσης και ότι δυστυχώς στο παρόν άρθρο υπάρχουν και κάποιες «μαύρες τρύπες». Είπαμε, εντάξει αυτός ο οποίος πιάνεται την ώρα που βιαιοπραγεί και φοράει κουκούλα ή έχει αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του. Αλλά αυτός που μεταφέρει την πέτρα ή το τσεκούρι ή το άλλο αντικείμενο βίας πηγαίνοντας στη διαδήλωση αυτός δεν πρέπει να συλληφθεί και να έχει μία πιο αυστηρή ποινή; Καθώς επίσης τι θα γίνει με τα επιχειρήματα, όταν θα φθάσουμε στη δίκη, κάποιων που θα πουν ότι φορούσαν την κουκούλα επειδή είναι μόδα ή το κασκόλ επειδή έπεφταν δακρυγόνα ή επειδή είναι κρυωμένοι και θα μας αναφέρουν τέτοια επιχειρήματα; Πώς θα μπορέσουμε να τα αντιμετωπίσουμε και πώς θα μπορέσουμε να φτιάξουμε το άρθρο 27 με τέτοιο τρόπο ώστε να μην μπορούν να ξεφύγουν οι παραβάτες;

Ας εξετάσουμε το άρθρο 29 που είναι για την άρση του απορρήτου των επικοινωνιών. Εδώ θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί ώστε να μην έχουμε παραβίαση της προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων, αλλά πάνω απ' όλα να μην ξεχνάμε ότι δεν μπορούμε να εξισώνουμε τους δουλέμπορους με τους οικονομικούς μετανάστες.

Νομίζω ότι επειδή έχει γίνει ενδελεχής συζήτηση τόσο στην επιτροπή όσο και στη Βουλή μπορούμε πραγματικά να φθάσουμε σε κοινούς τόπους, σε κοινές θέσεις, κύριε Υπουργέ, και μπορούν να γίνουν ακόμα και την τελευταία στιγμή κάποιες διορθώσεις στα άρθρα που να είναι αποδεκτές απ' όλες τις πτέρυγες ή αν είναι αδύνατον, από όσο το δυνατόν περισσότερες πτέρυγες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεροντόπουλο.

Θέλω να ενημερώσω το Τμήμα ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βορίδης ορίζει ως ειδικό αγορητή τον κ. Πλεύρη.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ για άλλη μια φορά απ' αυτό εδώ το βήμα στην προχειρότητα με την οποία νομοθετεί αυτή η Κυβέρνηση.

Σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο-«σκούπα» το οποίο υποτίθεται ότι ρυθμίζει μια πληθώρα θεμάτων ασχέτων μεταξύ τους. Από την οργάνωση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας της χώρας μας μέχρι και την καθιέρωση της ημέρας αργίας όλων των υπαλλήλων των καταστημάτων κράτησης, της ημέρας εορτασμού της μνήμης του Αγίου Λογγίνου. Δεν είναι επομένως δυνατόν, κύριε Υπουργέ, να συνεχίσουμε να νομοθετούμε κατ' αυτόν τον τρόπο.

Όπως επεσήμανα και χθες εκτιμώ ότι το άρθρο 1 οδηγεί την Ιατροδικαστική Υπηρεσία πολλά χρόνια πίσω, αφού όλες οι περιφερειακές και τοπικές ιατροδικαστικές υπηρεσίες θα υπάγονται διοικητικώς στον προϊστάμενο της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών. Η συγκεκριμένη διοικητική διάρθρωση είναι μοναδική τουλάχιστον για το σύγχρονο δυτικό κόσμο και για τα δεδομένα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υποβαθμίζει και ουσιαστικά απαξιώνει τις άλλες ιατροδικαστικές υπηρεσίες.

Άποψή μας είναι ότι πρέπει να μείνουν ανεξάρτητες αρχές σε επίπεδο τουλάχιστον υγειονομικής περιφέρειας και σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να ακολουθηθεί το συγκεντρωτικό μοντέλο που προτείνεται με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Στο άρθρο 2 επιχειρήσατε αρχικά την κατάργηση του ισχύοντος μέχρι σήμερα συστήματος άσκησης της ιατροδικαστικής επιστήμης κατά τρόπο επιεικώς απαράδεκτο, πρόχειρο και προσβλητικό για τους πανεπιστημιακούς ιατροδικαστές και τα πανεπιστημιακά ιατροδικαστικά εργαστήρια. Το γεγονός ότι αποσύρατε τις συγκεκριμένες διατάξεις άρον-άρον αποδεικνύει περίτρανα την προχειρότητα με την οποία έγινε η διαβούλευση με την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Στο άρθρο 3 προβλέπονται οι οργανικές θέσεις της ενιαίας πλέον Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας την οποία όμως, εμείς απορρίπτουμε συνολικά. Θέλω να σημειώσω ότι από τις σαράντα θέσεις που προβλέπονται οι τριάντα επτά είναι ήδη καλυμμένες. Τι θα γίνει με τους νέους ειδικευόμενους, κύριε Υπουργέ, της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας; Ουσιαστικά τους εξωθείτε στην ανεργία.

Στο άρθρο 4 τώρα το οποίο, επίσης, απορρίπτουμε αναρωτιέμαι για ποιους λόγους δεν θα μπορούσε η επιλογή και η πρόσληψη των ιατροδικαστών να γίνεται με τα ίδια ακριβώς κριτήρια, όπως η επιλογή και η πρόσληψη των γιατρών του ΕΣΥ. Νομίζω ότι το λιγότερο ως απαράδεκτα μπορώ να χαρακτηρίσω τα προσόντα που απαιτούν οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου αυτού για το διορισμό ενός ιατροδικαστή και θα πρέπει να μας δώσετε σαφείς εξηγήσεις.

Περαιτέρω με την παράγραφο 5 που αφορά τις εξουσίες ή καλύτερα τις υπερεξουσίες του προϊσταμένου της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών ουσιαστικά η απόφαση για το ποιοι θα προσλαμβάνονται λαμβάνεται από αυτόν με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ανεξαρτησία τους.

Όσον αφορά το άρθρο 5 παραχωρείται στον προϊστάμενο της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών και ο απόλυτος έλεγχος αναφορικά με το ποιοι ιατροδικαστές θα προάγονται σε Α' τάξης από Β' τάξης.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 6, κύριε Υπουργέ, για το οποίο χθες μας ψέξατε όλους, σύσσωμη την Αντιπολίτευση. Μας είπατε ότι αποτελεί πιστή αντιγραφή του Υπαλληλικού Κώδικα που ορίζει τα προσόντα των προϊσταμένων.

Έχω να σας πω ότι στο άρθρο 6 που συζητάμε σήμερα δεν έχετε βάλει τις διατάξεις που αφορούν την καλή γνώση ξένης γλώσσας ως προϋπόθεση για τη θέση του προϊσταμένου της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών, διότι το άρθρο 83 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα, το οποίο επικαλεστήκατε, του νόμου δηλαδή 2683/1999, προϋποθέτει για την προαγωγή στο βαθμό του Γενικού Διευθυντή την καλή γνώση μιας ή περισσοτέρων ευρωπαϊκών γλωσσών από τις πλέον διαδεδομένες. Και ερωτώ άραγε, γιατί; Μήπως ο ευνοούμενός σας δεν έχει καλή γνώση μιας τουλάχιστον ευρωπαϊκής γλώσσας;

Όσον αφορά τα άρθρα 7 έως 10 υπό κανονικές συνθήκες θα ήμασταν σύμφωνοι, κύριε Υπουργέ, με την κατάρτιση κανονισμού λειτουργίας για την Ιατροδικαστική Υπηρεσία. Όμως οι αλλαγές που θέλετε να φέρετε στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία και κυρίως το συγκεντρωτικό μοντέλο που επιχειρείτε να δημιουργήσετε και ο τρόπος με τον οποίο η νέα Ιατροδικαστική Υπηρεσία θα διαρθρώνεται διοικητικά, εκτιμούμε ότι οδηγεί σε οπισθοδρόμηση και μας αναγκάζει να καταψηφίσουμε και τα άρθρα αυτά.

Περνάω τώρα στο δεύτερο κεφάλαιο και συγκεκριμένα στο άρθρο 11. Έπρεπε να περάσουν πέντε ολόκληρα χρόνια για να θυμηθείτε το Κέντρο Απεξάρτησης Τοξικομανών στη Χαλκιδική. Ένα έργο το οποίο εμείς το 2004 σας το παραδώσαμε με περατωμένες τις εργασίες του σε ποσοστό 95% και παρά το γεγονός ότι είχε τόσο προχωρημένες εργασίες καταφέρατε να περάσουν πέντε ολόκληρα χρόνια και να μην έχει μπει ακόμα σε λειτουργία. Ιδιαίτερη εντύπωση όμως προκαλεί και η αναφορά που γίνεται στην ίδρυση ενός νέου κέντρου του οποίου δεν προβλέπεται η έδρα στο παρόν νομοσχέδιο.

Ποιο θα είναι το κέντρο αυτό, κύριε Υπουργέ; Είναι δυνατόν να μας ζητάτε να ψηφίσουμε γενικά και αόριστα ένα «κέντροφάντασμα» του οποίου δεν προσδιορίζεται η έδρα και για το οποίο δεν μας λέτε πώς θα διαρθρωθεί; Ενημερώστε μας πρώτα για το πού θα βρίσκεται, δώστε μας μερικά στοιχεία και εμείς βέβαια θα το στηρίξουμε.

Στο άρθρο 12 συνιστώνται οι οργανικές θέσεις στα Κέντρα Απεξάρτησης που προβλέπονται με το νομοσχέδιο αυτό. Πάλι μας λέτε να συμφωνήσουμε στη σύσταση οργανικών θέσεων ενός κέντρου του οποίου δεν προβλέπεται η έδρα. Πείτε μας πού

θα εδρεύει, κατασκευάστε το πρώτα και μετά με μεγάλη μας χαρά να συμφωνήσουμε στις οργανικές θέσεις που εσείς θέλετε να συστήσετε.

Στο άρθρο 13 θέλω να τονίσω ότι η ένταξη των Ειδικών Θεραπευτικών Καταστημάτων του Υπουργείου Δικαιοσύνης στο ΕΣΥ αποτελούσε πάγιο αίτημα του ΠΑΣΟΚ. Θα πρέπει όμως παράλληλα με τη μετακύλιση των ευθυνών από Υπουργείο σε Υπουργείο να προβείτε σε μια ριζική αναβάθμιση των υπηρεσιών, στην ουσιαστική διεύρυνση και συμπλήρωση των υποδομών τους που βρίσκονται σε άθλια, σε τριτοκοσμική κατάσταση θα έλεγα, και βεβαίως στην αναγκαιότητα να προσλάβετε επιστημονικό προσωπικό, κυρίως γιατρούς και νοσηλευτικό προσωπικό, που θα επανδρώσει τα κέντρα αυτά.

Στο άρθρο 14 και συγκεκριμένα στην παράγραφο 1 έρχεσθε και προκειμένου να αποσυμφορήσετε τις φυλακές –διότι το προηγούμενο εγχείρημά σας ο ν. 2737/2008 απέτυχε παταγωδώς- απελευθερώνετε ένα σύνολο κρατουμένων χρησιμοποιώντας το θεσμό της υφ' όρων απόλυσης στερημένο όμως από τα εχέγγυα της κρίσης των δικαστικών συμβουλίων και τους περιορισμούς της υφ' όρων απόλυσης, όπως αυτή διαμορφώνεται στον Ποινικό και στο Σωφρονιστικό μας Κώδικα.

Θα έλεγα ότι εδώ περνάτε ένα μήνυμα –αναφέρθηκα αναλυτικά στις περιπτώσεις αυτές- ότι όποιος έχει κάνει σοβαρά αδικήματα και άρα έχει οικονομική δυνατότητα να πληρώσει τη ποινή που του επιβλήθηκε, θα αφεθεί ελεύθερος στην κοινωνία, πληρώνοντας σε τιμή ευκαιρίας την ποινή του, ενώ ο φουκαράς κρατούμενος που κρατείται για χρέη από επιταγές, για χρέη στην Εφορία, για χρέη στο ΤΕΒΕ και για παραβάσεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, θα μένει κρατούμενος και θα εκτίει την ποινή του, γιατί αυτός είχε την ατυχία να μην έχει κάνει τόσο σοβαρό αδίκημα, ώστε το δικαστήριο να του μετατρέψει την ποινή του και έτσι για να βγει από τη φυλακή πρέπει να πληρώσει την αρχική μετατροπή της ποινής του προς 10 ευρώ ημερησίως και όχι τη σημερινή.

Αν πραγματικά θέλετε να αποσυμφορήσετε τις φυλακές, κύριε Υπουργέ, τότε να δώσετε τη δυνατότητα εξόδου σε όσους καταδικάστηκαν σε ελαφρά πλημμελήματα και όχι σε καταδίκους για κακουργήματα ή για σοβαρά πλημμελήματα, οι οποίοι μπορεί να εκτίουν ποινές συγχωνευτικές ακόμα και δεκαπέντε ετών και οι οποίοι θα δικαιούνται να αποφυλακιστούν με μετατροπή της ποινής τους, επειδή η ποινή βάσης τους είναι κάτω από πέντε ετών, όπως ρητά ορίζεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 του προηγούμενου ν. 3727/2008.

Στο άρθρο 15 έκανα χθες κάποιες παρατηρήσεις που αφορούν τα ποσοτικά κριτήρια που βάλατε. Η συγκεκριμένη διάταξη δεν προσφέρει τίποτα στην αντιμετώπιση των χρηστών και αυτό διότι η δικαιοσύνη έχει ασφαλέστερα κριτήρια από το ποσοτικά για να κρίνει πότε η κατοχή μιας συγκεκριμένης ποσότητας είναι για ίδια χρήση και πότε για εμπορία.

Έρχομαι στο άρθρο 16 όπου συνεχίζονται οι παραλογισμοί, τους οποίους σας εξέθεσα χθες και τα προβλήματα που υπάρχουν και έχουν σχέση με κάποια αδικήματα που μπορεί να έχει τελέσει η μητέρα που έχει ανήλικο παιδί κάτω των πέντε ετών και σχετίζονται με την ίδια την ικανότητά της να ασκεί τη γονική μέριμνα.

Το άρθρο 17, όπως χθες τροποποιήθηκε, επιφέρει βελτιώσεις βεβαίως στη προγενέστερη διάταξη, εφόσον ο φυσικός χώρος των κρινομένων και όχι η Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης διατηρεί τη πλειοψηφία της και με αυτές τις προϋποθέσεις το ψηφίζουμε.

Είμαστε αντίθετοι, όμως με το άρθρο 18 που επιτρέπει την απόσπαση διευθυντών και άλλων υπαλλήλων, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Στο άρθρο 19 διαφωνούμε με τη ρύθμιση αυτή, που ουσιαστικά ανοίγει το δρόμο για την πρόσληψη μάνατζερ στη φυλακή, αλλά θα θέλαμε να εξετάσετε την πρόταση των σωφρονιστικών υπαλλήλων να υπάρχει η δυνατότητα πρόσληψης των στελεχών της διοίκησης των φυλακών από τη Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, η οποία και μπορεί να εγγυηθεί ως προς τις γνώσεις και τις ικανότητες των αποφοίτων της.

Στο άρθρο 20 τώρα πρέπει να τονίσω ότι στα σύγχρονα καταστήματα κράτησης ο διαχωρισμός γίνεται στα ίδια τα καταστήματα κύριε Υπουργέ.

Στο άρθρο 21 συμφωνούμε με την επέκταση των διατάξεων που αφορούν το πόθεν έσχες και για το προσωπικό των καταστημάτων κράτησης. Συμφωνούμε και με την παράγραφο 2 που εισήχθη στο νομοσχέδιο για το στάδιο της εξέτασής του στην Επιτροπή και αφορά τη μετακίνηση ασθενών κρατουμένων σε δημόσια νοσοκομεία, όταν δεν είναι δυνατή η νοσηλεία τους στα ειδικά θεραπευτικά καταστήματα.

Στο άρθρο 22 συμφωνούμε με την επέκταση των ευεργετικών ρυθμίσεων που αφορά το προσωπικό της ΕΛΑΣ και τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους.

Στο άρθρο 23 να υπενθυμίσω τη γνωστή και πάγια θέση μας ενάντια στη διαδικασία της συνέντευξης για το διορισμό υπαλλήλων στο δημόσιο τομέα και επομένως, η διάταξη αυτή μας βρίσκει κάθετα αντίθετους.

Περνώ τώρα στο τρίτο κεφάλαιο και συγκεκριμένα στα άρθρα 24 και 25, του προτεινόμενου νομοσχεδίου, με το οποίο θεσπίζονται διακεκριμένες περιπτώσεις στα εγκλήματα διατάραξης της κοινής ειρήνης, της απρόκλητης σωματικής βλάβης, διακεκριμένες περιπτώσεις στα εγκλήματα διατάραξης της κοινής ειρήνης, της απρόκλητης σωματικής βλάβης, βαριάς σωματικής βλάβης, ληστείας και διακριμένων περιπτώσεων φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, όταν ο δράστης ενήργησε φορώντας κουκούλα ή έχοντας αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου του.

Δεν θα σας απαριθμήσω ξανά τις διατάξεις του νόμου. Απλά θέλω να σας επισημάνω τον εσφαλμένο προσανατολισμό του υπό ψήφιση νομοθετήματος, που μοναδικός του στόχος είναι να καλύψει με επικοινωνιακά τρικ τη διάλυση της Αστυνομίας στη χώρα μας, με αποκλειστική ευθύνη της παρούσας Κυβέρνησης και να επιχειρήσει μία ανούσια επίδειξη δύναμης από πλευρά της κρατικής εξουσίας. Λησμονείτε, όμως, τα αδικήματα της απρόκλητης και της βαριάς σωματικής βλάβης. Το προστατευόμενο έννομο αγαθό δεν είναι η κουκούλα, είναι η σωματική ακεραιότητα και ότι αυτά είναι τα έννομα αγαθά που ήθελε να προστατεύσει ο Έλληνας νομοθέτης, όταν θέσπιζε τα επίμαχα αδικήματα. Και πιστέψτε με, δεν θα φάει λιγότερο ξύλο κάποιος, αν αυτός που τον κτυπά δεν φοράει κουκούλα.

Λησμονείτε ακόμη ότι στο έγκλημα της ληστείας το προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η ανθρώπινη ζωή και ιδιοκτησία και όχι η κουκούλα. Και είναι τουλάχιστον γελοίο να περιμένετε ότι ο ληστής θα προτιμήσει να κάνει ληστεία, αφήνοντας την κουκούλα στο σπίτι του.

Στο έγκλημα της φθοράς ξένης ιδιοκτησίας επίσης το προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η ιδιοκτησία και όχι η κουκούλα. Και αν θέλετε να βοηθήσετε τον κόσμο που υποφέρει κάθε φορά, όταν σε κάποια διαδήλωση, για λόγους πολιτικούς ή ακόμη και για λόγους αθλητικούς, ορισμένες ομάδες καταλήγουν να καταστρέφουν τα καταστήματά του και να λεηλατούν την περιουσία και τη ζωή του, τότε φροντίστε να εκπαιδεύσετε σωστά την Αστυνομία που την αποδιοργανώσετε για να κάνει συλλήψεις όταν και όπου πρέπει, με τον τρόπο που πρέπει για να κυνηγά και να συλλάβει τους εγκληματίες και όχι απλούς ανηλίκους, απλούς διαδηλωτές και να κατασκευάζει ενόχους.

Τέλος, θέλω να έρθω στο άρθρο 26, όπου εκτιμούμε ότι είναι μονόπλευρο και άδικο στο παρόν νομοσχέδιο, που αφορά τα εγκλήματα κατά των υπαλλήλων την ώρα της υπηρεσίας τους. Συγχρόνως, βέβαια, στον παρόντα υπό ψήφιση νόμο αυστηροποιείτε τις ποινές και για άλλα αδικήματα που στρέφονται κατά των υπαλλήλων κατά την ενάσκηση της υπηρεσίας τους και ορίζετε μάλιστα ως αυτεπαγγέλτως διωκόμενη την εξύβριση του υπαλλήλου. Δηλαδή, ξαναγυρνάμε ουσιαστικά στην περιύβριση αρχής.

Είναι προφανές ότι με όλες αυτές τις ρυθμίσεις θέλετε να καταδείξετε ότι σκοπός σας είναι να επιβάλλετε το σεβασμό στους κρατικούς υπαλλήλους. Σκεφθήκατε ποτέ –θα το ξαναπώ, το επανέλαβα και όταν συζητούσαμε το παρόν νομοσχέδιο στην αρμόδια επιτροπή- κύριε Υπουργέ ότι ο συγκεκριμένος υπάλληλος, στον οποίο επιτέθηκε ο δράστης, να ήταν αργυρώνητος ή να εκβίαζε το συγκεκριμένο πολίτη; Και αν ο συγκεκριμένος πολίτης ενήργησε εγκληματικά λόγω προηγούμενης άδικης και πα-

ράνομης πράξης του θύματος, τότε και πάλι ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος, που θα του αναγνωριστεί το ελαφρυντικό και θα του επιβληθεί σαφώς ελαττωμένη ποινή, θα πρέπει να εκτίσει ολόκληρη την ποινή του; Δεν θα δικαιούται να του χορηγηθεί υφ' όρων απόλυση, γιατί το θύμα που εκτελούσε κρατική υπηρεσία, έστω και ταπεινώνοντας ακριβώς αυτή την κρατική υπηρεσία και την υπαλληλική του ιδιότητα, ουσιαστικά έκανε κατάχρηση εξουσίας του; Και όταν ο κρατικός υπάλληλος εγκληματεί κατά του πολίτη κατά την εκτέλεση υπηρεσίας του, καταχρώμενος αυτή, όπως για παράδειγμα όταν ένας αστυνομικός σηκώνει το όπλο του και χωρίς λόγο σκοτώνει ένα πολίτη, τότε δεν θα πρέπει και αυτός να στερείται του ευεργετήματος της υφ' όρων απόλυσης, όπως ζητούμε να στερηθεί το ευεργέτημα αυτό όταν ο πολίτης σκοτώνει τον αστυνομικό εν ώρα υπηρεσίας; Τι είναι αυτό που διαφοροποιεί το κρατικό όργανο σε βάρος του πολίτη; Γιατί επιβάλουμε αυξημένες ποινές στον πολίτη όταν βιαιοπραγεί κατά του κρατικού υπαλλήλου και λησμονούμε ότι ο κρατικός υπάλληλος δεν έχει αυξημένη θέση έναντι του απλού πολίτη, αλλά έχει αυξημένη ευθύνη έναντι αυτού; Αυτός είναι ο ρόλος του, αυτό θα πρέπει να διαφυλάξει πρώτα από όλα ο ίδιος και έπειτα η πολιτεία.

Στο άρθρο 27 τώρα, διαφωνούμε για τους λόγους που ανέλυσα και στο άρθρο 25 αναλυτικά, συμφωνούμε όμως με τη δεύτερη παράγραφο που δίνει τη δυνατότητα εκδίκασης σοβαρών υποθέσεων στο δικαστήριο της περιφέρειας, που εδρεύει το κατάστημα κράτησης.

Το άρθρο 28 που τροποποιήθηκε στην επιτροπή, όπου και αποσύρθηκε η διάταξη της παραγράφου 1, μας βρίσκει πλέον σύμφωνους, καθώς η δυνατότητα που δίνεται στον εισαγγελέα πρακτικά λύνει ένα πρόβλημα που όλοι όσοι έχουμε ασκήσει δικηγορία στην πράξη το έχουμε εντοπίσει και το έχουμε επισημάνει πολλές φορές.

Τέλος, με το άρθρο 29 ορθώς αποσύρατε την πρώτη παράγραφο, κύριε Υπουργέ, που επέτρεπε την άρση του απορρήτου της επικοινωνίας για το σύνολο των κακουργημάτων του ποινικού κώδικα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Το λόγο έχει η κ. Κανέλλη, ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι ασφυκτικός ο χρόνος των 8 λεπτών. Δεν θα τηρηθεί φαντάζομαι. Είναι πάρα πολλά τα άρθρα. Ειλικρινά, συμπαρίσταμαι στη συνάδελφο η οποία λαχανιασμένη έπρεπε να προλάβει να μιλήσει για 29 άρθρα και να είμαστε σαφείς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα έχετε κι εσείς τον ανάλογο χρόνο. Θα έχετε 12 λεπτά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Το ξέρω. Εκ των προτέρων λέω ευχαριστώ. Άλλωστε είναι δύσκολο να μιλήσει κάποιος για δευτερολογία εδώ. Θα έχουμε και την απογευματινή συνεδρίαση. Πρέπει, όμως να αδράξω μία ευκαιρία και να πω ότι θα είμαστε αναλυτικοί, γιατί υπάρχουν και ορισμένα πράγματα που στα πλαίσια της βιασύνης να λεχθούν, πρέπει τώρα να είναι υποχρεωμένο το Κομμουνιστικό Κόμμα να απολογηθεί όταν σχολιάζει τη θέση του για μία συμφωνία με τις Ηνωμένες Πολιτείες, για τον προλεταριακό διεθνισμό ως άμεση θέση αντιπατριωτική, με συγχωρείτε, αλλά μπορεί να φάει έξι συνεδριάσεις.

Πάντως, στην ιστορία σας θυμίζω ότι χάρη σ' αυτό τον προλεταριακό διεθνισμό έχετε παραλάβει κράτη της Ένωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, τα οποία δεν χάθηκαν από τον προλεταριακό διεθνισμό. Αντιθέτως, υπήρξαν ως κράτη με την γλώσσα τους, με τις απόψεις τους, με τα χίλια δύο. Και έτσι μιλάτε σήμερα με τις Ουκρανίες, με το Τσαντικιστάν, με το Ουζμπεκιστάν, τα οποία δεν ήταν καν κράτη πριν και μάλιστα έθεν κράτη. Αυτά να τα έχετε υπ' όψιν σας.

Όσο για την αθεΐα, έλεος! Η αντίληψη για το Θεό ως κομμάτι του πατριωτισμού, εδώ μέσα ξεπερνάει τα όρια. Διότι θα αρχίσω να σας λέω: Είσαστε ένθεοι όταν μου ορίζετε το Λογγίνο, ως προστάτη των ιστορικών φρουρών; Είσαστε χριστιανοί; Ξέρετε ποιος ήταν ο Λογγίνος; Ιδέα δεν έχετε. Φτιάχνετε μία αργία για να ισοφαρίσετε την αργία των εσωτερικών σωφρονιστικών υπαλλήλων, με των εξωτερικών. Και τι θα κάνετε αν ένας σωφρονιστικός υπάλληλος θέλει να σεβαστεί το ραμαζάνι, γιατί είναι μουσουλμάνος; Τότε δεν δικαιούται, μιας και μιλάτε για την αθεΐα, δική του αργία, δική του μέρα; Έχετε ρωτήσει ποτέ πώς σκέφτονται όλοι; Έλεος δηλαδή.

Για να το ξέρετε και να καταγραφεί στα Πρακτικά ο Λογγίνος είναι αυτός ο οποίος κράτησε το δόρυ και το έχωσε στα πλευρά του Χριστού την ώρα της σταύρωσης, για να βεβαιωθεί αν είναι νεκρός ή όχι. Σωφρονιστική διαδικασία, δεν λέω. Εξαιρετικά σωφρονιστική! Μετά μετάνιωσε. Και μετά έγινε άγιος των εσωτερικών σωφρονιστικών υπαλλήλων. Αυτός ο οποίος δοκίμασε αν ο Χριστός είναι πεθαμένος! Μετά το ξύδι και μετά τη χολή, επί Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Επί Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας! Επί pax, όχι, Grecana, αλλά Romana.

Προτιμώ, λοιπόν, να πάρω δύο λεπτά για να μιλάμε για την ουσία, για να καταλαβαίνει ο κόσμος πνεύματα πολιτικών και γραμμές, παρά να πετάμε μία κουβέντα έτσι, για να ακυρώσουμε μία στάση ολόκληρη ενός κόμματος, του οποίου με δύο φράσεις δεν μπορεί κάποιος μετά από ενενήντα χρόνια να αμφισβητήσει τον πατριωτισμό. Δεν νομίζω ότι επιτρέπεται σε κανέναν για λόγους ιδεολογικούς, πολιτικούς ή συστήματος διακυβέρνησης, να αμφισβητήσει τον πατριωτισμό ενός κόμματος σαν το Κομμουνιστικό Κόμμα. Είναι γεμάτα τα χώματα από τάφους κομμουνιστών υπέρ της πατρίδος. Και άοπλοι πολέμησαν το φασισμό και τον πληρώσανε μετά, για να μπορούμε να είμαστε εδώ και να μιλάμε ελεύθεροι.

Πάμε τώρα στο νομοσχέδιο, γιατί κι αυτά είναι τμήμα του νομοσχεδίου. Ιατροδικαστική υπηρεσία. Άρθρο 1. Θα πούμε: όχι. Ο τρόπος με τον οποίο συγκεντρωτικά αλλάζει, δεν θα βελτιώσει. Δεν θα μένω σε λεπτομέρειες στα άρθρα γιατί έχουμε μιλήσει επισταμένα γι' αυτά και είναι καταγεγραμμένα στα Πρακτικά, εκεί που γίνεται και η δουλειά με τον Κανονισμό της Βουλής, στην Επιτροπή.

Στο άρθρο 2 κάνατε κάποιες προσθήκες. Το αλλάξατε. Το φέρατε μπροστά ή πίσω. Συμπαρασύρεται, όπως και το 3. Όχι, λοιπόν και στο 1 και στο 2 και στο 3 από τη συγκεντρωτική διάθρωση, Αθηνοκεντρική. Είμαστε σε μία χώρα όπου θα έπρεπε η ιατροδικαστική υπηρεσία να είναι οργανωμένη για να διευκολύνει μία από τις οδυνηρότερες διαδικασίες συγγενών και πολιτών. Έτσι δεν είναι; Πότε τον χρειάζεσαι τον ιατροδικαστή; Δεν είναι για διαδικασία εν ζωή, λυπάμαι που σας το λέω. 'Η είναι μετά από βίαιες πράξεις, μετά από χίλια δύο άλλα πράγματα; Θα έπρεπε, λοιπόν, η οργάνωση να είναι πολυπληθής, επαρκώς επιστημονική, να υπάρχουν οι απαιτούμενες θέσεις, το απαιτούμενο επιστημονικό και βοηθητικό προσωπικό και να είναι έτσι κατανεμημένη στη χώρα με την αυτονομία ενδεχομένως την επιστημονική και τη διοικητική, ώστε να διευκολύνει τους πολίτες. Δεν είναι αυτό το σκεπτικό του νομοσχεδίου. Και κατ' αυτήν την έννοια σ' αυτά τα τρία άρθρα θα πούμε όχι.

Πάμε στο άρθρο 4, στην πρόσληψη. Μα, η πρόσληψη δεν γίνεται –σας το είχαμε πει και στην Επιτροπή- με διαφανή κριτήρια, σε μία ειδική υπηρεσία η οποία έχει και επηυξημένες απαιτήσεις διαφάνειας. Δεν ζούμε σε άλλη χώρα, κύριε Πρόεδρε. Όλοι στην ίδια χώρα ζούμε. Ξέρουμε πόσα πράγματα έχουν παιχθεί, με νεκροψίες, με αναλύσεις και ιατροδικαστικές αποφάσεις. Πόσα έχουν κουβεντιαστεί, πόσα έχουν υπονομεύσει το κύρος. Μπορεί να γέμισαν τα κανάλια από ιατροδικαστικά σήριαλ –απίστευτο πράγμα- άλλων διαδικασιών και άλλων κοινωνιών, αναπαράγοντας μία νοσηρότητα, αλλά αυτό εδώ δεν εξυπηρετείται με αυτή τη διαδικασία.

Προφανώς και τη βαθμολογική διάρθρωση των θέσεων και την εξέλιξη των ιατροδικαστών και με τις δικές τους αντιρρήσεις -τις είδαμε- με αυτή τη διάρθρωση, με αυτή τη συγκρότηση και με αυτούς τους κανονισμούς δεν έχει και σημασία κάποιος να καθίσει και να ενισχύσει. «Όχι», λοιπόν και στο άρθρο 5.

Το ίδιο και για το άρθρο 6. Σας ζήτησα μία διευκρίνιση: Γιατί η εικοσαετής προϋπηρεσία έγινε δεκαπενταετής; Δεν είναι, όμως, αυτό το ζητούμενο. Απλώς, είναι μία αλλαγή η οποία συνέβη. Οι προϊστάμενοι συγκροτούνται στην ίδια φιλοσοφία.

Στο άρθρο 7 προσανατολίζομαι -και σας το λέω- να ψηφίσω «παρών», γιατί δεχθήκατε την προσθήκη για τους νεκροτόμους και τον τρόπο των μεταθέσεων. Εδώ, όμως, παραμένει μία ένσταση, γι' αυτό και θα αφήσω το «παρών», γιατί δε θα ήθελα να δυσκολέψω τους νεκροτόμους. Η μετάθεση έχει νόημα σε τέτοιες υπηρεσίες και όχι μόνο σε τέτοιες υπηρεσίες, αλλά σε όλες τις υπηρεσίες, προϋποθέτουσα τη συναίνεση των μετατιθέμενων, αλλιώς μπορεί να μετατραπεί και σε ποινή. Και δυστυχώς, δεν είναι ρητά αναφερόμενο στο άρθρο το συναινετικό κομμάτι. Μετά τη συμπλήρωση πενταετίας στην ιατροδικαστική υπηρεσία, μπορεί να γίνει μετάθεση.

Ξέρω τι είναι στο πίσω μέρος του κεφαλιού σας. Είναι όλος ο προσανατολισμός λάθος. Με διοικητικές παρεμβάσεις, υπερσυγκεντρωτισμούς και κράτημα στην εξουσία της δυνατότητας να μετακινεί υπαλλήλους είναι για να μην είναι πολύ καιρό σε ένα χώρο και φθαρούν. Αυτό είναι βαθύτατα υπονομευτικό της ίδιας της ουσίας του δημοσίου υπαλλήλου, ότι άμα μείνει κάπου και κάνει καλά τη δουλειά του θα διαφθαρεί. Να τον μετακινήσουμε για να ξεδιαφθαρεί. Είναι λάθος στην ουσία. Θα σας πω «παρών» σε αυτό.

Ως προς την ειδική δωσιδικία, προβληματιστήκαμε πάρα πολύ αν πρέπει να έχουν ειδική δωσιδικία και οι ιατροδικαστές. Ξέρουμε για ποιους ισχύει στην Ελλάδα. Θα έλεγα ένα «παρών», γιατί κατ' απαίτησή τους με αυτή τη διάρθρωση, αν δεν υπάρξει και ειδική δωσιδικία, θα μπορούσαν πολύ εύκολα... Βεβαίως, αφαιρείται το αυτόφωρο, αλλά κατ' αυτή την έννοια το αυτόφωρο να μείνει μόνο για τους ιατροδικαστές, ενώ για άλλους που είναι στον κύκλο παρουσίας -δικηγόρους, ας πούμε- δεν έχει νόημα. Κατ' αυτή την έννοια, λοιπόν, «παρών».

Ως προς τον κανονισμό λειτουργίας των ιατροδικαστικών υπηρεσιών, βεβαίως, θα σας πούμε όχι. Το ίδιο και για την εφαρμογή του Υπαλληλικού Κώδικα των διατηρουμένων διατάξεων, γιατί, ενώ μοιάζει καλό κατ' αρχήν να εφαρμόζεται ο Υπαλληλικός Κώδικας, με αυτή τη διάρθρωση συμπαρασύρεται από τη γενικότερη φιλοσοφία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Πάω στο Β' Κεφάλαιο. Έχουμε τρία κεφάλαια, είκοσι εννέα άρθρα, κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι όσο γίνεται πιο σύντομη. Βλέπετε τι λέω: Ένα «ναι» ή ένα «όχι» εκεί που χρειάζεται.

Θα πούμε «όχι» στην ίδρυση Κέντρων Απεξάρτησης Κρατουμένων και θα το πούμε για λόγους ιδεολογικούς, για λόγους συνέπειας. Το έχουμε πει, όχι γιατί δεν θέλουμε τέτοια κέντρα. Διαφωνούμε με το περιεχόμενο του είδους της απεξάρτησης. Βεβαίως και το έχουμε πει ρητώς και κατηγορηματικώς: Όσα λεφτά χρειαστούν να φτιαχτούν τα κέντρα. Με ποια θεραπεία και με ποιο τρόπο; Με όλο τον κίνδυνο να δημιουργηθούν Καταστήματα Απεξάρτησης Τοξικομανών Κρατουμένων, τα οποία θα διατηρήσουν την εξάρτηση και μετά τη λήψη της ποινής θα είναι κέντρα επανεισδοχής των ίδιων που θα έχουν φύγει από εκεί. Θα φθάσετε σε πληθωρισμό, δυστυχώς.

Θα σας πούμε «ναι» στην αύξηση στο άρθρο 12. «Ναι» στο άρθρο 12, στην αύξηση των οργανικών θέσεων του προσωπικού καταστημάτων κράτησης. Δε μπορεί να πει κάποιος «όχι» εδώ. Λείπει προσωπικό, λείπει ουσιαστικό προσωπικό. Βεβαίως και θα σας πούμε «ναι» και «ναι», βεβαίως, για την ένταξη στο Εθνικό Σύστημα Υγείας στο άρθρο 13.

Ένα «παρών» στο άρθρο 14, διότι κάνατε πίσω στην απώλεια ένδικου μέσου και κατ' αυτή την έννοια, μπορούμε να πούμε ένα «παρών» εδώ.

«Όχι» κατηγορηματικά στο άρθρο 15. Στο άρθρο 15 -σας το είπαμε σε όλους τους τόνους- παζαρεύετε και μειώνετε τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, ενώ το δικαστήριο είναι σε θέση να κρίνει κατά περίπτωση τη διαφορά μεταξύ χρήστη, εμπόρου. Τίποτε δεν εμποδίζει κάποιον με 15, με 5, με 7, με 27 να είναι έμπορος ναρκωτικών και ταυτόχρονα να είναι χρήστης με άλλες ποσότητες από αυτές που προβλέπετε. Δεν μπορεί, λοιπόν, να μειωθούν τα δικαιώματα οποιουδήποτε ταλαίπωρου, προφανώς, ανθρώπου εξαρτημένου από τα ναρκωτικά να μπαίνει σε διαδικασίες τιμολογιακές, σα να βγαίνει ένα τιμολόγιο από την πολιτεία.

Στο άρθρο 16 θα σας πω «ναι», μόνο και μόνο για να περισωθούν αυτές οι γυναίκες, οι οποίες βρίσκονται μέσα. Υπάρχουν ενστάσεις, αλλά μία δικονομική διάταξη, η οποία βοηθάει τις μητέρες θεωρώ ότι και αν ακόμα ωφελήσει μία, η οποία δεν θα όφειλε να ωφεληθεί, είναι υπέρ αυτών οι οποίες υφίστανται αγκυλώσεις του δικονομικού συστήματος τέτοιες, με αποτέλεσμα να το πληρώνουν και τα παιδιά τους. Θα σας πω «ναι».

Θα σας πω «όχι», βεβαίως, στο άρθρο 17, στη συγκρότηση του τρόπου με τον οποίο θα λειτουργούν τα Ειδικά Υπηρεσιακά Συμβούλια. Κάνατε και έναν, αντί για τρεις τους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων, κάνοντας τι; Ξανά συγκεντρωτικό τον τρόπο με τον οποίο θέλετε στην πραγματικότητα αυτός ο έλεγχος να γίνεται για να στηριχθεί το άρθρο 18 και το άρθρο 19, για τα οποία σας λέω κατηγορηματικά «όχι», γιατί με τους μάνατζερ -σας το είπα και στην Επιτροπή- θα οδηγήσετε τις φυλακές για λόγους οικονομικούς και σε εποχές κρίσης σε λειτουργία ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων και θα πάμε με αυτή την κρίση σε βάρος και των κρατουμένων και της λειτουργίας. Δεν υπάρχει περίπτωση να μην πάμε. Πάμε στο αμερικάνικο μοντέλο -φαίνεται- πάμε στο μοντέλο που έχει αρχίσει και υπάρχει στην Ευρώπη.

Σας θυμίζω μία από τις παρενέργειες και τις συνέπειες του αμερικάνικου μοντέλου της ιδιωτικοποίησης, όπου γίνεται και δωρεάν εργασία φασόν μέσα στη φυλακή για να βγαίνουν τα χρήματα. Σας θύμισα την περίπτωση εκείνη που, αν πάρουμε τη μορφή των μάνατζερ, θα δείτε ότι υπήρξαν δικαστές στην Αμερική οι οποίοι έστελναν ανηλίκους σωρηδόν μέσα, για να υπάρχουν εργατικά χέρια στις φυλακές. Αργά ή γρήγορα θα πάμε σε τέτοια και αυτά θα αποτελούν βάση, ακόμα και αν δεν έχετε την πρόθεση, γι' αυτό και κάποιος πρέπει να πει «όχι».

Θα σας πω στο άρθρο 20 ένα «παρών», γιατί δε μπορώ να σας πω «όχι» στο διαχωρισμό των κρατουμένων. Θα διατηρήσω, όμως, τις ενστάσεις μου -εξ ου και το παρών- για το άνοιγμα των φυλακών στους κοινωνικούς φορείς. Δεν είναι αυτοί οι κοινωνικοί φορείς. Είναι πολύ περισσότεροι και πολύ ουσιαστικότεροι. Θα βελτίωναν και τη ζωή μέσα στη φυλακή, θα βελτίωναν και τα δικαιώματα των κρατουμένων και θα βελτίωναν και τη κοινή γνώμη και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει αυτά τα ζητήματα.

Στο άρθρο 21, θα σας πω «όχι» για την εξής ουσία. Βεβαίως και σωστό είναι να πηγαίνουν οι κρατούμενοι και όταν δεν υπάρχουν τα απαραίτητα νοσηλευτικά ιδρύματα εντός των φυλακών στα άλλα. Όμως, θα σας πω «όχι», γιατί δείχνει τη γύμνια και θα κρυφτείτε πίσω από αυτό και δε θα φτιαχτούν τα καταστήματα που πρέπει, δε θα φτιαχτούν οι υποδομές που πρέπει, δε θα υπάρξουν οι δυνατότητες αυτές.

Στο άρθρο 22 θα σας πω μία λέξη: Είναι ευεργέτημα υπό εξευτελιστικές προϋποθέσεις και κατ' αυτή την έννοια, ένα κατηγορηματικό «όχι». Ουδείς από εμάς του ΚΚΕ έχει την άρνηση για να υπάρξουν ευεργετήματα, αλλά όχι να παζαρεύει κάποιος ασφαλιστικά δικαιώματα, για να τύχει του ευεργετήματος. Είναι, λοιπόν, ένα ευεργέτημα υπό εξευτελιστικές προϋποθέσεις. Ξέρω ότι κάποιοι μπορούν να αισθανθούν άσχημα γι' αυτό το «όχι», αλλά διακυβεύονται πολύ περισσότερα πράγματα από την τακτοποίηση ενός, δύο ή τριών, δικαίως, ανθρώπων.

Στο άρθρο 23, για λόγους συνέντευξης απολύτως «όχι» και μπαίνω στα μέτρα για τη διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης. Εδώ είναι εξαιρετικά εύκολο να τοποθετηθώ κατ' άρθρο. Χρειάζεται, όμως, μία γενική τοποθέτηση, η οποία δεν θα μου πάρει παραπάνω από δύο λεπτά και θα εξαντλήσω το φυσικό δεκαπεντάλεπτο.

Στο άρθρο 24, θα σας πω «όχι», γιατί ο τρόπος με τον οποίο ορίζεται θα σας φέρει μπροστά στο ενδεχόμενο να βλέπετε μιλιούνια ανθρώπους να κυκλοφορούν με την αντιγριπική μάσκα. Είναι κουκούλα η αντιγριπική μάσκα ή δεν είναι; Σε όλα τα αεροδρόμια, σε όλες τις κεντρικές πόλεις την βλέπετε και θα την βλέπετε, γιατί μπαίνουμε σε αυτήν εδώ την ιστορία. Εδώ μιλάμε για τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους, αλλά προσέξτε, θα αρχίσουν να γεμίζουν οι φυλακές και μιλάω γενικά. Θα σας πω «όχι» εδώ, γιατί φθάνετε να χρησιμοποιείτε το αντικείμενο που λέγεται τηλέφωνο και την τεχνολογία δαιμονοποιημένα στο άρθρο 24 γι' αυτούς. Το εμπόριο μπορεί να γίνει και εκτός φυλακής και με χειρότερο τρόπο.

Στο άρθρο 25, λοιπόν, όταν μπούμε εδώ μέσα και πάμε στα αλλοιωμένα χαρακτηριστικά του προσώπου -γιατί, για να μην παρανοηθεί, η προηγούμενη παράγραφός μου αφορούσε το άρθρο 25- πάτε να χαρακτηρίσετε το ντύσιμο.

Δείτε με, σας παρακαλώ πάρα πολύ, κύριε Υπουργέ. Αυτό πωλείται στην αγορά. Το φοράω τρία-τέσσερα χρόνια και έχει και κουκούλα. Φταίει η κουκούλα; Τι είμαι εγώ τώρα; Κουκουλοφόρος; Επειδή δεν κρύβω το πρόσωπό μου; Πόσοι λόγοι μπορεί να υπάρξουν για να κρυφτεί το πρόσωπο;

Εδώ πάμε στη σημειωτική, ενδυματολογική, εξαιρετικά λαϊκίστικα αποδεκτή αντίληψη «αυτός φοράει κουκούλα» και όποιος έβλεπε τηλεόραση προχθές, έβλεπε τους τέσσερις άνδρες τις Αντιτρομοκρατικής με κουκούλα να παίρνουν έναν που πήγε και πήδηξε τα κάγκελα και είπε «εγώ είμαι υπεύθυνος», να τον βάζουν μέσα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Κανέλλη, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, δε γίνεται. Σας παρακαλώ πάρα πολύ, αλλιώς θα συνεχίσω το απόγευμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, αλλά τι να κάνουμε;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τι να κάνω; Είκοσι εννέα άρθρα είναι κύριε Πρόεδρε! Εδώ υπήρξε διακριτική ευχέρεια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι να κάνουμε κυρία Κανέλλη;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Βλέπετε κάποιον άλλο από εμάς εδώ μέσα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι είκοσι εννέα. Διπλάσιο χρόνο έχετε, κυρία Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Πέντε άνθρωποι είμαστε να τοποθετηθούμε. Θα τελειώσω, πιστέψτε με.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και οι άλλοι είχαν χρόνο και τα κατάφεραν.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Σε ένα λεπτό θα τελειώσω.

Άρα, ο χαρακτηρισμός της κουκούλας αποπροσανατολίζει. Αποπροσανατολίζει ουσιαστικά και την κοινή γνώμη, τη στρέφει στην εικόνα. Στη θέση της κουκούλας μπορείτε να βάλετε καπέλο, μάσκα για τη γρίπη, μάσκα του σκι, στολή των παιδιών, των πιτσιρικάδων που κυκλοφορούν στα σχολεία, τμήμα της μόδας, ό,τι θέλετε.

Όταν το είναι καταπίνεται από το φαίνεσθαι, είμαστε σε εκφασιστικό δρόμο, είμαστε σε δρόμο βίαιου εκφασισμού της κοινωνίας. Οι άνθρωποι θα κρίνονται από την όψη τους.

Βεβαίως και στο άρθρο 26 λέμε «όχι», παρ' ότι αφαιρέσατε δύο παραγράφους, γιατί διατηρείτε και επαναλαμβάνετε την περιύβριση αρχής σε μια χώρα που έχει φάει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας τη μία ντομάτες, την άλλη μελάνια και δεν έχει ζητήσει τη δίωξη κανενός.

Στο άρθρο 27 και βέβαια θα σας πω «όχι».

Θα σας πω «ναι» στο άρθρο 28. Είναι το μόνο πράγμα που είχατε τη δυνατότητα και την πλειοψηφία να περάσετε στα προηγούμενα άρθρα και με τη βοήθεια, ενδεχομένως, άλλου Κόμματος. Θα σας πω «ναι», διότι τουλάχιστον σώζεται ο άτυχος που τυχόν θα φοράει κουκούλα και θα κατηγορηθεί, από το ενδεχόμενο να μην μπορεί να μετατρέψει την ποινή του.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κ. Βουλευτού)

Θα πω «όχι» και στο άρθρο 29, λέγοντάς σας μια τελευταία κουβέντα, κύριε Υπουργέ. Κάποια στιγμή όλα τα κόμματα και όλες οι κυβερνήσεις, όταν παίξουν με την εικόνα, γίνονται δέσμιοι της εικόνας. Μία από τις χειρότερες ποινικές θέσεις στην οποία μπορεί να βρεθεί οποιοσδήποτε πολίτης αυτής της χώρας είναι η θέση των φαινομένων που απατούν. Εκεί πάνω βγαίνει από το αυγό το φίδι και φτιάχνει τα συστήματα κατάργησης πολιτικών δικαιωμάτων.

Καταψηφίζουμε κατά τη ρητή αναφορά τα άρθρα ως έχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Κανέλλη.

Πριν δώσω το λόγο στην κ. Ανδριοπούλου, κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια σύντομη αναφορά στο άρθρο 9 και να πω ότι είναι πάρα πολύ σωστό αυτό που θεσμοθετείται να γίνονται νεκροτομήσεις και τις αργίες και τα Σαββατοκύριακα. Ήταν πολύ βασανιστικό, το έχουμε υποστεί όλοι με την ιδιότητα του πολιτικού, να περιμένουν οι συγγενείς να περάσει το Σαββατοκύριακο για να ενταφιάσουν τους νεκρούς. Αυτό ήταν πολύ βασανιστικό, πολύ απάνθρωπο. Έρχεται να αντιμετωπίσει αυτό το τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα, διότι οι θάνατοι δεν γίνονται κατά παραγγελία μόνο τις εργάσιμες ημέρες και απαγορεύονται στις αργίες.

Αλλά, έχω μια επιφύλαξη, κύριε Υπουργέ, ως προς τη διατύπωση. Θα το δείτε με τους συνεργάτες σας. Εκεί που λέει ότι υποχρεούνται, εφόσον επιβάλλεται από τις συνθήκες, να εκτελούν ιατροδικαστικές πράξεις και πέραν του ισχύοντος ωραρίου λειτουργίας των υπηρεσιών, καθώς και σε μη εργάσιμες ημέρες, θα ήταν πιο ευκρινές να έλεγε ότι υποχρεούνται να εκτελούνται νεκτροτομίες σε μη εργάσιμες ημέρες και εφόσον το επιβάλλουν οι συνθήκες και εκτός ωραρίου. Έτσι είναι πιο σαφές και πιο κατηγορηματικό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Είναι ένα είδος προσωπικού ασφαλείας, φαντάζομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, βεβαίως, πάντα και πρέπει να αμείβονται και πρέπει να παίρνουν αυτά που παίρνουν οι εργαζόμενοι, εκτός καθημερινής εργασίας. Αυτό είναι αυτονόητο.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ανδριοπούλου.

ΣΟΦΙΑ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες τοποθετηθήκαμε στο νομοσχέδιο επί της αρχής. Τα βασικά χαρακτηριστικά της κριτικής μας είναι η αποσπασματικότητα και η προχειρότητα που επέδειξε η Κυβέρνηση κατά την αντιμετώπιση του νομοθετικού της έργου. Επίσης, η πυροσβεστική προσέγγιση των κοινωνικών ζητημάτων και η έλλειψη συγκροτημένου σχεδίου για να προχωρήσει σε ολοκληρωμένες κατευθύνσεις.

Είναι σαφές ότι δεν μπορεί να νομιμοποιείται η επικαιρότητα και η συγκυρία, γιατί τότε κυριαρχεί η αντιεπιστημονική προσέγγιση η οποία χαρακτηρίζεται από αντιφάσεις και αναποτελεσματικότητα. Τα κοινωνικά ζητήματα δεν επιλύονται με αυστηροποίηση του νομικού πλαισίου, αλλά από ενεργές πολιτικές που προωθούν λύσεις και συνδυάζουν σχεδιασμό, στρατηγική, μεθοδολογική προσέγγιση σε ανθρωπιστική κατεύθυνση, μεταρρυθμίσεις και σε κρίσιμες επιλογές και ρήξεις.

Ταυτόχρονα, διαθέτουν εναλλακτικές προσεγγίσεις και καινοτομίες, δηλαδή διαθέτουν όραμα, κατεύθυνση, πλαίσιο και πρόβλεψη για να έχουν ισχύ σε μεγάλο χρονικό βάθος. Με δύο λόγια, απαιτούν πράγματα που δεν έχουν καμμία σχέση με τον τρόπο που νομοθετεί η Κυβέρνηση, τουλάχιστον στο παρόν νομοσχέδιο.

Ο πολιτικός μας χώρος, επιθυμώντας να συνεισφέρει ουσιαστικά στις κοινωνικές εξελίξεις, διατηρεί το προνόμιο να τοποθετείται κριτικά και ταυτόχρονα δημιουργικά απέναντι στις προτάσεις της Κυβέρνησης, με υπευθυνότητα και αντίστοιχο προγραμματικό λόγο. Και σε αυτή την κατεύθυνση θα καταθέσουμε τις απόψεις μας κατά άρθρο, όπως και όσο προλάβουμε.

Στο κεφάλαιο Α', στα άρθρα από 1 έως 10 έχουμε να κάνουμε την εξής γενική παρατήρηση, την οποία καταθέσαμε και στη συζήτηση επί της αρχής. Συγκεκριμένα και τα δέκα άρθρα του Κεφαλαίου εντάσσονται σε μια επιλογή ιεραρχημένης συγκεντρωτικής οργάνωσης της ιατροδικαστικής υπηρεσίας. Η γενική πολιτική που υιοθετείται είναι η δημιουργία ενός επί της ουσίας κλειστού επαγγέλματος, πλήρως ελεγχόμενου από τον κάθε Υπουργό και με ενισχυμένες εξουσίες του ιατροδικαστή της Αθήνας.

Συγκεκριμένα το άρθρο 1 περιγράφει ένα συγκεντρωτικό σχήμα και διακρίνεται με αθηνοκεντρική αντίληψη και συγκεντρωτισμό σε μητροπολιτικά κέντρα, με ιδιαίτερα προβλήματα, που θα αναδειχθούν κυρίως στην επαρχία. Ο συγκεντρωτισμός του νομοσχεδίου λειτουργεί σε δυσμενέστερη κατεύθυνση από το προηγούμενο καθεστώς. Γι' αυτό τασσόμαστε κατά.

Στο άρθρο 2, με τη διόρθωση για τη θέση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, η οποία είναι σε σχετικά θετική κατεύθυνση, παρατηρούμε προβληματική την ένταξη της ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης στη δομή αυτή, κυρίως γιατί έχει παρα-

τηρηθεί η στρεβλή, πολλές φορές, χρήση της ως προς τον εγκλεισμό. Ψηφίζουμε «παρών».

Στο άρθρο 3, οι οργανικές θέσεις εκτιμώνται ως ανεπαρκείς για τη στελέχωση και εύρυθμη λειτουργία, έστω των υπό ρύθμιση δομών. Ψηφίζουμε «παρών».

Στο άρθρο 4 υπάρχει πρόβλημα ιεράρχησης ως προς τη διαφάνεια για την επιλογή των προσόντων των υποψηφίων, με γνωστή την επιφυλακτικότητά μας ως προς την προφορική συνέντευξη, που συχνά χρησιμοποιείται στρεβλά για την εξυπηρέτηση κομματικών συμφερόντων. Ψηφίζουμε κατά.

Τα άρθρα 5 και 6 περιγράφουν μια προβληματική διάρθρωση και γι' αυτό το λόγο και τα δύο τα καταψηφίζουμε.

Στο άρθρο 7 θεωρούμε τη διάταξη θετική, ιδίως για τους νεκροτόμους και ιατροδικαστές, λαμβάνοντας υπόψη και πάλι τη στρεβλή χρήση του δικαιώματος μετατάξεων σε διάφορες κατηγορίες, που αφήνουν ουσιαστικά κενές οργανικές θέσεις, χωρίς τη δυνατότητα αναπλήρωσής τους. Ψηφίζουμε υπέρ.

Στο άρθρο 8 είναι θετική η ειδική προστασία, λόγω ειδικού αντικειμένου.

Στο άρθρο 9, αν και επιφυλασσόμαστε για την πρόβλεψη του εσωτερικού κανονισμού από τον ίδιο τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ψηφίζουμε «παρών».

Το άρθρο 10 το υπερψηφίζουμε.

Κεφάλαιο Β' για τα μέτρα σωφρονιστικής πολιτικής.

Στο άρθρο 11 προτείνουμε ως βελτίωση η δεύτερη παράγραφος να διαμορφωθεί ως εξής: «Στα καταστήματα κράτησης μπορούν να αναπτύσσονται προγράμματα απεξάρτησης από τους αναφερόμενους στα άρθρα 47 και 55 του νόμου 3459/2006 οργανισμούς. Στα ειδικά θεραπευτικά καταστήματα δύναται να εφαρμόζεται επίσης πρόγραμμα αποκατάστασης». Θετική έστω και η πρόθεση της Κυβέρνησης να δημιουργήσει νέες τέτοιες δομές υποστήριξης χρηστών κρατουμένων για ένα πρόβλημα υπαρκτό μέσα στις φυλακές μας. Υπερψηφίζουμε, με την ευχή να μη μείνει μόνο στα χαρτιά.

Στο άρθρο 12, αν και αυξάνεται το προσωπικό, παρατηρείται για ακόμη μια φορά σαφής προσανατολισμός προς διοικητικές και φυλακτικές υπηρεσίες, με ταυτόχρονη υποτίμηση κοινωνικών και εγκληματολογικών κλάδων, που στοχεύουν στην επανένταξη. Ψηφίζουμε «παρών».

Στο άρθρο 13 σχετικά με την ένταξη στο ΕΣΥ, να πω ότι αποτελούσε ένα πάγιο αίτημα ενώσεων και φορέων, αλλά και εργαζομένων. Είναι θετικό αυτό το άρθρο. Βέβαια και αυτό μένει σε απροσδιοριστία. Η παράγραφος 2 και 3 αυτού του άρθρου παραπέμπει σ' ένα αόριστο μέλλον για βασικές ρυθμίσεις για τις διατάξεις υλοποίησης αυτής της ένταξης, που είναι ένας κρίσιμος φορέας. Φαίνεται ότι δεν έχει μελετηθεί επαρκώς. Είναι απλώς μια θετική μεν, αλλά διακηρυκτική διάσταση. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, το υπερψηφίζουμε.

Στο άρθρο 14, αν και όπως επισημάνθηκε χθες το μέτρο αυτό είναι αποσπασματικό και φέρει πρόσκαιρη ανακούφιση στο πρόβλημα συμφόρησης των φυλακών, θεωρούμε τη ρύθμιση σε θετική κατεύθυνση, καθώς και τη σχετική τροπολογία για το δικαίωμα δεύτερης αίτησης υπαγωγής σε συγκεκριμένη ρύθμιση που κατατέθηκε χθες από τον κ. Υπουργό. Σε κάθε περίπτωση, όμως, δεν αντιλαμβανόμαστε, γιατί, εάν η αίτηση γίνει δεκτή, να θεωρείται ως μη ασκηθέν το ένδικο μέσο. Με ποια λογική και νομική αιτιολογία στερείται ο ευεργετηθείς της διατάξεως αυτής από ένδικο μέσο που μπορεί ακόμη και να τον αθωώσει; Σε κάθε περίπτωση ψηφίζουμε κατ' αρχήν υπέρ.

Στο άρθρο 15, αν και η οριοθέτηση συγκεκριμένων ορίων ναρκωτικών ουσιών για να θεωρηθεί κάποιος χρήστης μπορεί και να δημιουργήσει προβλήματα περισσότερα απ' ό,τι μπορεί να επιλύσει, ίσως η εξατομίκευση της αντικειμενικής υπόστασης να μπορεί να ικανοποιήσει σημαντικά με την πλήρως αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, αν αυτό ζητούνταν συγκεκριμένα από το νόμο και όχι μόνο από τη γενική νομική υποχρέωση. Επίσης, θεωρούμε αρνητικό ότι η Κυβέρνηση υπό την πίεση των υπολοίπων κομμάτων απέσυρε την παράγραφο 2 του ως άνω άρθρου. Γι' αυτό το καταψηφίζουμε.

Στο άρθρο 16 είναι θετική η ρύθμιση.

Στο άρθρο 17 δηλώνουμε «παρών», με βάση και τις επιφυλάξεις που έχει κρατήσει η Ένωση Σωφρονιστικών Υπαλλήλων.

Στο άρθρο 18 θεωρούμε ότι μπορεί να λύσει λειτουργικά προβλήματα η ρύθμιση αυτή, αν και η εφαρμογή μπορεί να αποδειχθεί και προβληματική. Ψηφίζουμε κατ' αρχήν υπέρ.

Όσον αφορά στο άρθρο 19, αρκούμαστε στις επεξηγήσεις που έχουν δοθεί. Κρατούμε τις επιφυλάξεις μας. Πάντως, σε κάθε περίπτωση ψηφίζουμε «παρών».

Στο άρθρο 20, η δημιουργία καινούριων φυλακών –μια τάση ευρέως διαδεδομένη στην Αγγλία και στην Αμερική, όπως και ο κάθετος διαχωρισμός των κρατουμένων- δεν έχει μπορέσει να επιλύσει κανένα από τα προβλήματα του σωφρονιστικού συστήματος. Προβληματικό είναι ποιος και με ποιους όρους χαρακτηρίζεται επικίνδυνος και από ποιον κρίνεται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Καταψηφίζουμε το άρθρο αυτό, κυρίως γιατί θεωρούμε ότι πρέπει, εκτός από το Συνήγορο του Πολίτη, να συμμετέχουν και οι δικηγορικοί σύλλογοι στον έλεγχο των φυλακών, καθώς και οι Βουλευτές και άλλοι κοινωνικοί φορείς που είναι σχετικοί.

Το άρθρο 21 το θεωρούμε θετικό.

Στο άρθρο 22 ψηφίζουμε «παρών».

Το άρθρο 23 είναι και πάλι αντιφατικό, όπως και προηγούμενα άρθρα και ψηφίζουμε «παρών».

Όσον αφορά τα μέτρα για τη διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης, σ' αυτό το κεφάλαιο –εκτός από το άρθρο 28 που το θεωρούμε θετική ρύθμιση για την απαγκίστρωση από τη γραφειοκρατία και το ψηφίζουμε- καταψηφίζουμε όλα τα υπόλοιπα άρθρα αυτού το κεφαλαίου, δηλαδή το 24, το 25, το 26, το 27 και το 29 για τους εξής λόγους. Αυτές οι ρυθμίσεις είναι αποτέλεσμα συγκυριακών φαινομένων. Η Κυβέρνηση ανταποκρίνεται με επικοινωνιακούς όρους σε φοβικά σύνδρομα ή ανησυχίες των πολιτών, για να κουκουλώσει στην πραγματικότητα τη δική της ατολμία να αντιμετωπίσει πολιτικά τα θέματα αυτά, αλλά και την αναποτελεσματικότητά της, έστω και να τα καταστείλει. Καθιερώνει επί της ουσίας ένα νέο αυστηροποιημένο πλαίσιο καταστολής, που απαγορεύοντας τα κινητά στις φυλακές και κυρίως ποινικοποιώντας την αμφίεση ως ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση, προσπαθεί να δώσει την εντύπωση ότι ελέγχει την κατάσταση και να κατασιγάσει την ανασφάλεια του κόσμου.

Δυστυχώς, δεν μας έπεισαν ότι αυτές οι ρυθμίσεις μπορούν πράγματι να έχουν έστω και στο ελάχιστο μία αποτελεσματικότητα. Ταυτόχρονα, επαυξάνει ιδιαίτερα την ανθρωποκτονία ή τη σωματική βλάβη κατά αστυνομικού και άλλων υπηρεσιών, για το οποίο δεν μπορούμε να αντιληφθούμε πλήρως το λόγο. Η απαξία των συγκεκριμένων εγκληματικών πράξεων είναι το ίδιο σημαντική σε οποιονδήποτε και αν απευθύνονται.

Επίσης, είμαστε κατά της άρσης του τηλεφωνικού απορρήτου που επεκτείνεται σχεδόν σε όλον τον Ποινικό Κώδικα. Εδώ δεν μπορούμε να περιγράψουμε ένα πρόβλημα απαξιωτικών συμπεριφορών και καταστροφικών δράσεων από ανθρώπους που αλλοιώνουν τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους. Η αλλοίωση δεν περιγράφεται μ' αυτήν την ευρύτητα. Είναι η κουκούλα, είναι το κράνος, είναι το ΜΑΑLΟΧ που φορά ο διαδηλωτής για να προστατευθεί από τα δακρυγόνα. Είναι τα χρώματα, είναι οι σύγχρονες διαδηλώσεις που υπάρχουν σε όλον τον κόσμο και σε όλη την Ελλάδα των εναλλακτικών κινημάτων που χρωματίζουν τα πρόσωπά τους με κόκκινα, κίτρινα, μαύρα, πράσινα χρώματα.

Αυτά δεν είναι αλλοίωση του προσώπου; Δεν εντάσσονται στη νομοθετική ρύθμιση. Πώς μπορούμε ακριβώς εντάσσοντας σ' αυτή τη νομοθετική ρύθμιση όλες αυτές τις συμπεριφορές μέσα σε έναν ορυμαγδό γεγονότων, συγκρούσεων, κινητοποιήσεων, παράνομων πράξεων, να διαλέξουμε ποιος από όλους αυτούς είναι ο δράστης και να του χρεώσουμε τη συγκεκριμένη ενοχή;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ κ. Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Με την έναρξη της συζήτησης των άρθρων αυτού του νομοσχεδίου, κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς θέλω να αναφέρω μια αντί-

φαση που έχετε στο ίδιο σας το νομοσχέδιο. Αναφέρομαι σε μια ιδεολογική αντίφαση κατεύθυνσης. Από τη μια πλευρά θέλετε να αυστηροποιήσετε κάποιες διατάξεις –εμείς υπερψηφίζουμε αυτήν την αυστηροποίηση- δίνοντας την κατεύθυνση ότι με αυτήν την αυστηροποίηση μπορεί να υπάρξει μια βελτίωση στο θέμα της πρόληψης. Όμως, από τη άλλη πλευρά δίνετε δυνατότητες, εύκολα κάποιος να βγει από τη φυλακή.

Εδώ, λοιπόν, υπάρχει μια αντίφαση. Θεωρείτε ότι θα αντιμετωπίσετε την εγκληματικότητα με αυστηροποίηση των ποινών, οπότε δεν δικαιολογείται από τη μια να φέρετε αυστηρές ποινές και από την άλλη να δίνετε τη δυνατότητα εύκολα κάποιος να βγαίνει από τη φυλακή με τους όρους που έχετε στο δεύτερο κεφάλαιο. Επομένως, δεν μπορώ να καταλάβω προς ποια κατεύθυνση κινείστε.

Όσον αφορά τα άρθρα του νομοσχεδίου, στο πρώτο κεφάλαιο που είναι για τη διάρθρωση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, κύριε Υπουργέ, οφείλω να παρατηρήσω ότι είστε από τους λίγους Υπουργούς που δεχθήκατε τόσες τροποποιήσεις μέσα στην Επιτροπή. Ακούσατε την Αντιπολίτευση και αυτό λίγο πολύ το είδαμε όλοι όσοι ήμασταν παρόντες. Και το να ακούν οι Υπουργοί είναι ένα από τα θετικά βήματα που υπάρχουν.

Όμως, εμείς εμμένουμε στο ότι κακώς θέλετε σώνει και καλά να δημιουργήσετε μια «Αθηνοκεντρική» Ιατροδικαστική Υπηρεσία. Δεν θα λειτουργήσει αυτό το σύστημα. Οι περιφερειακές ιατροδικαστικές υπηρεσίες πολλές φορές έχουν καλύτερη υλικοτεχνική υποδομή και σε επίπεδο νεκροτομείων από ό,τι η Αθήνα και δεν υπάρχει κάποιος λόγος να κάνετε αυτό το μόρφωμα. Γι' αυτό το λόγο διαφωνούμε ουσιαστικά στην πρώτη ομάδα άρθρων με την κατεύθυνση την οποία σας έδωσα.

Όμως, αυτό στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ ειδικά, κύριε Υπουργέ, είναι το άρθρο 6. Στο άρθρο 6 αναφέρετε στην παράγραφο 2 για τη θέση του Προϊσταμένου της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας ότι για την επιλογή λαμβάνονται υπ' όψιν κατά κύριο λόγο τα στοιχεία του προσωπικού μητρώου κάθε κρινομένου ιατροδικαστή, από τα οποία εκτιμώνται ιδιαίτερα η άρτια επαγγελματική κατάρτιση και οι επιστημονικές γνώσεις, η δραστηριότητα στην υπηρεσία, η ικανότητα ανάληψης πρωτοβουλιών.

Όλα αυτά είναι υποκειμενικά στοιχεία και αυτά –αυτό το λέω, κύριε καθηγητά, επειδή είστε εδώ- λαμβάνονται υπ' όψιν κατά κύριο λόγο. Και τι απλώς συνεκτιμάται; Προσέξτε τι συνεκτιμάται! Η τυχόν συγγραφική δραστηριότητα, η συμμετοχή σε προγράμματα μετεκπαίδευσης, οι μεταπτυχιακοί και διδακτορικοί τίτλοι. Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, κάποιος που έχει μεταπτυχιακό, διδακτορικό τίτλο, που έχει συγγραφική δραστηριότητα, απλώς συνεκτιμάται και μπορεί να μη λάβει αυτή τη θέση και να τη λάβει κάποιος άλλος επειδή έχει ικανότητα ανάληψης πρωτοβουλιών, ευχέρεια προγραμματισμού και συντονισμού, άρτια επαγγελματική κατάρτιση!

Μα, η επαγγελματική κατάρτιση από πού φαίνεται; Δεν φαίνεται και από τις σπουδές; Και όταν το είπαμε αυτό στον κύριο Υπουργό, πραγματικά εξεπλάγη. Και είπε πραγματικά «δεν μου αρέσει και θα το κοιτάξω». Και έρχεται εδώ και μας λέει «αντιγράφω τη διάταξη που υπάρχει στο Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα». Ναι, αλλά εδώ είμαστε νομοθετικό Σώμα, ώστε όταν υπάρχει μια κακή διάταξη, να την αλλάζουμε. Δεν καταλαβαίνετε ότι αυτή η διάταξη του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα έδινε μια απόλυτη ευχέρεια να μπορούν να παίρνουν αυτές τις κρίσιμες θέσεις κάποιοι άνθρωποι, που δεν έχουν τα τυπικά προσόντα, δεν έχουν συγγραφική δραστηριότητα, δεν έχουν μεταπτυχιακά ούτε διδακτορικά και με κάποιες υποκειμενικές αναφορές για το μητρώο τους κ.λπ. να μπορούν να παίρνουν αυτές τις θέσεις;

Περίμενα μια πιο τολμηρή κατεύθυνση, κύριε Υπουργέ και πρέπει να το σκεφτείτε μέχρι την τελευταία στιγμή. Επιτέλους, πρέπει να εμπεδωθεί ότι υπάρχει αξιοκρατία! Δεν είναι δυνατόν! Είναι αστείο να συνεκτιμάται απλώς ένα διδακτορικό και κατά κύριο λόγο να παίρνει κάποιος μια θέση επειδή έχει δυνατότητα πρωτοβουλιών υποκειμενικά και αόριστα, χωρίς να μας λέει πώς! Συνεπώς, θα το καταψηφίσουμε.

Τα άρθρα 7 και 8 τα υπερψηφίζουμε, όπως και τα άρθρα 9 και 10.

Στη συνέχεια, εκεί που εμείς έχουμε αντιρρήσεις είναι στο άρθρο 14, κύριε Υπουργέ. Εμείς δεν πιστεύουμε ότι πρέπει να δοθεί αυτή η δυνατότητα που υπάρχει. Είναι μια δυνατότητα που κατά την άποψή μας, κύριε Υπουργέ, αντίκειται και στην αρχή της ισότητας. Επιβάλλεται σε κάποιον μια ποινή, η οποία πρέπει να πληρωθεί. Τι έρχεται και λέει εδώ ο νόμος; Λέει, αν μπορείς να την πληρώσεις, πλήρωσέ την και αν δεν μπορείς να την πληρώσεις, θα βγεις έξω.

Μα, δεν είναι έτσι! Προφανώς, ο νόμος ζητά να γίνει μια μετατροπή χρηματική. Και τι θα πει κάποιος; Επειδή εσύ δεν μπορείς να την πληρώσεις, δεν θα εκτίσεις την ποινή; Ουσιαστικά, σου χαρίζεται αυτή η δυνατότητα;

Θεωρούμε ότι είναι μια διάταξη που δεν είναι δικαιοπολιτικά ορθή. Ή θα πείτε ότι για την αποσυμφόρηση κανένας δεν θα πληρώσει ή θα πείτε ότι όσοι μπορούν να την πληρώσουν, θα την πληρώσουν και όσοι δεν μπορούν, θα εκτίσουν την ποινή. Διαφορετικά, ουσιαστικά δεν υπάρχει ποινή, κύριε Υπουργέ!

Όσον αφορά στο άρθρο 15, εμείς διαφωνούμε πλήρως με την ύπαρξη μέσα στο νόμο συγκεκριμένης ποσότητας, που θα διαχωρίζει το χρήστη από τον έμπορο. Ξέρετε τι γίνεται, κύριε Υπουργέ; Είστε δικηγόρος και γνωρίζετε την πρακτική. Δίνουμε ουσιαστικά μια κατεύθυνση στους εμπόρους ναρκωτικών. Τους λέμε «σπάστε τα γραμμάρια κατά τέτοιον τρόπο ώστε να ξέρετε ότι με το ενάμισι γραμμάριο θα πάτε για χρήστης, με τα πενήντα γραμμάρια κάνναβης για χρήστης, με τα πέντε γραμμάρια κατεργασμένης κάνναβης για χρήστης». Σπάνε τις δόσεις, παίρνουν κατευθύνσεις.

Εδώ, τα πράγματα πρέπει να κρίνονται περιπτωσιολογικά. Μπορεί κάποιος να έχει μεγαλύτερη ποσότητα και να είναι χρήστης –γιατί αυτό αποδεικνύεται από μια σειρά άλλων δεδομένων- και μπορεί να έχει μικρή ποσότητα και να είναι έμπορος.

Δεν πρέπει να τους δίνουμε αυτές τις κατευθύνσεις. Διαφωνούμε πλήρως προς αυτήν την κατεύθυνση, όπως διαφωνούσαμε και με την παράγραφο 2, με την οποία δίνατε τη δυνατότητα –ευτυχώς το απέσυρε ο κύριος Υπουργός, αλλά έχει πει ότι θα το επαναφέρει- στους χειρότερους εμπόρους ναρκωτικών που υπάρχουν. Ήταν με τις επιβαρυντικές περιστάσεις. Τους δίνατε τη δυνατότητα για την αποσυμφόρηση των φυλακών να μπορούν να βγουν έξω, αν έχουν εκτίσει ένα μέρος της ποινής.

Κύριε Υπουργέ, να κάνουμε αποσυμφόρηση, όμως, δεν θα κάνουμε αποσυμφόρηση από τους σκληρούς εμπόρους ναρκωτικών, αλλά από κατηγορούμενους για άλλα αδικήματα.

Όσον αφορά στο άρθρο 16, κύριε Υπουργέ, πιστεύουμε ότι θα πρέπει να αφαιρεθεί η κάθειρξη. Καταλαβαίνω να υπάρχει δυνατότητα και για την ανήλικη μητέρα όταν πρόκειται για φυλάκιση, αλλά όταν έχουμε κάθειρξη, έχουμε μία συγκεκριμένη απαξία που δεν μπορεί να οδηγήσει σ' αυτές τις ευεργετικές διατάξεις.

Όσον αφορά στο άρθρο 23, αναφέρετε πάλι τη συνέντευξη.

Κύριε Υπουργέ, θα έπρεπε να πάμε σε μία άλλη κατεύθυνση. Γιατί όσοι συμμετέχουν με κάποια τυπικά προσόντα να πρέπει να δίνουν και συνέντευξη και αυτό να προσμετράται; Αντιλαμβάνεστε ότι είναι ένα πρόβλημα ως προς την αντικειμενική κρίση. Τι θα μπορούσε να γίνει; Να καταλαμβάνουν τις θέσεις όσοι έχουν τα τυπικά προσόντα. Και αυτοί, λοιπόν, που έχουν καταλάβει τις θέσεις, να περνούν από μία συνέντευξη και μόνο αν υπάρχει κάτι αιτιολογημένο που θα φαίνεται και θα μπορεί να τύχει ενδεχομένως και μιας δικαστικής διαδικασίας, μόνο τότε και με συγκεκριμένα στοιχεία να λέμε ότι κάποιος που πέρασε τη συνέντευξη έχει ένα πρόβλημα, το οποίο ενδεχομένως το καθιστά προβληματικό, για να λάβει αυτή τη θέση. Να υπάρχει μια διαφάνεια. Δεν μπορούμε ουσιαστικά να λέμε πως ό,τι πρόβλημα υπάρχει θα το καλύπτουμε μέσω της συνέντευξης ενδεχομένως για διαφόρου τύπου προσλήψεων.

Τώρα θέλω να έρθω στα άρθρα τα οποία ψηφίζουμε εμείς και αναφέρονται στην κοινωνική ειρήνη.

Κύριε Υπουργέ, εμείς είπαμε ξεκάθαρα από την αρχή ότι όπως έρχονται αυτά τα άρθρα, δεν πρόκειται να λύσουν κανένα απολύτως πρόβλημα. Το θέμα δεν είναι η επιβαρυντική περίσταση. Το θέμα είναι πώς θα αποτρέψεις να συμμετέχουν άτομα μέσα στις διαδηλώσεις, τα οποία θα έχουν καλυμμένα τα χαρακτηριστικά τους. Εάν φτάσουμε στο σημείο ο άλλος να σπάει τη βιτρίνα, δεν έχει σημασία αν τον πιάσεις και έχει μία συγκεκριμένη

ποινή με κανονικά, μη αλλοιωμένα χαρακτηριστικά και μία άλλη ποινή με αλλοιωμένα χαρακτηριστικά. Το θέμα είναι πώς θα τον αποτρέψουμε.

Πρέπει να πάτε σε κάτι για το οποίο σας κατακρίνουν τα κόμματα της Αριστεράς. Όμως, δεν φαίνεται εδώ να έχετε το πολιτικό θάρρος να πείτε αυτό που πραγματικά πρέπει να γίνει και είναι αυτό το οποίο λέει και η κ. Μαραγκοπούλου στο άρθρο, δηλαδή ότι πρέπει να πάμε σε ιδιώνυμο αδίκημα.

Αντιλαμβάνομαι την Αριστερά που διαφωνεί, όπως αντιλαμβάνομαι και το ΠΑΣΟΚ που διαφωνεί. Όμως, δεν μπορώ να καταλάβω εσάς. Λέτε ότι υπάρχει ένα πρόβλημα, πολιτικά θέλετε να το υποστηρίξετε, αλλά δεν μπαίνετε στη διάταξη που είναι σωστή. Διότι εάν έχουμε ιδιώνυμο αδίκημα, τότε προφανώς αποτρέπουμε τη συμμετοχή στις διαδηλώσεις ατόμων με συγκεκαλυμμένα χαρακτηριστικά. Εδώ, λοιπόν, φοβάστε τι επίθεση μπορεί να σας κάνει η Αριστερά.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, έτσι όπως το φέρνετε, δεν μπορώ να καταλάβω το εξής: Γιατί δεν συμπεριλαμβάνετε την απλή φθορά στα αδικήματα που έχετε βάλει και βάζετε μόνο τη διακεκριμένη φθορά; Όμως, σας πληροφορώ ότι μία σειρά από πράξεις, στις οποίες θέλετε να υπάρξει μία πρόληψη, αποτελούν απλές φθορές. Σπάνια έχουμε διακεκριμένες φθορές. Συνεπώς, και πάλι δεν θα μπορέσετε να οδηγηθείτε στη βούληση, την οποία φαίνεται να έχετε και είναι η αντιεγκληματική πολιτική.

Σε κάθε περίπτωση, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας πω ότι και στη Γερμανία υπάρχει ο νόμος για τις διαδηλώσεις –Gesetz über Versammlung- αλλά και στην Αμερική. Μάλιστα, έγιναν τέτοιοι νόμοι για να προστατεύσουν τις διαδηλώσεις από νεοναζί, από άτομα που συμμετέχουν στην Κου-Κλουξ-Κλαν και είχαν καλυμμένα χαρακτηριστικά.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρέπει να δείξετε θάρρος και να πάτε σ' αυτό που σίγουρα δεν θα λύσει το πρόβλημα, γιατί είναι κοινωνικά τα αίτια. Και στο σημείο αυτό θα συμφωνήσω με την Αριστερά. Να εξετάσουμε και τα κοινωνικά αίτια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώστε, όμως, κύριε Πλεύρη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε, γιατί και η ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος μίλησε δεκαέξι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εσείς μιλάτε περίπου έντεκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Σε μισό λεπτό τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Πρέπει, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, η κατεύθυνσή σας να είναι προς το ιδιώνυμο αδίκημα και στην αντιμετώπιση των κοινωνικών αιτίων που δημιουργούν όλα αυτά τα φαινόμενα.

Όμως, σε πρώτη φάση και πάνω στην έξαρση του φαινομένου θα πρέπει να πάμε στο ιδιώνυμο αδίκημα, ώστε να προστατεύσουμε όσους θέλουν να συμμετέχουν σε διαδηλώσεις, χωρίς να υπάρχουν οι προβοκάτορες που μπαίνουν μέσα και κάνουν και ζημιές, αλλά και τις περιουσίες των ανθρώπων στο κέντρο της Αθήνας, αλλά και στις άλλες πόλεις.

Αυτή είναι η μοναδική κατεύθυνση την οποία φοβάστε να ακολουθήσετε από πολιτική δειλία προς την Αριστερά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

Κύριε Αλαβάνο, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή είναι η πρώτη φορά που παίρνω το λόγο μετά το κλείσιμο της Βουλής, το πρώτο που θα ήθελα να υπογραμμίσω είναι το μεγάλο βάρος της απώλειας και της απουσίας του Μιχάλη Παπαγιαννάκη. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους, διότι και οι ίδιοι, αλλά και μέσω του Προέδρου της Βουλής σημείωσαν τη μεγάλη σημασία αυτής της έλλειψης.

Επίσης, θα ήθελα να πω πως αν κάτι μπορεί να μετριάζει αυτόν τον πόνο, είναι το γεγονός ότι η νέα Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς Σοφία Ανδριοπούλου εμπνέεται από αυτή την κουλτούρα του Μιχάλη Παπαγιαννάκη, δηλαδή να προσεγγίζουμε τα θέματα χωρίς προειλημμένες αποφάσεις, με τεκμηρίωση, σε βάθος και με την ευαισθησία στα δικαιώματα και τις ελευθερίες που χαρακτηρίζει ή προσπαθούμε να χαρακτηρίσει την Αριστερά.

Πριν μπω στο θέμα, θα ήθελα να κάνω δύο επισημάνσεις λόγω της επικαιρότητας.

Πρώτον, ζητάμε μία παρέμβαση της Κυβέρνηση για την απελευθέρωση του Έλληνα δημοσιογράφου Ιάσονα Αθανασιάδη-Φόουντεν ο οποίος έχει συλληφθεί στο Ιράν.

Εμείς εκτιμούμε τη σημασία των καλών σχέσεων με το Ιράν. Για μας, επίσης, έχει ένα ιδιαίτερο βάρος το γεγονός ότι το Ιράν είναι μία χώρα η οποία δεν έχει ενταχθεί σ' ένα επικίνδυνο, αποσταθεροποιητικό και ιμπεριαλιστικό σχέδιο στον ευρύτερο χώρο της Μέσης Ανατολής.

Όμως, θα εφαρμόζαμε δύο μέτρα και δύο σταθμά εάν κινητοποιούμασταν και ευαισθητοποιούμασταν για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για τις ελευθερίες και τη δημοκρατία μόνο σε εκείνες τις χώρες οι οποίες είναι φιλικές προς τις Ηνωμένες Πολιτείες. Έχουμε μια αιματοχυσία, έχουμε μία κατάπνιξη του δικαιώματος να διαδηλώσει και να εκφράσει τις θέσεις του ο λαός του Ιράν, έχουμε μία άγρια καταπίεση των δικαιωμάτων των γυναικών και δεν νομίζω ότι μπορεί κανείς να σιωπά.

Και, αν θέλετε, μ' αυτήν την ευκαιρία, μ' αυτήν την τραγική αφορμήν της σύλληψης ενός Έλληνα δημοσιογράφου στο Ιράν, νομίζουμε ότι το Υπουργείο Εξωτερικών θα πρέπει να πάρει τις αναγκαίες πρωτοβουλίες άμεσα, πρωτοβουλίες που δεν θα είναι ενταγμένες σε κάποιο σχέδιο αξιοποίησης -γιατί υπάρχουν και αυτά τα σχέδια- αλλά πρωτοβουλίες που θα προστατεύσουν, θα στηρίξουν, αν θέλετε, τα δικαιώματα του ιρανικού λαού.

Το δεύτερο θέμα στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι το γεγονός ότι πεντακόσιες οικογένειες μέσα στον Τύπο έχουν χάσει τη δουλειά τους. Πεντακόσιοι εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους έχουν ένα τεράστιο πρόβλημα.

Πιστεύω πως και εσείς, κυρία Πρόεδρε, θα κατανοήσετε τη σημασία αυτού του ζητήματος με το κλείσιμο όλου του συγκροτήματος «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ». Εγώ δεν θα καταγγείλω αυτό το τοξικό, κερδοσκοπικό, χωρίς κοινωνικό έλεγχο και χωρίς ρόλο των εργαζομένων τοπίο μέσα στον Τύπο, αλλά θα κάνω μία σειρά από δέκα προτάσεις εκ μέρους του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Πρώτον, θα πρέπει να δοθεί λύση σε όλο το Συγκρότημα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ», «ΤΥΠΟΣ της ΚΥΡΙΑΚΗΣ», «CITY 99.5», το portal e-tipos.gr. Θα πρέπει να υποχρεωθεί η εργοδοσία να αναλάβει όλες τις ευθύνες που αναλογούν σε μία τέτοια παράνομη και καταχρηστική κατά τη γνώμη μας ενέργεια, με βάση και την ελληνική και την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Και πρέπει να υπάρξει λύση με συμμετοχή των εργαζομένων.

Δεύτερον, συνολικά και μέσα στα πλαίσια της κρίση θα πρέπει να υπάρξουν επείγοντα μέτρα, ένα πλέγμα μέτρων για την ανάκληση και το σταμάτημα των απολύσεων.

Τρίτον, θα πρέπει να υπάρξει κατοχύρωση και στήριξη των συνθηκών εργασίας και των αποδοχών των εργαζομένων.

Τέταρτον, θα πρέπει να υπάρξουν νέες ρυθμίσεις για τη διαπλοκή, οι οποίες έχουν βουλιάξει όλες μετά τη γνωστή τύχη που είχαν οι νομοθετικές πρωτοβουλίες της ελληνικής Κυβέρνησης.

Πέμπτον, πλήρης διαφάνεια στις κρατικές διαφημίσεις.

Έκτον, διαφάνεια σχετικά με την εργασία των δημοσιογραφικών στελεχών σε κρατικές ή κρατικοδίαιτες επιχειρήσεις.

Έβδομον, αντιμετώπιση των επιχειρήσεων του Τύπου όχι ως τυπικών κερδοσκοπικών, αν θέλετε, επιχειρήσεων, αλλά ως επιχειρήσεων ειδικού χαρακτήρα, όπου απαιτείται ο κοινωνικός έλεγχος, η συμμετοχή των συντακτών και των εργαζομένων.

Όγδοον, ενίσχυση και λήψη μέτρων για την είσοδο στον Τύπο κοινωνικών φορέων ή συλλογικών εγχειρημάτων των συντακτών με βάση συγκεκριμένα και αυστηρά κριτήρια.

Ένατον, αναθεώρηση πια της νομοθεσίας που υπάρχει σχετικά με τη δεσπόζουσα θέση και τις πολλαπλές ιδιοκτησίες, που

οδηγούν σε μονοπωλιακές καταστάσεις και αυθαίρετες αποφάσεις –και βλέπουμε τι αντίκτυπο έχουν στον Τύπο- προκειμένου να στηρίξουμε τον πλουραλισμό και την ελευθερία.

Δέκατον, άμεση συζήτηση του ζητήματος αυτού στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής -είναι μια πρόταση που κάνουμε προς τον Πρόεδρο της Βουλής και προς τα αλλά κόμματα- την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης.

Ένα σημείο ακόμα, κυρία Πρόεδρε, για το θέμα που συζητήσαμε το πρωί. Εμείς λυπούμαστε που η συμφωνία δικαστικής συνδρομής –και μπαίνει στα θέματα του Υπουργείου Δικαιοσύνης- ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ευρωπαϊκή Ένωση ψηφίστηκε σ' αυτό το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Λυπούμαστε που υπήρξε αυτή η συνάντηση, αν θέλετε, της Κυβέρνησης με την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Πέρα από όλα, δεν μπορούμε είτε υπόπτους είτε ενόχους αποδεδειγμένα να τους παραδίδουμε στις Ηνωμένες Πολιτείες, σε μία χώρα όπου ισχύει η θανατική ποινή. Και δεν υπάρχει καμμία εγγύηση, η οποία μπορεί να μας εξασφαλίσει. Θα ήταν ένα μέσον, αν θέλετε, γι' αυτό το απαράδεκτο μέτρο που ισχύει επί Μπους, ισχύει επί Κλίντον, ισχύει επί Ομπάμα, όπως είναι η θανατική ποινή, κάτι το οποίο έχει εκβληθεί συνολικά από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ερχόμενος στο νομοσχέδιο να θέσω τρία σημεία. Ένα-δύο λεπτά θα σας ζητήσω, κυρία Πρόεδρε, όχι παραπάνω. Θα απευθυνθώ στον κύριο Υπουργό.

Τώρα είναι 12.20'. Στις 12.00' πήγε ο κ. Δρίτσας, ο Βουλευτής μας, σε έναν διάλογο με τον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών και υπεύθυνο για θέματα δημόσιας τάξης, τον κ. Μαρκογιαννάκη, για να συζητήσουμε, στα πλαίσια της συναίνεσης και του διαλόγου που ζητάει η Κυβέρνηση, θέματα πολιτικής για τους μετανάστες ή θέματα που σχετίζονται με την πολιτική μας στην Αστυνομία. Και σας ρωτάω: Τι είναι αυτό, εάν όχι πλήρης κοροϊδία μας και ευτελισμός των άλλων κομμάτων; Δηλαδή, πάμε να συζητήσουμε και την ίδια στιγμή, σε λίγες ώρες, ετοιμάζεται η κυβερνητική πλειοψηφία με τη σύμπραξη του ΛΑΟΣ να ψηφίσει ρυθμίσεις που έχουν σχέση με τη δράση της Αστυνομίας, όπως είναι η περιύβριση αρχής, το θέμα της κουκούλας, κ.λπ., καθώς και ρυθμίσεις που έχουν σχέση με τους μετανάστες, όπως είναι τα ζητήματα των μεταναστών που έχουν υποστεί ποινική δίωξη ή όπως είναι η αναβάθμιση των ποινών και της βαρύτητας για αδικήματα που σχετίζονται με τους μετανάστες.

Και σας ρωτάω: Αν υπήρχε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αν υποθέσουμε ότι υπήρχε κυβέρνηση της Αριστεράς και σας καλούσε σε έναν διάλογο και την ίδια ημέρα περνούσε βασικές ρυθμίσεις για όλα αυτά, θα το κάνατε; Θα πήγαινε η Νέα Δημοκρατία; Δώστε μου μία τέτοια απάντηση. Και με αυτή την έννοια σας καλώ να παγώσετε τις ρυθμίσεις. Περάστε τα θέματα της ιατροδικαστικής υπηρεσίας, κάποιες μεταρρυθμίσεις που κάνετε στο σωφρονιστικό σύστημα. Παγώστε τα θέματα -μην τα θέσετε καν στην ψηφοφορία, αφαιρέστε τα ή κρατήστε το νομοσχέδιο- που έχουν σχέση με τους μετανάστες, που έχουν σχέση με τις κουκούλες, που έχουν σχέση με την περιύβριση αρχής. Αυτή θα ήταν μια έντιμη και ειλικρινής στάση. Τίποτε άλλο.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω, κυρία Πρόεδρε –θα προσπαθήσω να είμαι πολύ σύντομος- όσον αφορά τα θέματα που έχουν σχέση με τις κουκούλες είναι για το ποινικό δίκαιο. Σε μία ημερίδα που κάναμε μας εξήγησε πάρα πολύ καλά ο διαπρεπής ποινικολόγος, ο κ. Αργυρόπουλος, ότι το ποινικό δίκαιο είναι ένα επικουρικό μέσον. Δεν είναι ο κεντρικός μηχανισμός, με τον οποίον πας να λύσεις με το «αποφασίζουμε και διατάζουμε» κοινωνικά προβλήματα. Και αντί να δούμε τις αιτίες που οδηγούν σε αυτή την κοινωνική βία, στοιχείο της οποίας είναι και αυτή η βία που άπτεται πολιτικών στόχων και παρεμβάσεων, αντί να το δούμε αυτό, απλώς προσπαθούμε συνεχώς να ανεβάσουμε τις ποινές, να κάνουμε ένα πιο κατασταλτικό δίκαιο, χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Εγώ σας θυμίζω το ν. 4000 περί τεντιμποϊσμού. Τον θυμόμασταν παιδιά. Και τότε, σε μία εποχή που υπήρχε μια έξαρση με τις πιο πουριτανικές συνθήκες που υπήρχαν τότε, τις συνθήκες βίας μέσα από την κοινωνία, έρχεται ο ν. 4000 για να χρησιμοποιηθεί ενάντια στους «Λαμπράκηδες». Δεν μπορούμε να έχουμε ένα δίκαιο, το οποίο είναι επικοινωνιακό, απαντάει απλώς σε πιέσεις της στιγμής, δεν βλέπει τις αιτίες και τελικά γίνεται επικίνδυνο.

Καταλήγοντας σ' αυτό το θέμα, κυρία Πρόεδρε, θέλω να αναφέρω και τα θέματα της μετανάστευσης. Η ίδια ακριβώς προσέγγιση είναι και στα θέματα της μετανάστευσης. Αντί να προσπαθήσουμε να δούμε την ουσία και να δούμε πώς θα κινηθούμε με αποτέλεσμα, η αυστηροποίηση σε σχέση με τα εγκλήματα για τη διακίνηση σημαίνει ακριβώς –όχι ότι δεν είναι βαριά τα εγκλήματα, βαρύτατα είναι- την ανικανότητα της Κυβέρνησης να πάρει πολιτικά μέτρα για να αντιμετωπίσει το θέμα της διακίνησης. Πρέπει να απαιτήσει επιτέλους, θέλουμε να απαιτήσει η Κυβέρνηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση παρεμβάσεις αποφασιστικές, στην Τουρκία και σε άλλες χώρες, απέναντι σε αυτά τα κυκλώματα διακίνησης που διακινούν όχι μόνο τους πιο φτωχούς τελικά, αλλά διακινούν και άλλους ανθρώπους, στο όνομα ενός ονείρου που θα βρεθεί προς τη Δύση. Να πάρει επίσης μέτρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς καταλαβαίνουμε πώς όταν η δυστυχία του συμπατριώτη μας σε μία υποβαθμισμένη συνοικία συναντιέται με τη δυστυχία του μετανάστη, τότε έχουμε ένα εκρηκτικό μείγμα. Μπορούμε να το λύσουμε. Το παράλογο είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι, οι συμπατριώτες μας, λένε: «Γιατί τόσοι πολλοί μετανάστες;». Και οι ίδιοι οι μετανάστες λένε: «Γιατί τόσο πολύ χρόνο να μένουμε στην Ελλάδα;». Ξέρετε πώς εάν άνοιγαν τα σύνορά μας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση για να κινηθούν οι μετανάστες, το μεγαλύτερο τμήμα μεταναστών ειδικά από τις χώρες της Ασίας, όπως Αφγανιστάν, Μπαγκλαντές, Πακιστάν, θα έφευγε προς άλλες χώρες.

Γιατί, λοιπόν, η ελληνική Κυβέρνηση δεν ζητάει αυτό το πολύ απλό, που είναι και λύση, που είναι και υποχρέωση καταμερισμού ευθυνών και που είναι και δικαίωμα για τους μετανάστες; Δηλαδή, όπως διακινούνται τα κεφάλαια, όπως διακινούνται οι συναλλαγματικές, όπως διακινείται ο τζόγος ελευθέρως μέσα την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως διακινούνται οι εργαζόμενοι των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι να διακινούνται και οι μετανάστες. Με αυτό τον τρόπο, σπάζοντας τις συμφωνίες -Σένγκεν, κ.λπ.- και τροποποιώντας τες, θα υπήρχε ένα πλαίσιο που θα έκανε όλους πιο άνετους και θα κρατούσαμε έναν ανθρωπισμό, τον οποίον δεν πρέπει να θυσιάσουμε στο βωμό του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι δυστυχώς είναι επικοινωνιακά και είναι εξωδικαιακή η προσέγγιση του δικαίου. Και θα αναφέρω ως τελευταίο, παίρνοντας ως αφετηρία μια τροπολογία που κατέθεσε ο κ. Αυγενάκης της Νέας Δημοκρατίας, αυτό που γίνεται με τα Εφετεία. Δεν μπορείτε να διαμορφώνετε τους οργανισμούς της δικαιοσύνης με βάση προεκλογικές αριθμητικές. Και σας καλώ να προχωρήσετε άμεσα στα τέσσερα Εφετεία, συμπεριλαμβανομένου και του Εφετείου Ηρακλείου, παράλληλα βέβαια με μέτρα αποκέντρωσης και μεταβίβασης αρμοδιοτήτων από τη μία πόλη στην άλλη, όπως πρέπει να γίνει και στην περίπτωση των Χανίων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Συνεχίζουμε με τον κατάλογο των ομιλητών. Το λόγο έχει ο κ. Λαμπίρης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμμετέχω στη διακομματική Επιτροπή για το σωφρονιστικό σύστημα. Είχα την ευκαιρία να επισκεφθώ μαζί με συναδέλφους μια σειρά από σωφρονιστικά ιδρύματα εντός και εκτός των Αθηνών.

Οι διαπιστώσεις είναι απογοητευτικές, θα έλεγα. Και δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι σε κάποια καταστήματα οι συνθήκες είναι σχεδόν μεσαιωνικές. Αυτό είναι διπλά τραγικό, αν σκεφθεί κανείς ότι το 1999 ψηφίστηκε στη χώρα μας κατά γενική ομολογία μία από τις πλέον σύγχρονες σωφρονιστικές νομοθεσίες που υπάρχουν σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό σημαίνει ότι σημαντικοί για τη βελτίωση του σωφρονιστικού μας συστήματος νόμοι παραμένουν ανενεργοί. Θα αναφερθώ στην ομιλία μου σε τρία σημεία: στις συνθήκες υγιεινής, στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και στις ναρκωτικές ουσίες.

Οι συνθήκες υγιεινής, οι κτηριακές εγκαταστάσεις παρουσιάζουν άθλια εικόνα, πράγμα που δείχνει ότι δεν υφίσταται κάποιο

σύστημα συντήρησης των φυλακών. Οι θάλαμοι των κρατουμένων, όπως και οι τουαλέτες από πλευράς υγιεινής κρίνονται επιεικώς απαράδεκτες. Οι χώροι των κελιών είναι ρυπαροί, ενώ ο υπερπληθυσμός κάνει την κατάσταση ανυπόφορη ιδίως το καλοκαίρι που έχουμε ζέστη.

Είναι αδιανόητο στην εποχή μας να μην διατίθενται σε όλους τους κρατούμενους τα απαραίτητα είδη προσωπικής υγιεινής. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η επίσκεψη που κάναμε στις δικαστικές φυλακές των Χανίων. Εκεί, στοιβάζονται έως και σαράντα άτομα μέσα σε ένα θάλαμο και διαθέτουν μόλις μία τουαλέτα.

Έρχομαι στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Η έκθεση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του 2007 για τη χώρα μας όσον αφορά την πρόσβαση των κρατουμένων σε υπηρεσίες υγείας και την ποιότητα της παρεχόμενης υγειονομικής περίθαλψης, ήταν κόλαφος για τη χώρα μας. Φοβάμαι ότι η κατάσταση από τότε μέχρι σήμερα, δεν έχει σε τίποτα διορθωθεί.

Πρέπει να υλοποιηθεί άμεσα η ένταξη όλων των νοσηλευτικών μονάδων που λειτουργούν σε φυλακές, στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Και τονίζω το άμεσα, γιατί ναι μεν συμπεριλαμβάνεται στο νομοσχέδιο, αλλά νομίζω ότι πρέπει να γίνει άμεσα η εφαρμογή του.

Οι μονάδες αυτές πρέπει να στελεχωθούν με επαρκές ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό που θα προσλαμβάνεται και θα εξελίσσεται, κύριε Υπουργέ, με συγκεκριμένα αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια.

Τώρα, εσείς βάζετε και τη συνέντευξη για την πρόσληψη των ιατροδικαστών. Ελπίζω να μην ισχύσει και για τις υπόλοιπες προσλήψεις, κυρίως του ιατρικού προσωπικού. Λέτε ότι συνεκτιμώνται τα ουσιαστικά και τυπικά κριτήρια και δίνεται ιδιαίτερη έμφαση, όπως φαίνεται στη συνέντευξη. Είναι δηλαδή απαραίτητη η θεσμοθέτηση μόνιμου γιατρού σε όλα τα σωφρονιστικά καταστήματα ενταγμένα στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, κάτι που υφίσταται στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη βαρύτητα στις παρεχόμενες ψυχιατρικές υπηρεσίες εντός των φυλακών, σημείο στο οποίο η Ελλάδα πάσχει σημαντικά και οι κρατούμενοι αντιμετωπίζουν πολλά τέτοια προβλήματα.

Έρχομαι τώρα στις ναρκωτικές ουσίες. Το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι μείζον. Σε ένα από τα σωφρονιστικά ιδρύματα που επισκεφτήκαμε σαν ομάδα, ρωτήσαμε το διευθυντή των φυλακών εάν γίνεται χρήση ναρκωτικών ουσιών μέσα στο σωφρονιστικό ίδρυμα και ξέρετε τι μας απάντησε; Ότι αυτό είναι αδιανόητο, ότι δηλαδή δεν υπάρχει κάτι τέτοιο, ενώ γνωρίζουμε ότι ένα μεγάλο ποσοστό των κρατουμένων κάνει χρήση ναρκωτικών ουσιών. Ο έλεγχος είναι ανεπαρκέστατος και γι' αυτό παρατηρείται αυτό το φαινόμενο.

Εκπαιδευτικό, ιατρικό και σωφρονιστικό προσωπικό για θεραπεία, ψυχολογική βοήθεια των τοξικομανών και λήψη προληπτικών μέτρων, δεν υφίσταται στις ελληνικές φυλακές. Πρέπει επιτακτικά να εστιάσουμε στην ενίσχυση των υπαρχόντων και στη δημιουργία νέων κέντρων απεξάρτησης.

Είναι ανάγκη άμεσα να ενσωματωθεί η 757/2004 απόφαση-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι αντίθετη στην εξαντλητική, αυστηρή ποινική καταστολή των κρατουμένων για ναρκωτικά, με εξαίρεση τους εμπόρους ναρκωτικών.

Κύριε Υπουργέ, σας είναι γνωστό, φαντάζομαι, ότι η Κομισιόν, θα διενεργήσει σύντομα έρευνα στη χώρα μας, σχετικά με την κατάσταση των φυλακών. Νομίζω ότι και η κίνηση πολιτών καταγγέλλει συχνά την παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων κρατουμένων στις ελληνικές φυλακές.

Γενικά στόχος μιας ευνομούμενης πολιτείας δεν μπορεί να είναι η ηθική και η σωματική εξόντωση των ανθρώπων, που σε κάποια στιγμή της ζωής τους παραβίασαν τους νόμους.

Για να είναι εφικτή η μεταμέλεια και ο σωφρονισμός των έγκλειστων πρέπει οι συνθήκες κράτησής τους να είναι αξιοπρεπείς και η διαβίωση και η αντιμετώπισή τους μέσα στις φυλακές, ανθρώπινη. Έτσι μόνο θα πετύχουμε την ουσιαστική και αποτελεσματική επανένταξή τους στην κοινωνία, που είναι άλλωστε και ο στόχος μας.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι η πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση γενικότερα είναι αποσπασματική, πρόχειρη και χωρίς πυξίδα. Θα σας αναφέρω τι συνέβη αυτές τις μέρες στο νομό μου. Τελείωσε η θητεία του διοικητή του Νοσοκομείου Ρεθύμνου το Μάιο. Για ένα μήνα το νοσοκομείο ήταν ακέφαλο. Αφού διορίστηκε νέος διοικητής ένας απόστρατος Ταξίαρχος, σε λίγες μέρες κατόπιν διαφόρων παρεμβάσεων –το διάβασα και σήμερα σε μία Αθηναϊκή εφημερίδα- αντικαταστάθηκε και επανήλθε ο προηγούμενος. Αυτά δεν νομίζω ότι αποτελούν μία τακτική που πρέπει να ακολουθείται σε μία χώρα που θέλει να σέβεται τον εαυτόν της.

Αντίθετα, άκουσα χθες μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα χαρακτηρισμούς, όπως «ανεύθυνους», για όσους έχουν διαφορετική άποψη, από την άποψη της ομιλήτριας ότι δηλαδή είναι ανεύθυνοι, είναι καιροσκόποι και είναι λαϊκιστές. Ε, αυτές δεν είναι εκφράσεις! Το συμπέρασμα δικό σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ο κ. Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Άκουσα πριν από λίγο τον αξιότιμο Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ για άλλη μία φορά να λέει το Κόμμα μας «Λάος». Εν πάση περιπτώσει, όσο ήμασταν από κάτω τους, δεν έσκυβαν να δουν πώς τονίζουμε το Κόμμα. Τώρα που είμαστε από πάνω τους, δεν σηκώνουν το κεφάλι τους να δουν πώς τονίζεται το Κόμμα μας; Καιρός είναι να μάθουν κάποιοι σ' αυτήν την Αίθουσα ότι λέγεται «Λαός» και όχι «Λάος». Εν πάση περιπτώσει, ευτυχώς ξέρει ο λαός πώς λέγεται και το κατέδειξε στις τελευταίες εκλογές στην κάλπη.

Το μείζον θέμα είναι το κλείσιμο του Ελεύθερου Τύπου. Αυτό συζητείται στην κοινωνία, αυτό είναι πρωτοσέλιδο, αυτό αναφέρεται και σε όλες τις ειδήσεις και νομίζω ότι δεν πρέπει να το περάσουμε πάρα πολύ γρήγορα, αλλά πρέπει κάποια στιγμή να ασχοληθούμε με το τι συμβαίνει στον Τύπο.

Έχουμε μία μεγάλη διείσδυση και προφανώς, ως εκ τούτου, αλλοίωση της ενημέρωσης. Μεγάλα κεφάλαια μπαίνουν στον Τύπο. Γίνονται άγρια παιχνίδια. Ήδη, ένας εφοπλιστής αγόρασε το 49% ή το 50% μιας παράλληλης εταιρείας του ΔΟΛ, που σημαίνει ότι μπαίνει μέσα στα πράγματα πέρα από τα ποσοστά που είχε αγοράσει.

Ένας άλλος κύριος τον οποίο δεν γνωρίζαμε, δεν είχαμε ακούσει ποτέ πριν από τρία ή τέσσερα χρόνια, ενεφανίσθη και έχει αγοράσει πέντε-έξι έντυπα, ραδιοφωνικούς σταθμούς και προβάλλει ως ένας άνθρωπος διαμορφωτής της κοινής γνώμης και χειραγώγησης του Τύπου. Και πάλι δεν ρωτήσαμε, δεν μάθαμε από την περίπτωση του Κοσκωτά. Ταλαιπωρηθήκαμε, ταλαιπωρήθηκε ο πολιτικός κόσμος της χώρας, φθάσαμε στον έσχατο ευτελισμό της πολιτικής και κοινωνικής ζωής και δεν μάθαμε. Δεν δεχόμαστε να μάθουμε. Δεν δεχόμαστε να δούμε μία πραγματικότητα που υπάρχει στον Τύπο, τι συμβαίνει.

Η πλουσιότερη οικογένεια της χώρας κλείνει την εφημερίδα ξαφνικά, κλείνει το ραδιοφωνικό σταθμό. Την ίδια ημέρα που κυκλοφόρησε το τελευταίο φύλλο είχε ολοσέλιδη καταχώριση για το ραδιοφωνικό σταθμό, τον οποίο έκλεισε έξι ώρες μετά. Τι συμβαίνει; Τι γίνεται; Θα μας πει κανείς; Ενδιαφέρεται κανείς; Και πρωτίστως, η εκτελεστική εξουσία. Γίνονται μεγάλα παιχνίδια, καταλάβετέ το και δεν μιλάμε. Δεν δεχόμαστε να μιλήσουμε. Παίρνουμε μία εφημερίδα που ζυγίζει δύο κιλά την Κυριακή και δεν σκεφτόμαστε το κόστος, τι συμβαίνει, ποιος πληρώνει αυτό το κόστος. Βγαίνει από τα περίπτερα;

Έχει τολμήσει κανείς να πάρει όλες τις εφημερίδες της Κυριακής; Ποιος από σας μπορεί να πάρει τις εφημερίδες της Κυριακής και να τις κουβαλήσει πέντε μέτρα μέχρι το αυτοκίνητο; Αποκλείεται. Μόνο ο Πύρρος Δήμας μπορεί να σηκώσει τις εφημερίδες της Κυριακής. Και κανείς δεν αναλογίζεται τι γίνεται και πού πάει. Αφήστε κύριε Υπουργέ, που γίνεται και μια μεγάλη, εις βάρος ενός συμπαθέστατου κλάδου, θα έλεγα, παλιανθρωπιά.

Αυτός που έχει το βίντεο κλαμπ και έχει επενδύσει και έχει κάνει διάφορα, για να πουλήσει μια κασέτα πληρώνει φόρο 19%,

ενώ η πώληση δια της εφημερίδας του DVD ή του CD έχει τη φορολογία του Τύπου που είναι περίπου το 1/4 ή το 1/5 και κανείς από μας δεν λέγει: Τι γίνεται ρε παιδιά; Εδώ πλήττεται ευθέως ο ανταγωνισμός. Δεν τολμούμε να πούμε μερικά πράγματα. Είναι θέματα που πρέπει να μας απασχολήσουν και πρέπει να τα δούμε με ιδιαίτερη σοβαρότητα.

Έρχομαι τώρα στο κυρίαρχο θέμα του νομοσχεδίου για την κουκούλα. Υπάρχουν δημοκρατικές χώρες –η Γαλλία είναι δημοκρατική χώρα, η Γερμανία, η Αυστρία, δεν φέρνω παράδειγμα τις ΗΠΑ γιατί όλοι ξέρετε ότι απεχθάνομαι κάποιες πρακτικές-που έχουν υλοποιήσει αυτό ακριβώς που σας λέμε -και όχι αυτό που θέλετε εσείς, το επιβαρυντικό στοιχείο- ότι δεν μπορεί να κυκλοφορεί άλλος με κουκούλες σε μια διαδήλωση. Δεν μπορεί. Πάει να διαπράξει έγκλημα. Για ποιο λόγο; Χρόνια πολλά, δεκαετίες έχουμε ζήσει διαδηλώσεις, διαδηλώσεις, διαδηλώσεις, ουδέποτε υπήρχε η κουκούλα. Είναι κάτι που εφευρέθη τώρα. Γιατί φοβάσθε, λοιπόν, να υλοποιήσετε ένα νομικό πλαίσιο ανάλογο μ' αυτό των χωρών της Ευρώπης; Φέρνετε πάλι το επιβαρυντικό. Το επιβαρυντικό είναι αφού γίνει το έγκλημα δια της κουκούλας. Εμείς λέμε την πρόληψη του εγκλήματος, να μη φθάσει να κάνει έγκλημα καλυπτόμενος από την κουκούλα. Και αυτή είναι η μεγάλη διαφορά.

Βέβαια, το θέμα είναι τι οδηγεί ένα νέο είκοσι – είκοσι δύο ετών να φοράει κουκούλα, να λεηλατεί, να είναι εμπρηστής, να βιάζει ουσιαστικά και μεταφορικά την κοινωνία μας;

Σαφέστατα φταίνε κάποιοι πολιτικοί κύριε Υπουργέ. Όταν έχεις το παιδί των είκοσι ετών, το φτωχό που μένει σε οποιαδήποτε υποβαθμισμένη περιοχή με τον πατέρα του τέσσερα χρόνια άνεργο και βλέπει ότι κορυφαίοι Υπουργοί και των δύο μεγάλων κομμάτων έρχονται από τη «SIEMENS» και χρηματοδοτούνται και παίρνουν ακόμη και λεμονοστύφτες ... Εκεί είναι η ξεφτίλα σας. Όχι εσάς βέβαια. Εκείνων οι οποίοι είναι μέσα στο κόμμα και οι οποίοι δεν είναι μέσα στην Αίθουσα, δυστυχώς τώρα. Λεμονοστύφτες! Δηλαδή πάει το παιδί των είκοσι ετών που παντρεύεται να πάρει έναν λεμονοστύφτη για να μπορέσει να κάνει νοικοκυριό και τον πληρώνει 80 ευρώ. Και έρχεται η «SIEMENS» και λέει ότι σου κάνω έκπτωση 40% στο λεμονοστύφτη και επιστρέφεται η έκπτωση και λέει άλλο ένα 20% στο λεμονοστύφτη. Αυτό είναι το επίπεδό σας!

Και επειδή κάποιοι δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους, νομίζω ότι αυτός που δεν κάνει σωστά τη δουλειά του -και το λέω ευθέως και με συνείδηση- είναι ο ανακριτής ο κ. Ζαγοριανός. Δεν κάνει καθόλου καλά τη δουλειά του.

Και για να μην πει κανείς ότι υπεισέρχεται η νομοθετική εξουσία στη δικαστική, οι πάντες κρίνονται. Δόγμα του Γεωργίου Παπανδρέου. Κρίνονται, λοιπόν, όλοι. Και ο κ. Ζαγοριανός κρίνεται ότι δεν έχει κάνει καλά τη δουλειά του σε μια σειρά θέματα.

Απ' αυτό εδώ το Βήμα το τόνισα όταν ξεκίνησε η διαδικασία και παρ'ότι τα πρακτικά έφθασαν στην Εισαγγελία δεν ελήφθη υπόψη ο κυρίαρχος μάρτυς κ. Δημητριάδης. Ο κ. Δημητριάδης είναι το δεξί χέρι του κ. Χριστοφοράκου. Ήταν αυτός ο οποίος χρεωνόταν από την αποθήκη τα υλικά, τα οποία μοίραζε εν συνεχεία σε Υπουργούς. Αλλά επειδή φοβόμαστε τους Υπουργούς ότι θα σκάσουν ονόματα, ο κ. Δημητριάδης δεν καλείται. Φοβόμαστε.

Εγώ, λοιπόν, έχω μια σειρά επισήμων τιμολογίων της «SIEMENS» που είχε χρεωθεί ο κ. Δημητριάδης και τα οποία καταθέτω στα Πρακτικά για να φθάσουν στα χέρια του κ. Ζαγοριανού από την πλέον επίσημη διαδικασία, για να δει ο κ. Ζαγοριανός ότι υπάρχει θέμα. Εγώ ξέρω σε ποιο πρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας έχουν πάει οι λεμονοστύφτες, αλλά θέλω να υπάρξει η επίσημη απόφαση της δικαιοσύνης, με ποιο τρόπο η «SIEMENS» «λάδωνε» Υπουργούς. Αλλά επειδή δεν είναι μόνο από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας οι λεμονοστύφτες, εδώ έχουμε και Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ. Και έχω εδώ πέρα έγγραφο που λέει μια σειρά πραγμάτων, από την «BOSCH», από τη «SIEMENS», από την «GAGGENAU», όλες θυγατρικές της «SIEMENS». Περιλαμβάνει πράγματα από στεγνωτήρια, από καφετιέρες, από κουζινομηχανές, ό,τι θέλετε, πιστολάκι. Να λαδωθεί Υπουργός με πιστολάκι, πρωτοκλασάτος Υπουργός σας, υποψήφιος αρχηγός του κόμματός σας;

Και έχετε υπόψη σας ξεκάθαρα γιατί προσβάλλεται το πολιτικό σύστημα. Γιατί λέει να πάει στον πελάτη κ. Πατσάκη, στην οδό Βασιλίσσης Σοφίας και Γενναδίου, Αθήνα. Και ξέρετε πολύ καλά ο κ. Πατσάκης τίνος ήταν επικεφαλής της ασφαλείας και ποιος έμενε στη Βασιλίσσης Σοφίας και Γενναδίου. Ορίστε λοιπόν το λάδωμα. Λέει εδώ μέσα να χρεωθεί ο κωδικός 101000, που είναι ο κωδικός του ταμείου της «SIEMENS». Αυτά είναι.

Να τους χαίρεσθε, λοιπόν, και τα δύο μεγάλα κόμματα! Είναι πρωτοκλασάτα στελέχη. Δεν είναι ο απλός Βουλευτής. Και δεν τολμάει ούτε το ένα κόμμα ούτε το άλλο να τραβήξει αυτιά, γιατί δεν έχετε την τόλμη να τα βάλετε με κάποια ονόματα.

Τα καταθέτω λοιπόν στα Πρακτικά και ελπίζω ο κ. Ζαγοριανός να έλθει να διαβάσει και να δει τι ακριβώς συμβαίνει και πόσο βρώμικο είναι το παιχνίδι. Γι' αυτό λοιπόν κάποιοι φθάνουν στην κουκούλα, γιατί κουκουλώνετε εσείς με το κλείσιμο της Βουλής όλα τα μεγάλα σκάνδαλα με όλη τη βρώμα και δεν μαθαίνει ο ελληνικός λαός τι ακριβώς συμβαίνει.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και θα ήθελα επιτέλους να θίξω ακόμη δύο θέματα της επικαιρότητας με την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

Πρώτα -πρώτα τα εγκαίνια του Μουσείου της Ακροπόλεως. Έμαθα ότι στεναχωρήθηκαν κάποιοι που δεν ήλθαν οι Άγγλοι και οι Τούρκοι του Ερντογάν. Δηλαδή δεν ήλθαν οι πωλητές και οι αγοραστές των Ελγινείων. Περί αυτού πρόκειται. Αυτοί που πούλησαν και αυτοί που αγόρασαν. Και βεβαίως, ελπίζω ότι την τελευταία στιγμή η Νέα Δημοκρατία που έχει ευαισθησία και την οποία γνωρίζω πολύ καλά κύριε Υπουργέ, πριν καν εσείς μπείτε στο Κοινοβούλιο, έχει ευαισθησία, θα αντιδράσει και θα απαγορεύσει στην κ. Μπακογιάννη αυτό που πάει να κάνει, γιατί αυτό που θα γίνει το Σαββατοκύριακο με το αεροπλάνο των Σκοπιανών της «Δημοκρατίας της Μακεδονίας» είναι στα όρια της de jure αναγνώρισης. Γιατί μετά όταν γίνει ένας αγώνας πόλο στην Πορτογαλία και εμφανιστούν με τη σημαία «Δημοκρατία της Μακεδονίας», θα πουν ότι εσείς το αναγνωρίσατε γιατί η πτήση θα γίνει και διά εγγράφων. Προσέξτε τι πάτε να κάνετε. Εκχωρείτε, επαναλαμβάνω, το όνομα. Δεν υπάρχει επιστροφή. Δεν πρέπει να επιτρέψετε αυτό το αεροπλάνο να έλθει στην Ελλάδα. Αφήστε δε που είναι παραβίαση της ενδιάμεσης συμφωνίας. Σας φέρνει από κάτω ο Γκρουέφσκι. Και επιτέλους πιστεύω να ανακαλύψετε την αλήθεια, την πραγματικότητα και τι κρύβεται και «θα τραβήξετε το αυτί» της κ. Μπακογιάννη που μας οδηγεί σε μια καταστροφική ήττα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Νικητιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αξιότιμος Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού από την πλευρά του βεβαίως ορθώς βάζει τα ζητήματα για τη «SIEMENS» και αφού κρίνει ότι πρέπει από το Βήμα της Βουλής να παίξει το ρόλο του εισαγγελέα, καλά κάνει και γι' αυτό μια και η δικαιοσύνη δεν λειτουργεί. Δεν κάνει όμως καλά όταν λησμονεί ότι ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ είναι αυτός που ζήτησε και ξαναζήτησε και ξαναζήτησε η υπόθεση «SIEMENS» να έλθει στη Βουλή.

Κατά συνέπεια, τα όποια χαρτιά κατατίθενται σε ό,τι αφορά το ΠΑΣΟΚ δεν μας απασχολούν. Όλα στο φως, κύριε Καρατζαφέρη. Ο Πρόεδρός μας το έχει πει αυτό. Ας το πει και η Κυβέρνηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Διαγράψτε λοιπόν τον κ. Τσοχατζόπουλο. Από τα χαρτιά που κατέθεσα φαίνεται ότι είχε δοσοληψίες με τη «SIEMENS».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Πρόεδρός μας οποιοδήποτε όνομα ακούστηκε, ξέρετε πολύ καλά ότι το έθεσε εκτός Κινήματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Εγώ κατέθεσα τα έγγραφα και εσείς ερευ-

νήστέ τα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Εγώ σας λέω ότι ο Γεώργιος Παπανδρέου θα θέσει εκτός κινήματος οποιονδήποτε, όπως έκανε με τον κ. Τσουκάτο και τον κ. Μαντέλη.

Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι που εκφράζετε το ενιαίο της Κυβέρνησης με τη δική σας παρουσία, επειδή είστε δικηγόρος. Θα πρέπει, όμως, να σας κάνω γνωστό κάτι που το ξέρετε ήδη –για να γίνει όμως γνωστό και στο Τμήμα- πως άλλο πράγμα είναι ο φυσικός δικαστής. Και η δικαιοσύνη εκφράζεται ενιαίως, αλλά πάντοτε ως δικηγόροι –και εγώ και εσείς- ζητούσαμε να έχουμε το φυσικό δικαστή απέναντί μας. Εν πάση περιπτώσει, πιστεύω ότι εσείς θα αναλάβετε τα βάρη που σας αντιστοιχούν.

Η Κυβέρνηση δια των τριών τελευταίων Υπουργών, του κ. Δένδια, του κ. Παπαληγούρα και του κ. Χατζηγάκη, είναι βέβαιο ότι πάσχει από μία ιστορική σύγχυση σε ό,τι αφορά τη Θέμιδα. Νομίζει ότι η Θέμιδα είναι πραγματικά τυφλή. Είναι προφανές. Δεν κατάλαβε ότι η Θέμιδα έχει ορθάνοικτα τα μάτια και απλώς φοράει ένα μαντήλι όταν είναι να δικάσει για να μην αλληθωρίζει δεξιά και αριστερά.

Εξ αυτού του λόγου, πιστεύοντας προφανώς ότι η Θέμιδα είναι πραγματικά τυφλή, έρχονται και ξανάρχονται νομοθετήματα εδώ, τα οποία ουδεμία σχέση έχουν με αυτά για τα οποία είχε ταχθεί η περίφημη Τιτάνισσα της Δικαιοσύνης, η Θέμιδα.

Ιατροδικαστική Υπηρεσία. Γνωρίζετε τη σπουδαιότητά της. Ως δικηγόρος είναι απολύτως βέβαιο ότι πολλές φορές έχει τύχει να αναμείνετε τα αποτελέσματά της. Καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι μία πιστοποίηση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας να είναι παραποιημένη, όπως παραλλήλως αντιλαμβάνεστε πόσο σημαντικό είναι κάθε ιατροδικαστική υπηρεσία να είναι αυτόνομη και να μην τελεί σε καμία εξάρτηση από οποιαδήποτε άλλη Αρχή.

Σήμερα, λοιπόν, δεν μπορώ να καταλάβω πού στοχεύετε. Δεν φέρετε εσείς την ευθύνη, αλλά ακούστε πώς γίνεται η εξήγηση στην Αιτιολογική Έκθεση: «Ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας σε συνδυασμό με το μη συστηματικό χαρακτήρα των σχετικών ρυθμίσεων κατέστησαν αναγκαία αφενός μεν την αναμόρφωση της διοικητικής οργάνωσής της, αφετέρου δε το σαφή προσδιορισμό των χαρακτηριστικών της υπηρεσιακής καταστάσεως των ιατροδικαστών και την οριοθέτησή τους σε σχέση με τις κατά τα λοιπά εφαρμοστέες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα». «Από την πόλη έρχομαι και στην κορφή κανέλλα», αν αυτός είναι ο σκοπός για τον οποίον συστήνεται η Ιατροδικαστική Υπηρεσία, όπως πάτε να την συστήσετε!

Εγώ δεν αντιλαμβάνομαι ποια είναι η στόχευση και επειδή «όποιος καεί και στο χυλό φυσάει και το γιαούρτι», καταλαβαίνετε ότι δεν μπορούμε να μην έχουμε υποψίες για τους σκοπούς που θα επιτευχθούν δια του απολύτου ελέγχου της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας από την Αθήνα.

Στο τέλος-τέλος, όμως, είναι προφανές ότι δεν έχετε καταλάβει και τι γίνεται. Διότι στήνετε μία ιατροδικαστική υπηρεσία και σε δύο, σε τρεις μήνες θα έχουμε άλλη κυβέρνηση. Πιστεύετε ότι έτσι θα ελέγχετε, αφού δεν θα ήσαστε καν Κυβέρνηση;

Να έρθω στο θέμα του σωφρονιστικού συστήματος. Είναι προφανές ότι εμείς έχουμε μία άλλη φιλοσοφία, προσεγγίζουμε εντελώς διαφορετικά τα πράγματα. Αλλιώς προσεγγίσαμε τα θέματα όταν βάλατε εσείς το ζήτημα να αδειάσουν οι φυλακές. «Όταν πονάει δόντι» δεν βγάζει δόντι, κύριε Υπουργέ και το ξέρετε πολύ καλά.

Είχε γίνει διάλογος και μάλιστα έντονος διάλογος σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα με τον κ. Χατζηγάκη όταν προέκυψαν τα προβλήματα με τις φυλακές και περίμενε εξέγερση. Προκειμένου να σταματήσουν οι αναμενόμενες εξεγέρσεις στις φυλακές, ήρθε και έφερε ένα νομοθέτημα και «άντε, πληρώστε και βγείτε, πληρώστε και βγείτε».

Ερχόμαστε σήμερα και έχουμε ξανά τα ίδια. Ευτυχώς, αν κατάλαβα καλά, αποσύρεται η παράγραφος 2 του άρθρου 14. Θα παρακαλούσα, μάλιστα, ή δι' υμών ή όταν έρθει ο κύριος Υπουργός να το διευκρινίσει, διότι είναι τραγικό να μετατρέπονται κακουργήματα σε πλημμελήματα με τη μέθοδο αυτή. Είναι τραγικό, τραγικότατο. Το ότι βέβαια είπε ότι θα το ξαναφέρει, δεν περιποιεί τιμή. Δηλαδή είναι κακό; Η διατύπωση είναι το πρόβλημα;

Μέτρα για την κοινωνική ειρήνη. Η περίφημη πρόταση «με καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου, ο διαδηλωτής θα θεωρείται αμέσως κακουργός». Προσέξτε τώρα, ποιο ήταν το πρόβλημα; Το πρόβλημα δημιουργήθηκε όταν κάποια βραδιά η Ασφάλεια της Κυβέρνησης, η Αστυνομία της Κυβέρνησης εμφανίστηκε ανίκανη να προστατεύσει τις περιουσίες των Αθηναίων και ήταν τότε μία πολιτική επιλογή που είχε κάνει ο αρμόδιος Υπουργός.

Επειδή είχαμε τον πρόσφατο θάνατο του άτυχου νέου, επειδή η Κυβέρνηση πολιτικώς δεν θα άντεχε οποιοδήποτε αντίστοιχο επεισόδιο θανάτου, είπαμε: άστα αμολυτά, άστους να μπούνε, άστους να ρημάξουν τα μαγαζιά. Προς Θεού, άλλο θάνατο να μην έχουμε και πέσουμε και ας ρημάξουν τα μαγαζιά. Έτσι προέκυψαν οι κουκουλοφόροι.

Αυτό δεν είναι κοινωνικό φαινόμενο που παρατηρείται κάθε μέρα και σε κάθε περίπτωση δεν αντιλαμβάνομαι ποιος είναι τελικά ο ανίκανος. Είναι η Αστυνομία, είναι η Κυβέρνηση που δεν μπορεί να διατάξει την Αστυνομία, είναι οι περιφρουρητές που δεν μπορούν να φρουρήσουν την κάθε διαδήλωση; Και αναγκάζεστε εσείς, με την πίεση του κ. Καρατζαφέρη -που ήρθε εδώ ξανά και ξανά για την κουκούλα- και επειδή βλέπετε την άνοδο του ΛΑΟΣ, στις Ευρωεκλογές, να μας φέρνετε νομοθετήματα συντηρητικά, νομοθετήματα αυστηρότερα;

Είδα εδώ την κ. Κανέλλη –δεν ήσασταν εσείς, ήταν εδώ ο κ. Δένδιας- η οποία φόρεσε την κουκούλα της και ρώτησε «Εγώ τι είμαι; Αν φοράω αυτή την κουκούλα και με δείτε στη διαδήλωση, τι είμαι; Είμαι κακούργα; Θα πάω για κακούργημα αν τύχει και σκοντάψω και πέσω πάνω σε μία βιτρίνα και σπάσει ή συμβεί οτιδήποτε άλλο;»

Εγώ πραγματικά θα ήθελα να είχα εδώ ένα ζευγάρι μεγάλα μαύρα γυαλιά να τα φορέσω για να πείτε και σε μένα αντιστοίχως -διότι αλλοιώνονται, καλύπτονται τα χαρακτηριστικά μου με ένα ζευγάρι γυαλιά- είμαι εγώ κακούργος, αν με δείτε σε μία διαδήλωση, αν στο τέλος-τέλος, σηκώσω το χέρι μου και βαρέσω ένα μπάτσο σ' έναν αστυνομικό;

Αυτά δεν μπορείτε να τα απαντήσετε και δεν μπορείτε να το κάνετε διότι το ζήτημα δεν είναι τελικά ασφάλειας και προστασίας των πολιτών, είναι ζήτημα πολιτικό. Είναι η πολιτική πίεση που δέχεστε από τα δεξιά σας, από τον κ. Καρατζαφέρη που ήρθε και ξαναήρθε και όλα τα στελέχη του ΛΑΟΣ θέτουν τα ίδια ζητήματα. Εξ αυτού του λόγου, συντηρητικοποιείστε.

Να ξέρετε, όμως, ένα πράγμα: Δεν μπορείς να συντηρητικοποιείσαι όταν σε πιέζει το ΛΑΟΣ από δεξιά, να γίνεσαι προοδευτικός όταν σε πιέζει το ΠΑΣΟΚ από αριστερά και πάει λέγοντας. Πρέπει να έχεις μία ξεκάθαρη πολιτική και αυτή την πολιτική δυστυχώς η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν μοιάζει να την έχει, διότι τα μεγάλα μαύρα γυαλιά δεν θα μπορέσετε ποτέ να αιτιολογήσετε πώς θα τα οδηγήσετε στις φυλακές. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να επαναλάβω ότι η Θέμις δεν είναι τυφλή. Η Κυβέρνηση είναι τυφλή και θα πρέπει η Κυβέρνηση να ανοίξει τα μάτια της.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ο κ. Σκυλλάκος έχει ζητήσει το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Θα σταθώ μόνο στο τρίτο κεφάλαιο γιατί χθες δεν μου δόθηκε ο χρόνος να τοποθετηθώ πιο αναλυτικά.

Κατ' αρχάς απορρίπτουμε τη λογική του ιδιώνυμου που προτείνει το ΛΑΟΣ. Αυτό που προτείνει είναι να δικάζονται και να καταδικάζονται για τις προθέσεις επειδή φόρεσαν κουκούλα. Είναι έξω από το σύγχρονο νομικό μας πολιτισμό –αν και αυτό αλλοιώνεται- για δεκαετίες ότι δεν υπάρχει αδίκημα για την πρόθεση. Το αδίκημα σημαίνει συγκεκριμένη πράξη, πράξη παράνομη και όχι προθέσεις, να δικαζόμαστε για προθέσεις.

Τέτοιες διατάξεις είναι στο πρόγραμμα να έρθουν και άλλες σε σχέση με την κουκούλα ή σε σχέση με την περιύβριση αρχής ή γενικά διατάξεις που περιορίζουν τα πολιτικά και ατομικά δικαιώματα. Είναι στο πρόγραμμα και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Υπουργείου. Χθες ο κύριος Υπουργός μας ανακοίνωσε –και

γενικά από τα δημοσιεύματα και τις δηλώσεις που γίνονται- ότι θα φέρει νομοσχέδιο για τη διεύρυνση των καμερών. Ο κύριος Υπουργός είπε ότι θα έρθει νομοσχέδιο για τράπεζα DNA, για τη διεύρυνση των παρακολουθήσεων. Βλέπουμε τι γίνεται και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βλέπουμε την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση πού «τραβάει το σκοινί». Συντάσσεται και προχωράει σε ανατροπή των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων, ακολουθώντας τις Ηνωμένες Πολιτείες. Οπότε τώρα ας μην κρυβόμαστε. Επαναλαμβάνω αυτό που είπα και χθες. Αν θέλατε να αντιμετωπίσετε τους κουκουλοφόρους ή μάλλον τους «γνωστούς-άγνωστους» είχατε περιθώριο και τα δύο κόμματα επί τριάντα πέντε χρόνια μετά την πτώση της δικτατορίας που υπάρχει αυτό το φαινόμενο να εξαλειφθεί το φαινόμενο αυτό και όσοι κρύβονται πίσω από το φαινόμενο αυτό. Επανέρχομαι στις γνωστές Υπηρεσίες, οι οποίες εκτελούν εντολές εκείνων που τους συμφέρει να χτυπιέται το λαϊκό κίνημα, στο όνομα της αντιμετώπισης της εγκληματικότητας, στο όνομα του να εξασφαλίσουμε ασφάλεια, στο όνομα του να μην σπάζουν αυτοί οι αντιεξουσιαστές τις βιτρίνες.

Τώρα θέλω να γίνω πιο συγκεκριμένος σε ορισμένα πράγματα. Πώς μπορεί αυτή η διάταξη να βλάψει το λαϊκό κίνημα, δηλαδή εκείνες τις οργανώσεις, τις συνδικαλιστικές, τις πολιτικές, οι οποίες διαδηλώνουν και πώς μπορεί να εφαρμοστεί ο νόμος απέναντι σ' αυτούς τους διαδηλωτές που δεν έχουν καμμία σχέση με τους κουκουλοφόρους και τους αντιεξουσιαστές;

Μία περίπτωση είναι η εξής. Γιατί μπορεί να πει κάποιος: «Τι φοβόσαστε εσείς;» Να σας πω τι φοβόμαστε εμείς, οι οποίοι καταδικάζουμε αυτά τα οποία συμβαίνουν από τους λεγόμενους «αντιεξουσιαστές». Πρώτον, γίνεται μια διαδήλωση και ρίχνονται δακρυγόνα. Ποια είναι η άμεση αντίδραση των διαδηλωτών; Είναι να καλύψουν το πρόσωπό τους με ένα μαντήλι ή με ό,τι άλλο μπορέσουν, για να προστατευθούν από τα δακρυγόνα. Αυτά τα έχουμε ζήσει επανειλημμένα όταν έχουν πέσει δακρυγόνα. Ακόμα και οι αστυνομικοί όταν έπεσαν δακρυγόνα στην συγκέντρωση των αστυνομικών εδώ πέρα βγάλανε τα μαντήλια τους οι άνθρωποι –ήμουν συμπαραστάτης τότε από μέρους του Κόμματος- και κρύψανε το πρόσωπό τους.

Δεύτερη περίπτωση: Όταν βρέχει, όταν υπάρχει κακοκαιρία. Είναι το χαρακτηριστικό το παράδειγμα της συντρόφισσας Λιάνας που σήκωσε την κουκούλα. Βεβαίως, αν δεν βλέπεις όλο το πρόσωπο και τα μαλλιά, όλο το κεφάλι, υπάρχει μια σχετική αλλοίωση των χαρακτηριστικών. Όχι καθολική αλλοίωση, αλλά σχετική αλλοίωση των χαρακτηριστικών.

Τρίτη περίπτωση. Για δείτε τις διαδηλώσεις σ' όλο τον κόσμο. Και γιατί δεν θα φθάσει και η Ελλάδα σ' αυτό το σημείο; Με τέτοια μέτρα που παίρνετε και με οικονομική κρίση και με κοινωνικές αντιδράσεις δεν θα φθάσουμε και εμείς; Δείτε τι γίνεται σε κράτη και της Ασίας και της Αφρικής και της Ευρώπης. Για να μην τρώνε χτύπημα στο κεφάλι από το κλομπ πολλοί χρησιμοποιούν σαν μέσο προστασίας το κράνος από το μηχανάκι τους. Αυτό αλλοιώνει τα χαρακτηριστικά. Αυτό μπορεί να χαρακτηριστεί «κουκούλα», όταν δηλαδή πας να προστατευθείς, επειδή ξέρουμε ότι θα βαρέσει η Αστυνομία. Εμείς δεν ξέραμε ότι θα βαρέσει η Αστυνομία όταν απαγορεύθηκε η πορεία προς την Αμερικανική Πρεσβεία επί Κλίντον; Τι θα γινόταν λοιπόν στην περίπτωση που οι διαδηλωτές χρησιμοποιούσαν το κράνος τους, όταν ξέρουν ότι θα τους χτυπήσει η Αστυνομία, ότι θα τους χτυπήσουν τα ΜΑΤ;

Και μία τέταρτη περίπτωση που αφορά εκείνους που δεν είναι αντιεξουσιαστές, που δεν σπάζουν βιτρίνες. Έχουμε μερικές απαγορεύσεις διαδηλώσεων τα τελευταία χρόνια, μία με τον Κλίντον και θυμάμαι και μία δεύτερη, με τους αστυνομικούς. Η αστυνομική Αρχή έβγαλε κατά των αστυνομικών διαδηλωτών απαγόρευση να εμφανιστούν στο Σύνταγμα και στο Υπουργείο Οικονομίας. Μπορεί να υπάρχουν και μερικές άλλες απαγορεύσεις, τις οποίες δεν θυμάμαι.

Εμείς πιστεύουμε ότι οι απαγορεύσεις θα πληθύνουν στο μέλλον. Μάλιστα, υπάρχει και νομοθεσία, την οποία έχετε ψηφίσει και τα δυο κόμματα, που λέει ότι μπορεί να απαγορεύονται πορείες που περνάνε κοντά από κρατικά κτήρια ή από πρεσβείες. Άρα μπορεί όταν πάμε και στην Αμερικάνικη Πρεσβεία ή του Ισραήλ ή δεν ξέρω ποια να υπάρχουν απαγορεύσεις. Και θα υπάρχουν απαγορεύσεις άμα δυναμώνει το κίνημα. Και λέτε ότι θα αυξήσετε και τις κάμερες. Τι πρέπει να κάνουν οι πεντακόσιοι, οι χίλιοι, οι δυο χιλιάδες ή οι πέντε χιλιάδες διαδηλωτές; Να καθίσουν να τους καταγράψει η κάμερα ότι συμμετείχαν σε παράνομη πορεία, που είναι νόμιμη κατά το Σύνταγμα, αλλά παράνομη λόγω αστυνομικής απόφασης, λόγω εντολής της Κυβέρνησης; Είναι νόμιμη με το Σύνταγμα. Οι όποιες αποφάσεις συνήθως των Αρχών ή των Υπουργών, ακόμη και η νομοθεσία που λέει ότι δεν θα περνάς δίπλα από την Αμερικάνικη Πρεσβεία, ότι μπορεί να απαγορευθεί η πορεία, αυτές είναι έξω από το Σύνταγμα, είναι παράνομο. Τι θα καθίσουν να κάνουν αυτοί οι άνθρωποι; Να τους καταγράψει η κάμερα δυο χιλιάδες ανθρώπους και να γίνουν μηνύσεις για συμμετοχή σε παράνομη διαδήλωση και να έχουμε δύο χιλιάδες άτομα στα δικαστήρια; Θα κρύψουν, άλλος με τα χέρια του άλλος με οποιονδήποτε τρόπο τα χαρακτηριστικά τους, για να μην τους γίνει μήνυση. Αυτή είναι η λογική της πορείας του κινήματος και γι' αυτό λέμε ότι μπορεί να στραφεί αυτό κατά του λαϊκού κινήματος. Μην κοιτάμε το σήμερα μονάχα, ότι έχουμε κάποιους στα Εξάρχεια. Εμείς το βλέπουμε από άποψη ατομικών και πολιτικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Γι' αυτό λέμε ότι είναι επικίνδυνες αυτές οι διατάξεις.

Δεν είναι όμως μόνον αυτές οι διατάξεις. Είναι και άλλες: αυστηρότερες ποινές γι' αυτούς που ασκούν βία κατά δημοσίων υπαλλήλων, αστυνομικών κυρίως, η περιύβριση Αρχής που περνάει από το «παράθυρο» σαν ξεκίνημα, και η άρση του απορρήτου για όλα τα κακουργήματα και όχι μονάχα γι' αυτά τα οποία έλεγε συγκεκριμένα, περιοριστικά, ο νόμος μέχρι σήμερα.

Και για να επανέλθω στο προηγούμενο και να είναι ολοκληρωμένη η τοποθέτησή μου, θα μου πει κάποιος ότι μπορεί αν βρέχει ή αν για οποιονδήποτε λόγο θέλει να προστατευθεί κάποιος, να μην φαίνεται όλο το πρόσωπό του. Αλλά δεν θα σπάσει βιτρίνες, δεν θα παραβιάσει την οικιακή ειρήνη, δεν θα τραυματίσει αστυνομικό. Αυτά τα πράγματα δεν είναι απλά. Γιατί μπορεί να τραυματιστούν τρεις αστυνομικοί και τριακόσιοι διαδηλωτές. Όταν σπρώχνει ο ένας, σπρώχνει ο άλλος και να μην έχει σκοπό να τραυματίσει κανέναν ωστόσο μπορεί να συμβεί αυτό. Και με το σπρώξιμο από εδώ, το σπρώξιμο από εκεί, μπορεί να σπάσει και η βιτρίνα.

Και βεβαίως, όσον αφορά αυτό το ζήτημα της παραβίασης της οικιακής ειρήνης, θέλω να πω ότι ήδη υπάρχουν μορφές πάλης που παραβιάζουν την οικιακή ειρήνη και καμμία κυβέρνηση δεν τολμάει να ποινικοποιήσει αυτές τις υποθέσεις. Ποιες υποθέσεις είναι αυτές; Είναι, για παράδειγμα, η συμβολική κατάληψη ενός Υπουργείου ή μιας Υπηρεσίας. Συνταξιούχοι πάνε και καταλαμβάνουν μια Υπηρεσία προσωρινά. Ή η διατάραξη της κοινής ειρήνης, με βάση το άρθρο 189. Αν, λοιπόν, τρεις-τέσσερις φορέσουν και κράνος, για να μην τους φάνε οι πρώτοι που είναι στην πρώτη σειρά, αυτοί εμπίπτουν σ' αυτή τη νομοθεσία. Όλα τα αδικήματα έχουν σχέση με διαδηλώσεις και από άποψη προοπτικής και σκλήρυνσης των κυβερνήσεων και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη ενόψει της γενικότερης πολιτικής και ειδικότερα λόγω της οικονομικής κρίσης που θα έχουμε μεγαλύτερες κοινωνικές αντιδράσεις, αυτοί είναι οι κίνδυνοι. Γι' αυτό είμαστε αντίθετοι με όλα τα σχετικά άρθρα. Και επί της αρχής και επί των άρθρων των συγκεκριμένων είμαστε κάθετα αντίθετοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περνώ απευθείας στο τρίτο Κεφάλαιο του νομοσχεδίου και στις διατάξεις 25 και 26, διατάξεις που υποτίθεται ότι διασφαλίζουν την κοινωνική ειρήνη. Είναι σαφές ότι η Κυβέρνηση δεν κατάλαβε και δεν έχει ούτε την πολιτική βούληση, αλλά ούτε και την κοινωνική ευαισθησία να καταλάβει τι είναι αυτό που διασφαλίζει την κοινωνική ειρήνη και αντιστοίχως τι είναι αυτό που κλονίζει την κοινωνική ειρήνη. Δεν καταλαβαίνει ότι όταν απαξιώνει τους θεσμούς και τους μετατρέπει σε όχημα διατήρησής της στην εξουσία την κλονίζει. Δεν καταλαβαίνει ότι όταν η κοινοβουλευτική πλειοψηφία μετατρέπεται κατά συνείδηση και κατ' επιταγή σε «πλυντήριο» σκανδάλων δυναμιτίζεται η κοινωνική ειρήνη. Δεν καταλαβαίνει ότι όταν γονατίζει τα ελληνικά νοικοκυριά, το μέσο

Έλληνα και εξοντώνει τις ασθενέστερες ομάδες υπονομεύει την κοινωνική ειρήνη. Δεν καταλαβαίνει ότι όταν υποδέχεται τη παγκόσμια κρίση με σχέδιο στήριξης μόνο των μεγάλων και των ισχυρών και μάλιστα άνευ όρων, ενώ παραδίδει τον ελληνικό λαό βορά στους μεγαλοτραπεζίτες και στα τραστ, αδιαφορεί για την κοινωνική ειρήνη. Δεν καταλαβαίνει ότι όταν η ελληνική γη γίνεται αντικείμενο μπίζνας, με κυριότερη την περίπτωση του Βατοπεδίου, σαμποτάρεται η κοινωνική ειρήνη. Δεν καταλαβαίνει ότι όταν η Υγεία και η Παιδεία από παρεχόμενα αγαθά μετατρέπονται σε προϊόντα αγοράς διαλύεται η κοινωνική ειρήνη.

Δεν καταλαβαίνει ότι όταν η ακρίβεια ελέγχεται από τα οικονομικά λόμπι και η περιφέρεια υφίσταται πολιτικές ερήμωσης και εγκατάλειψης, ανατρέπεται η κοινωνική ειρήνη. Δεν καταλαβαίνει ότι όταν οι συνταξιούχοι αιμορραγούν, οι πτυχιούχοι απογοητεύονται, οι δεκαπεντάρηδες οργίζονται, σπάει η κοινωνική ειρήνη. Καταλαβαίνει, όμως, πολύ καλά τι σημαίνει το ιδιώνυμο της κουκούλας.

Αναρωτιέμαι τι θα έκανε ένα στρατιωτικό καθεστώς για την τήρηση της τάξης. Ακριβώς ό,τι και η Κυβέρνηση. Δηλαδή, τη θεσμική στοχοποίηση και το στιγματισμό της φιγούρας του πιθανού εχθρού, περιφρονώντας προκλητικά όλα τα δικαιώματα, ανάμεσα στα οποία η ελευθερία της έκφρασης, η ελευθερία της αμφίεσης με ανάδειξη πολιτικού συμβολισμού, η ελευθερία αυτοπροστασίας των διαδηλωτών από απαγορευμένα και επικίνδυνα χημικά αέρια κ.λπ.. Κάποτε ήταν τα μακριά μαλλιά. Σήμερα οι κουκούλες. Και προχωράτε ακάθεκτοι, επαναφέροντας και την περιύβριση της αρχής, έναν επικίνδυνο δίαυλο δια του οποίου θα καθίσταται τιμωρητή η άσκηση της όποιας οξείας κριτικής κατά δημοσίων προσώπων, με κίνδυνο να επανέλθει σε ισχύ ουσιαστικά ένα νέο είδος περιύβρισης αρχής, αδίκημα που παραπέμπει σε εποχές που όλοι θέλουμε να ξεχάσουμε οριστικά. Όλοι, πλην της Κυβέρνησης.

Σε ό,τι αφορά το πρώτο θέμα, σε ό,τι αφορά την κουκούλα, το Δεκέμβρη συνόδευσα τα παιδιά μου στις μεγαλειώδεις μαθητικές διαδηλώσεις. Συγκρούστηκα όταν μια ολόκληρη διμοιρία χτυπούσε δεκατετράχρονα ανηλεώς, τους πετούσε χημικά και στο εξής συμβουλεύω τα παιδιά μου, καθώς και όλα τα παιδιά που συμμετέχουν σε ειρηνικές διαδηλώσεις να φορούν ό,τι μπορούν για να προστατευτούν για να αντιμετωπίσουν ασύλληπτες ποσότητες χημικών που υπάγονται στις απαγορευμένες ουσίες. Και ξέρετε γιατί, κύριοι της Κυβέρνησης; Γιατί μετατράπετε ειρηνικές διαδηλώσεις σε καταστάσεις ανάγκης. Το ίδιο κάνατε και στους Κρητικούς αγρότες στο λιμάνι του Πειραιά και δεν διστάσατε να το κάνετε και παρουσία του Προέδρου μας Γιώργου Παπανδρέου.

Αντίστοιχα, όμως, δεν διέκρινα καμμία θεσμική πρωτοβουλία όταν καταυλισμοί των Ρομά διαλύονται από αστυνομικές δυνάμεις, όταν μετανάστες καταξευτιλίζονται καθημερινά σε απαράδεκτους μαζικούς ελέγχους εγγράφων στο δρόμο, όταν χειροβομβίδες εκτοξεύονται στα στέκια μεταναστών ή όταν ακροδεξιές συμμορίες λυμαίνονται ανενόχλητες στα δυτικά προάστια ψάχνοντας για τη λεία τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά είναι μέτρα φόβου και φυσικά και η διάταξη της περιύβρισης αρχής. Να φοβίσετε θέλετε το μαζικό κίνημα, να φοβίσετε όσους ακολουθούν την πρακτική των διαδηλώσεων, να φοβίσετε όσους ακολουθούν την πρακτική της αντιπαράθεσης, ακόμη και της σύγκρουσης. Και θέλετε να φοβίσετε, γιατί πρώτοι από όλους φοβάστε εσείς. Και φοβάστε γιατί το σύστημά σας εξάντλησε όσες δυνατότητες ενσωμάτωσης είχε, εξάντλησε όσα κοινωνικά αποθέματα είχε και τώρα βλέπετε ότι μόνο εχθρούς μπορείτε να δημιουργήσετε. Τώρα ξέρετε πώς μόνο συγκρούσεις σας περιμένουν. Ο φόβος που έχετε αφορά στην ίδια την επόμενη μέρα σας και ακριβώς αυτός είναι ο πιο επικίνδυνος φόβος, ο απελπισμένος, ο απεγνωσμένος, ο φόβος του θήτη.

Δεν ξέρω ακόμη και πού αλλού μπορείτε να φθάσετε, όταν ακόμη και στα πλημμελήματα που τελούνται με κουκούλα, ο κατηγορούμενος που μπορεί λόγω ελαφρυντικού ή λόγω του νεαρού της ηλικίας του να τιμωρηθεί ακόμη και με μια μικρή ποινή φυλάκισης, δεν έχει το δικαίωμα ούτε να ανασταλεί η ποινή του ούτε να μετατραπεί σε χρηματική ούτε να τύχει ανασταλτικού αποτελέσματος στην έφεση, ενώ ταυτόχρονα στα άρθρα 14 έως 17 του ίδιου νόμου αποφυλακίζετε εμπόρους ναρκωτικών, εγκληματίες που τέλεσαν κακουργήματα κάθε φύσης και που τους επιβλήθηκαν ποινές κάθειρξης. Ακόμη και τη δυνατότητα σε κάθε μεγαλοκακοποιό να ζητήσει μετατροπή της ποινής του προς 3 ευρώ και μετά μετατροπή σε κοινωφελή εργασία.

Είστε επικίνδυνοι, κύριοι της Κυβέρνησης. Επικίνδυνοι για την κοινωνική ειρήνη, για το μαζικό κίνημα, για τις κατακτήσεις του ελληνικού λαού. Είστε επικίνδυνοι για την ίδια τη Δημοκρατία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Βελόπουλος...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μπορεί να προηγηθεί η κυρία Κεφαλογιάννη, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είστε πολύ ευγενής.

Το λόγο έχει η κυρία Κεφαλογιάννη, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ τον κ. Βελόπουλο που μου έδωσε τη θέση του στο Βήμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ήθελα να μιλήσω για κάτι που είναι άσχετο με το θέμα που συζητάμε σήμερα, όμως ο συνάδελφος κ. Λαμπίρης, ο οποίος έκανε πριν ένα σχόλιο, με αναγκάζει να αναφερθώ στο σχόλιο που έκανε για το Διοικητή του Νοσοκομείου Ρεθύμνου. Λυπάμαι που πρώτα από όλα μεταφέρει μέσα στο Κοινοβούλιο σχόλια επιπέδου καφενείου. Αυτό δεν είναι πολιτική. Σε κάθε περίπτωση ο Διοικητής ενός νοσοκομείου είναι μία θέση πολιτική, η οποία επιλέγεται από την Κυβέρνηση και από τον Υπουργό Υγείας και αν θέλει να του μιλήσω για το Διοικητή του Νοσοκομείου Ρεθύμνου, να του πω ότι είναι έτοιμος να παραδώσει το έργο της επέκτασης του νοσοκομείου, ένα έργο που είναι πολύ σημαντικό για το Ρέθυμνο, καθώς το κτήριο του νοσοκομείου είναι ένα κτίριο πάρα πολύ παλιό. Η επέκταση του νοσοκομείου θα αποσυμφορήσει το υπάρχον κτήριο και θα επιτρέψει να στεγαστούν και καινούργιες υπηρεσίες.

Αυτό είναι ένα έργο που έχει τρέξει αποκλειστικά και μόνο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τη συμπαράσταση του Διοικητή από το 2004 και να θυμίσω στον κ. Λαμπίρη ότι το 2004, παραμονές εκλογών, η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε προσπαθήσει να αναθέσει το έργο σε έναν εργολάβο της δικής της επιλογής, με ένα στημένο και παράνομο διαγωνισμό.

Εισέρχομαι τώρα στα άρθρα του νομοσχεδίου, που συζητάμε σήμερα και περιλαμβάνουν ρυθμίσεις σε τρία διαφορετικά επίπεδα. Οι διατάξεις του πρώτου επιπέδου έχουν στόχο την ενίσχυση της συμβολής της ιατροδικαστικής υπηρεσίας στο έργο της δικαιοσύνης. Μεταξύ των άλλων, το άρθρο 1 προβλέπει την οργάνωση των ιατροδικαστικών υπηρεσιών σε μία συγκροτημένη υπηρεσία και την αναγωγή της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών σε κεντρική, η οποία θα ελέγχει και θα συντονίζει το έργο όλων των υπηρεσιών.

Το άρθρο 2 προσδιορίζει το αντικείμενο αρμοδιότητας των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών, καθώς επίσης τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να ανατεθεί η διενέργεια ιατροδικαστικής πράξης σε άλλη δημόσια υπηρεσία.

Στα άρθρα 3 έως 7 καθορίζονται οι αναγκαίες οργανικές θέσεις για την εύρυθμη λειτουργία της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, οι προϋποθέσεις διορισμού των ιατροδικαστών και η βαθμολογική τους διάρθρωση.

Το δεύτερο επίπεδο μέτρων για τη βελτίωση του σωφρονιστικού συστήματος υπενθυμίζω ότι δεν αποτελεί την πρώτη προσπάθεια της Κυβέρνησης για τη βελτίωση των συνθηκών στις φυλακές. Αντιθέτως, είναι η συνέχεια της πρόσφατης πρωτοβουλίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μεταξύ των άλλων και για την βελτίωση τω συνθηκών διαβίωσης και την αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης, με στόχο το διαχωρισμό των εμπόρων από τους χρήστες ναρκωτικών, τη μείωση του αριθμού κρατουμένων και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στα σωφρονιστικά καταστήματα της χώρας.

Σήμερα, με συνείδηση της ευθύνης μας απέναντι στους κρατούμενους συμπολίτες μας, κάνουμε άλλο ένα βήμα υπευθυνό-

τητας προς αυτήν την κατεύθυνση με μέτρα επάνω σε πέντε ισοβαρής προτεραιότητας.

Πρώτον, μεριμνούμε για τους τοξικομανείς κρατουμένους. Με το άρθρο 11 μπαίνει μπροστά η λειτουργία του Κέντρου Απεξάρτησης Τοξικομανών κρατουμένων στη Κασσάνδρα Χαλκιδικής, καθώς ακόμα και ενός ομοίου καταστήματος. Σημειώνω ότι το Κέντρο της Κασσάνδρας έχει ιδρυθεί με νόμο του 1999, χωρίς, όμως αυτός να έχει λειτουργήσει, καθώς δεν είχαν συσταθεί οι αναγκαίες θέσεις του προσωπικού. Με το παρόν σχέδιο νόμου αυτό αλλάζει. Παράλληλα, προβλέπεται να εφαρμοστούν στα κέντρα αυτά ειδικά προγράμματα υποκατάστασης, όμοια με αυτά που εφαρμόζει ο ΟΚΑΝΑ για τους μη κρατούμενους τοξικομανείς, με στόχο να ελαχιστοποιηθούν οι κίνδυνοι της χρήσης και να απεξαρτητοποιηθούν πλήρως οι χρήστες.

Σημαντικό ακόμη είναι ότι με το άρθρο 13 εντάσσονται στο ΕΣΥ τα ειδικά θεραπευτικά καταστήματα του Υπουργείου Δικαιοσύνης με σκοπό να αναβαθμιστεί η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των κρατουμένων.

Δεύτερον, μεριμνούμε για τους οικονομικά αδύναμους κρατούμενους προβλέποντας στο άρθρο 14 την απόλυση όσων δεν μπορούν να εξαγοράσουν τη μετατραπείσα σε χρηματική ποινή τους.

Τρίτον, στεκόμαστε στον πιο ορθολογικό διαχωρισμό χρηστών από εμπόρους ναρκωτικών ουσιών και εστιάζουμε στην κοινωνική επανένταξη όλων των κρατουμένων.

Στο άρθρο 15 επανακαθορίζεται η ελάχιστη ποσότητα που τεκμαίρεται ότι ο κατέχων την προορίζει για ίδια χρήση. Παράλληλα, αποβλέποντας στην ομαλή επανένταξη στην κοινωνία όλων των κατηγοριών κρατουμένων, αναπροσαρμόζονται για τους καταδικασμένους υπό επιβαρυντικές περιστάσεις, τα χρονικά όρια της υφ' όρου απόλυσης, χωρίς ωστόσο να εξομοιώνονται με αυτά των λοιπών κρατουμένων.

Στο ίδιο πλαίσιο αντιμετωπίζουμε με ιδιαίτερη ευαισθησία το ζήτημα της μητέρας κρατούμενης, αποδεικνύοντας στην πράξη ότι θεωρούμε τη διαβίωση μικρών παιδιών στις φυλακές, απολύτως απάνθρωπη και άδικη. Για το λόγο αυτό ορίζεται στο άρθρο 16 ότι όσες έχουν παιδιά έως πέντε ετών μπορούν αντί της φυλάκισης να προσφέρουν κοινωφελή εργασία, εφόσον βεβαίως δεν έχουν τελέσει ιδιαιτέρως σοβαρό κακούργημα.

Τέταρτον, επιδιώκουμε τη βελτίωση του έργου που επιτελούν οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι. Ανάμεσα στα άλλα, στο άρθρο 17, προβλέπει σχετικά την ανασυγκρότηση του υπηρεσιακού συμβουλίου σωφρονιστικών υπαλλήλων, ενώ το άρθρο 18 επεκτείνει την πρόβλεψη απόσπασης, εξαιτίας εξαιρετικών υπηρεσιακών αναγκών και στους διευθυντές. Προκειμένου δε να μη γίνεται κατάχρηση της ρύθμισης αυτής ορίζεται εντός τριμήνου να ακολουθεί γνωμοδότηση του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου.

Πέμπτον, μας ενδιαφέρει ο ουσιαστικός σωφρονισμός των κρατουμένων. Γι' αυτό στο πλαίσιο του άρθρου 20 προωθούμε το διαχωρισμό των βαρυποινιτών ως επικίνδυνων για την ομαλή κοινή συμβίωση. Παράλληλα επιδιώκουμε στην πράξη ένα σωφρονιστικό σύστημα πιο ανοιχτό με υψηλή θέση στην ατζέντα του δημόσιου διαλόγου. Για το σκοπό αυτό θεσμοθετείται η δυνατότητα επίσκεψης των καταστημάτων κράτησης από τη σχετική διακομματική επιτροπή της Βουλής και από το Συνήγορο του Πολίτη.

Το τρίτο επίπεδο μέτρων για τη διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης μεταξύ των άλλων στο άρθρο 24 μετατρέπει σε κακούργημα με κάθειρξη έως δέκα χρόνια τη συμμετοχή σωφρονιστικού ή αστυνομικού υπαλλήλου σε απόδραση και θέτει αυστηρότερους όρους για την αποτροπή αποδράσεων, ενώ στα άρθρα 25 και 26 ορίζεται αυστηρότερη ποινική μεταχείριση όσων με αλλοιωμένα τα φυσικά τους χαρακτηριστικά τελούν εγκλήματα, βιαιοπραγίες και θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των πολιτών σε δημόσιες συναθροίσεις.

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αποδεικνύει έμπρακτα τη μέριμνα της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά την κοινωνική επανένταξη των κρατουμένων, το μέλλον μικρών παιδιών με κρατούμενη μητέρα και των τοξικομανών κρατουμένων, τη δημόσια ασφάλεια και την εμπιστοσύνη των πολιτών στο σύστημα σωφρονισμού και τις υπηρεσίες δικαιοσύνης. Υπό αυτό το πρίσμα παραμένει παράδοξο γιατί η Αντιπολίτευση επιμένει στην άρνηση. Ας δουν ξανά τι πραγματικά αφορά το παρόν σχέδιο νόμου. Ας δουν ξανά πόσα κρίσιμα κοινωνικά ζητήματα πραγματεύεται στο σύνολό του και ας αποφασίσουν επιτέλους, τι τους ενδιαφέρει περισσότερο: Η κοινωνική ειρήνη και η ασφάλεια των πολιτών ή η κεφαλαιοποίηση ακραίων κρουσμάτων βίας σε δικό τους αποκλειστικό όφελος.

Η δική μας θέση είναι σαφής και ξεκάθαρη. Θεσπίζουμε το παρόν σχέδιο νόμου για να κλείσουμε μερικά από τα χρόνια ανοιχτά μέτωπα στον τομέα της δικαιοσύνης, αλλά και για να αντιμετωπίσουμε σύγχρονες προκλήσεις που προβλημάτισαν βαθιά πριν από μερικούς μήνες το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Με ευαισθησία και συνέπεια προχωράμε στο δρόμο που δεσμευτήκαμε, το δρόμο της ευθύνης και του συλλογικού συμφέροντος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Συνεχίζουμε με τον κ. Αμοιρίδη, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Να ευχαριστήσω και τον εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ –το είπα καλά, κύριε Βελόπουλε;...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, ΛΑΟΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: ...γιατί προηγούμενα άλλος συνάδελφος το είπε ΛΑΟΣ και κινδύνεψε να κατέβει κι άλλο το ασανσέρ του κόμματός του. Αλλά να ξέρετε ότι όπως κάποιοι πλήρωσαν, την αλαζονεία, έτσι την αλαζονεία μπορεί να την πληρώσετε και σεις γιατί το ασανσέρ δεν είναι σταθερό, αλλά ανεβοκατεβαίνει και ο Πρόεδρός σας μάλλον αλαζονεία έδειξε σήμερα με την τοποθέτησή του.

Κύριε Υπουργέ, το να νομοθετείς με τυχαία γεγονότα νομίζω ότι είναι ό,τι πιο άκομψο και αναποτελεσματικό. Θα σταθώ σε τρία σημεία που σήμερα το νομοσχέδια και οι τροπολογίες περιγράφουν και να πω ότι όλα οφείλονται σε τυχαία γεγονότα.

Πριν από έξι μήνες περίπου ο προηγούμενος Υπουργός Δικαιοσύνης κατέθεσε ένα νομοσχέδιο με την ελπίδα ότι θα μειωθεί ο αριθμός των κρατουμένων όχι για να έχουμε καλύτερες συνθήκες διαβίωσης των φυλακισμένων –είναι καινούργιες οι φυλακές- αλλά να μειωθεί ο αριθμός. Δηλαδή, το πρόβλημα το είδε τελείως αριθμητικά και ποσοτικά. Και από κει ακριβώς, κυρία Πρόεδρε, ξεκινάει το πρόβλημα.

Αν δεν δούμε τη κοινωνική διάσταση κάθε θέματος, κανένα αποτέλεσμα κανένας νόμος και καμμία φιλοσοφία που έχει αναφορά σε αριθμούς, δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική και να την αποδεχτεί η κοινωνία και δεν θα έχουμε και το ουσιαστικό αποτέλεσμα σε βάθος χρόνου που ζητάμε.

Έτσι, λοιπόν, υποσχέθηκε τότε με εκείνο το νομοσχέδιο και διαβεβαίωνε ο Υπουργός Δικαιοσύνης ότι οι φυλακισμένοι από δώδεκα χιλιάδες θα μειωθούν κατά πέντε χιλιάδες, δηλαδή, γύρω στις επτά χιλιάδες με επτάμισι χιλιάδες, όσοι χωρούν σήμερα στις φυλακές που υπάρχουν στη χώρα. Δεν πέτυχε κανένα αποτέλεσμα. Έρχεται σήμερα ένα νέο νομοσχέδιο που υπόσχεται τα ίδια και βέβαια περιγράφει και τις συνθήκες διαβίωσης και κάνει κάποιες παρεμβάσεις που σε πολλά σημεία πραγματικά μπορεί να βελτιώσουν τις συνθήκες κράτησης. Όμως, δεν λύνει το πρόβλημα. Όπως δεν λύνει και το πρόβλημα με τους μετανάστες. Αντιμετωπίζονται και αυτοί αριθμητικά και με ποιο τρόπο θα τους κρύψουμε.

Εγώ θα σας πω ένα παράδειγμα. Έρχεται μία οικογένεια να περάσει απέναντι και να έρθει στον ελλαδικό χώρο με τα παιδιά της. Μιλάω για τα παιδιά που έχουν την ελπίδα ότι θα βρουν ένα καλύτερο αύριο, καλύτερες συνθήκες ζωής. Ξαφνικά έχουμε απώλεια του ενός γονιού μέσα στη θάλασσα γιατί βουλιάζει το καράβι, το παιδί έρχεται στη χώρα μας και το έχουμε βάλει σε ένα γκέτο, το έχουμε βάλει σε χώρους που διαβιεί με χιλιάδες άλλους, με χειρότερες συνθήκες διαβίωσης από ό,τι βίωνε στη χώρα του και πάντα με τον κίνδυνο να το γυρίσουμε πίσω. Αυτό είναι το πρόβλημά μας;

Μου θυμίζει την εποχή που έγραφε ο Βίκτωρ Ουγκώ τους «Άθλιους», τότε που έδιωχναν κατά χιλιάδες τους μετανάστες και τους πήγαιναν στην Τασμανία και στην Αυστραλία. Τελικά πώς

βρήκαν τη λύση αυτές οι μεγάλες πόλεις; Αυτούς τους εξαθλιωμένους ανθρώπους που ζούσαν στα περίχωρα τους ενέταξαν μέσα στη κοινωνική ζωή, έκαναν υποδομές, τους έδωσαν χώρο στην εργασία, στην οικοδόμηση, στη κατοικία, στη κοινωνική ζωή και σήμερα αυτές οι πόλεις έγιναν πραγματικά πιο ανθρώπινες και απορρόφησαν αυτόν τον κόσμο. Υπάρχει κάποια τέτοια σκέψη στην ελληνική Κυβέρνηση να λειτουργήσει σε βάθος χρόνου με ένα σωστό σχεδιασμό, ο οποίος θα έχει κοινωνική ευαισθησία και ανθρώπινη μορφή ή παρά μόνο αριθμητικά θα τους φορτώσουμε και θα τους στείλουμε πίσω; Το ζήτημα είναι αν θα στείλουμε πίσω τους μετανάστες ή αν η Ευρώπη η οποία γηράσκει συνεχώς και λέει ότι έχει υπογεννητικότητα θα μπορέσει να τους ενσωματώσει και να γίνει μία κοινωνική δύναμη τα επόμενα χρόνια που θα παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στον παγκόσμιο χάρτη;

Μπορούμε να δούμε τι προκαλεί το πρόβλημα στο να μην έρθουν. Αλλά και αυτοί που έρχονται, έρχονται γιατί είχαν μία καλύτερη ζωή ή το θέμα είναι το χρώμα, η φυλή ή η θρησκεία; Κινδυνεύουμε και από ποιους κινδυνεύουμε; Δηλαδή, έχουμε φορτώσει όλα τα κακά, γιατί έτσι μας βολεύει, σε κάποιους ανθρώπους οι οποίοι δεν έχουν στον ήλιο μοίρα; Όχι ότι δεν υπάρχουν και εκεί εγκληματικές περιπτώσεις, αλλά υπάρχουν και σε μας τέτοιοι. Καλύπτουμε όμως τα δικά μας προβλήματα διογκώνοντας τα προβλήματα τα οποία υποτίθεται ότι δημιουργούν αυτοί οι άνθρωποι. Όταν απαγορεύουμε σ' ένα παιδί μετανάστη να μπει σε μία παιδική χαρά να παίξει με τα υπόλοιπα παιδιά, όταν φθάνουμε σε σημεία οι πολίτες να αρχίζουν να κάνουν ολόκληρους συλλόγους οι οποίοι μετατρέπονται σε στρατιωτικά σώματα και κάνουν περιπολίες, όταν αυτά τα βλέπουμε καθημερινά να συμβαίνουν και επωάζεται το αυγό του φιδιού, περιμένουμε να λύσουμε το πρόβλημα με νομοσχέδια που αντιμετωπίζουν αρνητικά το πρόβλημα;

Ένα άλλο σημείο που αντιμετωπίζει πάλι μέσα από τυχαία γεγονότα το νομοσχέδιο είναι το θέμα της κουκούλας. Εμείς οι πολιτικοί μπορούμε να βγάλουμε τη μάσκα που έχουμε; Μπορεί η κοινωνία να βγάλει τη μάσκα και να δείξει ένα πιο ανθρώπινο πρόσωπο; Δηλαδή, πιστεύω ότι αν θα πιάσουμε δύο άτομα με κουκούλα και τους βάλουμε αντί για δύο χρόνια, δέκα χρόνια φυλακή –πόσους θα πιάσουμε με κουκούλα ή με ένα κράνος- θα λύσουμε το πρόβλημα της εγκληματικότητας ή το πρόβλημα της αντίδρασης; Αν αυτή η κοινωνία δεν βιώσει τη δικαιοσύνη, αν δεν βιώσει ο νέος την εύκολη πρόσβαση στην παιδεία, στην εκπαίδευση, στην εργασία, πιστεύετε ότι δεν θα αντιδράσει; Θα βγάλει την κουκούλα και δεν θα αντιδράσει; Δηλαδή, αν με κουκούλα κάποιος, κύριε Υπουργέ, γρατζουνίσει ένα αυτοκίνητο θα φάει δέκα χρόνια φυλακή;

Το άκουσα και από τον εισηγητή του ΛΑΟΣ ότι πρέπει να αφορά οποιαδήποτε περίπτωση και την πιο απλή πράξη, αρκεί να φοράει κουκούλα. Θα πετάξει μία πέτρα, θα σπάσει ένα παράθυρο, θα γρατζουνίσει ένα αυτοκίνητο, θα πρέπει να πάει δέκα-δεκαπέντε χρόνια φυλακή...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς πετάτε πέτρες;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ξέρετε πόσοι πολιτικοί πήγαν στα γήπεδα και πέταξαν μπουκάλια νερό; Σκεφτείτε να έκανε κρύο και να φόραγαν κουκούλα...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλο το νερό. Για πέτρα μιλάμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε. Θα πάρετε το λόγο μετά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχουμε μία εισήγηση η οποία έχει κάποιες προτάσεις και έρχεται ο εισηγητής του ΛΑΟΣ και προτείνει για την πιο απλή πράξη να φυλακίζεται για δέκα-δεκαπέντε χρόνια μόνο γιατί φοράει κουκούλα. Δηλαδή ο φόβος μας και ο τρόμος μας έγινε η κουκούλα. Τα παιδιά που μεγαλώνουν σήμερα στην Αθήνα, μεγαλώνουν με το φόβο κάποιου κυρίου με κουκούλα. Δηλαδή, από δω και πέρα ένα παιδί των πέντε, έξι χρονών δεν θα μπορεί να δεχθεί κάποιον άνθρωπο που περνάει δίπλα του και φοράει κάποια κουκούλα, είτε κάνει κρύο είτε όχι. Τέτοια κοινωνία διαμορφώνουμε και αυτό ίσως είναι το μεγάλο λάθος της πολιτικής που η Κυβέρνηση θα έπρεπε να το δει πιο πλατιά με μεγαλύτερη ευαισθησία. Ναι, μεν να έχει προβλέψει άμεσα να γίνει κάτι, αλλά να υπάρχει και ένας σχεδιασμός σε βάθος πέντε, δέκα χρόνων με κοινωνική διάσταση.

Μπορείτε, κύριε Υπουργέ, πέρα από αυτό το νομοσχέδιο να μας πείτε τις σκέψεις σας πώς θα αντιμετωπίσετε το πρόβλημα του πανεπιστημιακού ασύλου, το πρόβλημα των μεταναστών, το πρόβλημα της κοινωνικής αντίστασης, της επανάστασης που έρχεται μπροστά μας και το βλέπουμε. Έχετε κάποιο σοβαρό σχεδιασμό να κάνετε πιο δίκαιη τη κοινωνία; Σήμερα μιλάτε για πανεπιστήμια ότι θα κάνουμε προτάσεις για την παιδεία και τα παιδιά που δίνουν σήμερα στο πανεπιστήμιο δεν έχουν πάρει συγγράμματα. Ψάχνουν να βρουν σε ποιο βιβλιοπωλείο της Αθήνας θα τους δώσουν το σύγγραμμα που θα γράψουν αύριο το πρωί μάθημα. Δεν έχετε λύσει αυτό το πρόβλημα και θα λύσετε το πρόβλημα της παιδείας στην Ελλάδα; Σας πιστεύει κανείς; Μας πιστεύει κανείς, να βάλω όλους μας μέσα; Όταν δεν υπάρχουν συγγράμματα και τα παιδιά που γράφουν σήμερα εξετάσεις στα πανεπιστήμια, που τελειώνουν το έτος και δεν έχουν πάρει ακόμα τα βιβλία τους, πιστεύετε ότι θα φτιάξουμε παιδεία εμείς; Πώς θα φτιάξουμε παιδεία; Σχεδιάζουμε να κάνουμε ένα διαφορετικό πανεπιστήμιο με προτάσεις από τον κ. Βερέμη, μετά προτάσεις από τον κ. Μπαμπινιώτη και αλλάζουν οι Υπουργοί Παιδείας και συνεχώς έχουμε διάλογο, tabula rasa.

Εδώ έχουμε μία παιδεία η οποία δεν μπορεί να κάνει ένα βήμα και εσείς θέλετε να τρέξει; Δώστε πρώτα φως στο παρόν όπως προτείνετε στα νομοσχέδια να υπάρχει μία άμεση αντιμετώπιση. Αν δεν μας πιστέψουν οι νέοι, όχι μόνο αποχή θα έχουμε στις εκλογές, αλλά θα έχουμε χειρότερες καταστάσεις. Γι' αυτό τα νομοσχέδια δεν πρέπει να είναι πρόχειρα στο πόδι μέσα από τυχαία γεγονότα. Πρέπει να είναι σοβαρές προτάσεις μέσα από διάλογο, από διαμορφωμένες αντιλήψεις για τη κοινωνία του αύριο. Όταν αντιμετωπίζονται πρόχειρα θα αποτύχουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Βελόπουλος.

Ορίστε, κύριε Βελόπουλε. Έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ.

Θα ήθελα να ξεκινήσω και θα το κάνω αναγκαστικά, διότι για ακόμη μία φορά φαίνεται ότι η Κυβέρνηση λειτουργεί με το θέμα των εντυπώσεων.

Λειτουργείτε με τις εντυπώσεις, κύριε Υπουργέ, και αυτό αποδεικνύεται, γιατί πάνω, στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, συζητείται το θέμα της παραγραφής ή της μη παραγραφής του νόμου περί ευθύνης Υπουργών. Αφορά αποκλειστικά περιπτώσεις κατά τις οποίες έχει ασκηθεί δίωξη από τη Βουλή και η υπόθεση βρίσκεται στη δικαιοσύνη.

Δεν αφορά την περίοδο μέχρι την σύνθεση της προανακριτικής επιτροπής και άσκησης δίωξης, κύριε Υπουργέ. Επίσης, παραδίδεται στο Δικαστικό Συμβούλιο Εφετών Αρεοπαγιτών διενέργεια προανακριτικής εξετάσεως, το οποίο είναι αντισυνταγματικό.

Αυτά σας τα λέω, για να δείτε ότι, κάτω από την πίεση ορισμένων πραγμάτων, οδηγείστε σε λάθος επιλογές. Θα ήθελα, όμως, να πω ότι αυτά ακριβώς τα ζητήματα, κυρίως όταν αφορά όλο το πολιτικό σύστημα, για τη διαφάνεια, για την πολιτική ευθύνη των Υπουργών, των Βουλευτών, πρέπει να τα δούμε διακομματικά, σοβαρά, με ένα διάλογο συνεχή και αδιάλειπτο.

Θα ήθελα να απαντήσω στον κ. Νικητιάδη, αλλά δεν είναι εδώ ο καλός συνάδελφος για το θέμα της «SIEMENS».

Ακούστε, είπε ο κ. Νικητιάδης ότι το ΠΑΣΟΚ θέλει να είναι όλα στο φως. Εγώ δεν διαφωνώ, αλλά όταν παραγράφηκαν τα αδικήματα, όταν τα παραγράψατε και τα παρέγραψαν οι προηγούμενοι ή οι επόμενοι, ποια απ' όλα στο φως;

Όσο για τον κ. Τσουκάτο, θα σας πω και αυτό, για να το θυμάστε καλά. Ο ίδιος είπε ότι 1.000.000 ευρώ πήγαν στο ταμείο. Εγώ δεν πιστεύω ότι είναι έτσι. Άρα, τα πήρε ο Τσουκάτος. Κάντε του μήνυση για υπεξαίρεση ή μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση, γιατί ισχυρίζεται ότι τα πήγε στο ΠΑΣΟΚ. Αν θέλετε να είναι όλα στο φως, όλα στο φως. Όχι αυτεπάγγελτη δίωξη στον ει-

σαγγελέα και να πηγαίνετε τον Τσουκάτο στον ανακριτή. Όχι. Αν είστε καθαροί, κάντε του μια μήνυση, για να δούμε τελικά ποιος τα πήρε ή ποιος δεν τα πήρε. Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί. Άρα, λοιπόν, να είμαστε σοβαροί, όταν μιλάμε για τα θέματα αυτά.

Πάμε τώρα γρήγορα στο θέμα με τις κουκούλες. Ακούστε. Εμείς το είπαμε από την πρώτη στιγμή και δεν κατάλαβε ο κ. Αμοιρίδης μάλλον τι εννοούμε. Άκουσα πολιτικά στρατεύματα, πολίτες που παίρνουν το νόμο στα χέρια τους, πολίτες με ρατσισμό, πολίτες με ξενοφοβία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: (Δεν ακούστηκε).

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Αμοιρίδη, ακούστε. Η ελληνοφοβία που υπάρχει στην Ελλάδα με το ιδιώνυμο του ρατσιστή μόνο και μόνο για να περνούν κάποιοι τις εντυπώσεις των φιλανθρώπων πρέπει να σταματήσει. Άλλο φιλανθρωπία, άλλο ανοησία. Ένα και ένα κάνουν δύο.

Λέω, λοιπόν, το εξής: Σε ποια δημοκρατία χρειάζεται η κουκούλα; Έλεος πια! Σε ποια δημοκρατία χρειάζεται η κουκούλα. Αν μου πείτε ότι στη δημοκρατία είναι απαραίτητη προϋπόθεση η κουκούλα, γιατί είναι η γραβάτα του κυρίου ή η φούστα της κυρίας, να το συζητήσουμε. Δηλαδή, η κουκούλα είναι το πρόβλημά μας; Άλλος συνάδελφος είπε ότι είναι κοινωνικό θέμα η κουκούλα. Έλεος! Κοινωνικό θέμα η κουκούλα; Κοινωνικό θέμα είναι η εγκληματικότητα, είναι η ανασφάλεια, είναι η ανεργία. είναι η φτώχεια, είναι η διαφθορά, είναι όλα τα κοινωνικά φαινόμενα της σήψης του πολιτικού συστήματος. Δεν είναι κοινωνικό φαινόμενο η κουκούλα. Θα τρελαθούμε τελείως; Κάποια στιγμή, δηλαδή, θα πρέπει να ξέρουμε τι λέμε. Κουκούλες φορούσαν οι δήμιοι στο Μεσαίωνα, κουκούλες φορούσαν οι Κου Κλουξ Κλαν, κουκούλες φορούσαν οι δωσίλογοι. Χρειαζόμαστε δωσίλογους δημίους και Κουκ Κλουξ Κλαν στην Ελλάδα; Αυτά είναι απλά πράγματα.

Έχω μπροστά μου τη νομοθεσία των Ηνωμένων πολιτειών. Την καταθέτω στα Πρακτικά για να δείτε τι λέει για τις κουκούλες. Επίσης, καταθέτω τη νομοθεσία από τη Γερμανία για τις κουκούλες, για να ξέρουμε τι λέμε επιτέλους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάμε στη λαθρομετανάστευση, κύριοι συνάδελφοι. Πόσους αντέχει αυτός ο τόπος; Στο σπίτι το δικό μας, αν είναι εκατόν είκοσι τετραγωνικά, θα βάλουμε πενήντα ή εβδομήντα κατοίκους; Στην Ελλάδα μπορούμε να βάλουμε ενάμισι εκατομμύριο, δύο εκατομμύρια, μπορούμε να γίνουμε μετανάστες εμείς να πάμε στη Γερμανία να έλθουν να μείνουν οι λαθρομετανάστες στην Ελλάδα! Πόσους μπορούμε επιτέλους; Πέστε έναν αριθμό. Δεν λέμε να φύγουν όλοι. Είναι απάνθρωπο και να το συζητάμε. Όμως, λέμε: Ορθολογιστική μεταναστευτική πολιτική, ποσόστωση. Μη διαστρέφετε στα όρια, εάν θέλετε, της ενσυνείδητης, δόλιας διαστροφής αυτά που λέμε.

Και το τονίζω ακόμα μια φορά: Εγώ το πιστεύω αυτό που είπε ο κ. Παναγιωτόπουλος. Η Τουρκία έχει ένα σχέδιο: Μας τους φορτώνει όλους εδώ.

Αυτό το σχέδιο δεν το ξέρετε εσείς, κύριοι συνάδελφοι; Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας το είπε. Πρόκειται για σχέδιο. Ξέρετε τι είχε πει ο Οζάλ πριν μερικά χρόνια; «Δεν χρειάζεται να κάνουμε πόλεμο με την Ελλάδα. Θα στείλουμε ενάμισι με δύο εκατομμύρια από αυτούς και τελειώσαμε». Σκεφθείτε λίγο να γίνει ένα θερμό επεισόδιο που απευχόμαστε όλοι. Πώς θα ελέγξεις το πίσω μέρος της Ελλάδος, οποιαδήποτε προβοκατόρικη ενέργεια; Ποιος μου εγγυάται εμένα ότι κάτω από την κουκούλα δεν κρύβεται ένας πράκτορας μιας άλλης υπηρεσίας;

Ως προς το ΚΚΕ, ποιος μου εγγυάται εμένα ότι κάτω από μία κουκούλα δεν μπορεί να κρύβεται μια προβοκάτσια εναντίον μουσουλμάνων από κάποιο ακραίο στοιχείο το οποίο θέλει να κάνει τη ζημιά και να δημιουργηθούν λάθος επεισόδια;

Αυτό, λοιπόν, λέω ότι είναι η πρόληψη, όχι οι κουκούλες στη δημοκρατία. Δεν χρειάζονται οι κουκούλες. Αυτό λέμε. Δεν είναι απαραίτητη προϋπόθεση. Εγώ προσωπικά αντιλαμβάνομαι τη φιλανθρωπία, αλλά δεν έχω ακούσει ποτέ εδώ μέσα από συγκεκριμένες πτέρυγες να μιλούν για τα δικαιώματα των Ελλήνων. Έχω εκνευριστεί, διότι εξελέγην μεν από Έλληνες πολίτες οι οποίοι πληρώνουν φόρο, οι οποίοι πληρώνουν καθημερινά και αιματοκυλίεται η Ελλάδα από το υστέρημά τους, πληρώνουν τη φορολόγησή τους και δεν έχω ακούσει την ευαισθησία για τους Έλληνες πολίτες. Όλο «οι καλοί οι μετανάστες», όλο «οι καλοί οι λαθρομετανάστες», «τι καλοί, τι καλοί».

Ελληνοφοβία επικρατεί. Τον Έλληνα τον σκεφθήκαμε ποτέ; Ακούσαμε μια καλή κουβέντα για τον Έλληνα που φοβάται, που είναι τρομοκρατημένος; Γιατί, δηλαδή, διαστέλλουμε κάθε φορά την ερμηνεία των φιλανθρωπίνων αξιών μας; Να κοιτάξουμε και τον Έλληνα, να ρωτήσουμε και τον Έλληνα.

Εδώ υπάρχει δήμαρχος, κύριε Αμοιρίδη, ο οποίος γράφει στα δημοτολόγια στην Καισαριανή όποιον θέλει παράνομα. Ο άλλος βαφτίζει πατέρα όποιον θέλει. Αυτά δεν είναι παράνομες πράξεις από δήμους, δημάρχους οι οποίοι πληρώνονται γι' αυτό;

Σας διαβάζω, λοιπόν, για να κλείσουμε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Στη Γερμανία...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Αμοιρίδη, μη μου λέτε για Γερμανία. Είκοσι χρόνια ήταν ο πατέρας μου στα ανθρακωρυχεία. Το είπα και χθες. Είμαι γιός μετανάστη. Ήμουν μαυροκέφαλος, ξέρω τι σημαίνει ρατσισμός, αλλά εκεί υπήρχε κράτος. Ήξερε που μένει ο πατέρας μου ο Γερμανός αστυνομικός, ήξερε η πολιτεία που μένει ο Γερμανός. Και αν δεν είχε δουλειά, τον έστελναν να ξαναγυρίσει στην Ελλάδα να γίνει αγρότης.

Όμως, ουδέποτε ο Έλληνας στη Γερμανία έκανε αυτά που έκαναν ούτε οι μισοί φυλακισμένοι της Γερμανίας ήταν ξένοι, κύριε Αμοιρίδη. Να ξέρουμε τι λέμε.

Σας διαβάζω, λοιπόν -και κλείνω, κύριε Πρόεδρε και ζητώ συγγνώμη- ακούστε και το κάνω μετά λόγου γνώσεως. Δεν το πιστεύω το κείμενο, αλλά θα το κάνω. Εργατικός -το τονίζω, δικό σας είναι, κύριε Αμοιρίδη- Πρωθυπουργός της Αυστραλίας τι είπε; «Οι μετανάστες και όχι οι Αυστραλοί είναι αυτοί που πρέπει να προσαρμοστούν. Έτσι είναι και άμα τους αρέσει. Βαρέθηκα να ανησυχούμε σε αυτήν τη χώρα μήπως προσβάλουμε ένα άτομο ή την κουλτούρα του. Η κουλτούρα μας εξελίχθηκε σε δύο αιώνες γεμάτους αγώνες προσπάθειες και νίκες από εκατομμύρια άνδρες και γυναίκες που επιζητούσαν την ελευθερία. Οι περισσότεροι Αυστραλοί πιστεύουν στο Θεό. Αυτό δεν είναι κάποιο χριστιανικό ακροδεξιό πολιτικό κίνημα. Είναι γεγονός. Χριστιανοί άνδρες και γυναίκες με χριστιανικές αρχές ίδρυσαν τη χώρα αυτή. Αρμόζει, λοιπόν, να το δείχνουμε στους τοίχους των σχολείων μας, να έχουμε το σταυρό μας στα δικαστήρια και όπου θέλουμε εμείς. Εάν ο Θεός μας προσβάλλει τους μουσουλμάνους, τους λέω, λοιπόν, να πάνε να μείνουν αλλού, να σηκωθούν να φύγουν από την Αυστραλία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Σε όποιον δεν αρέσει η Αυστραλία να φύγει. Δε θα γίνουμε εμείς μουσουλμάνοι».

Αυτό το λέει ο Αυστραλός και υπάρχει και κάτι άλλο. Σας το διαβάζω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και μ' αυτό ολοκληρώνετε, κύριε Βελόπουλε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, συγνώμη.

Κύριε Αμοιρίδη, ξέρετε τι είπε ένας από τους μεγαλύτερους ιμάμηδες στην Αυστραλία; Να σας πω; Ξέρετε πού πάτε την Ελλάδα; Σας το διαβάζω, λοιπόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καταθέστε το, κύριε συνάδελφε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε: «Είναι δικαίωμα του άνδρα να απαιτεί σεξ από τη γυναίκα του και να κάνει σεξ μαζί της, ακόμα και αν αυτή δεν θέλει. Αυτό δεν είναι βιασμός». Το είπε ο μεγαλύτερος μουφτής της Αυστραλίας. Και ο Πρωθυπουργός της Αυστραλίας του είπε: «Αν δεν ανακαλέσεις, σε δώδεκα ώρες πας σπίτι σου, φεύγεις από την Αυστραλία».

Αν, λοιπόν, θέλετε να κάνετε την Ελλάδα εσείς χώρα τέτοια, εμείς δεν θέλουμε να της φορέσουμε ούτε φερετζέ ούτε μπούργκα. Όσοι χωράνε στην Ελλάδα να μείνουν εδώ. Οι άλλοι να πάνε

από εκεί που ήλθαν. Ένα και ένα κάνουν δύο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Δεν είναι βιασμός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με το Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιαννόπουλο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, να σταματήσουν μεταξύ σας οι συζητήσεις.

Κύριε Γιαννόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα κατ' αρχάς να πω ότι το νομοσχέδιο δημιουργεί κάποιες τομές ιδιαίτερα στο χώρο της Ιατροδικαστικής. Και χαίρομαι γιατί ο κύριος Υπουργός αποφάσισε να λειτουργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο και τουλάχιστον να φέρει πάρα πολλά θέματα τα οποία έχουν σχέση με την Ιατροδικαστική Υπηρεσία, όπως και με το άλλο θεματολόγιο του νομοσχεδίου.

Είμαι, όμως, υποχρεωμένος να κάνω ένα σχόλιο αναδρομής, ιστορικό στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία, όπως είχα κάνει και στην επιτροπή, λέγοντας ότι μία υπηρεσία που δημιουργήθηκε εδώ και πάρα πολλά χρόνια, εν τούτοις επί σειρά ετών βρισκόταν σε κάτι άθλια γραφεία στην οδό Ακαδημίας. Ευτυχώς που η τότε ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και αποτελεί και αυτό μνημόσυνο στη μνήμη του αειμνήστου Βαγγέλη Γιαννόπουλου, που αποφάσισε να κτιστεί καινούργια υπηρεσία, καινούργιο κτήριο στην οδό Αναπαύσεως συγκεκριμένα που στεγάζεται η Ιατροδικαστική Υπηρεσία και κατ' αυτόν τον τρόπο, σ' ένα καλό κτήριο να στεγαστούν αυτές οι υπηρεσίες.

Κύριε Υπουργέ, σας είχα πει και στην επιτροπή ότι πρέπει να συνδέσετε το όνομά σας με την Ιατροδικαστική Υπηρεσία, αφού πήρατε αυτήν την πρωτοβουλία. Και το λέω αυτό, διότι το Νεκροτομείο Αθηνών είναι το πιο άθλιο νεκροτομείο το οποίο υπάρχει σε όλο τον κόσμο.

Το λέω αυτό, γιατί έζησα από κοντά το δράμα του αεροπορικού δυστυχήματος του «HELIOS» και δεν θέλω να σας περιγράψω τις μακάβριες αυτές στιγμές που υπήρξαν στο νεκροτομείο. Μπορείτε και εσείς να τις διαπιστώσετε ή μάλλον θα έχετε και τη μαρτυρία όλων των εμπλεκομένων και ιδιαίτερα του Διευθυντού της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας του κ. Κοτσάφτη. Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να συνδέσετε το όνομά σας, όπως σας είχα πει, με τη δημιουργία ενός νέου κτήρίου το οποίο θα πληροί όλες τις σύγχρονες προδιαγραφές και δεν θα υπάρχει αυτή η αθλιότητα. Και βεβαίως, οι συνάδελφοι γιατροί, ιατροδικαστές, αλλά και όλοι οι εμπλεκόμενοι μέσα στην τελετουργία της νεκροτομίας δεν θα βρίσκονται σε αυτό το άθλιο περιβάλλον.

Όταν σκοτώθηκε ο Παύλος ο Μπακογιάννης τον έφεραν από το νεκροτομείο στο Λαϊκό, γιατί τότε δεν υπήρχε ακτινολογικό μηχάνημα στο νεκροτομείο. Σήμερα υπάρχει ακτινολογικό μηχάνημα και δεν υπάρχει εμφανιστήριο και έρχονται οι ακτινογραφίες και εμφανίζονται στο Λαϊκό Νοσοκομείο. Τα λέω αυτά, για να σας δείξω ανάγλυφα τι κατάσταση επικρατεί.

Όλα τα σύγχρονα νοσοκομεία έχουν πολύ καλές νεκροτομικές σάλες. Και όταν μιλάμε για νεκροτομικές σάλες, μιλάμε για πάνω από οκτακόσια τετραγωνικά. Τα Αττικό Νοσοκομείο επί παραδείγματι, που είναι μέσα στο χώρο ευθύνης της ιατροδικαστικής υπηρεσίας, αν θα θέλαμε να το εντάξουμε, θα μπορούσε κάλλιστα να εξυπηρετήσει και να υποδεχθεί το Πανεπιστήμιο. Έτσι, με τη διόρθωση που έγινε στο άρθρο 2 και κατ' αυτόν τον τρόπο οι πανεπιστημιακές σχολές έχουν την επιμέλεια και της εκπαίδευσης, θα μπορούσαν κάλλιστα να προσφερθούν οι υπηρεσίες στο σύγχρονο αυτό νοσοκομείο.

Θέλω, όμως, να σχολιάσω –και δεν αποτελεί βέβαια δική σας αρμοδιότητα- ότι δεν μπορεί ο ιατροδικαστής να εκπαιδεύεται μόνο τρία χρόνια. Πρέπει, δηλαδή, –και πρέπει να το δει ο αρμόδιος Υπουργός Υγείας- μέσω του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας, να προταθεί τετραετής εκπαίδευση, όπως είναι η μικρότερη εκπαίδευση σε όλες τις ειδικότητες.

Μα, θα μου πείτε, δεν γίνεται ελκυστική η ειδικότητα πλέον της ιατροδικαστικής, όταν αυξήσουμε το χρόνο ο οποίος απαιτείται για την άρτια επιστημονική κατάρτιση του οποιουδήποτε συναδέλφου. Υπάρχουν και κίνητρα που μπορούν να δοθούν, ώστε η ιατροδικαστική υπηρεσία να στελεχωθεί με άτομα και έτσι να αποδίδονται οι υπηρεσίες κατά τον καλύτερο τρόπο.

Έρχομαι σ' ένα άλλο θέμα, το οποίο είχα σχολιάσει. Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να ξέρετε ότι η Ελλάδα έχει μια περίεργη γεωγραφική ιδιομορφία. Έχει την πολυνησία. Είναι ο ηπειρωτικός χώρος της πατρίδας μας, αλλά κυρίως έχουμε και την ελληνική πολυνησία, κυκλαδική πολυνησία.

Χθες είχα αναφέρει ανάγλυφα ένα παράδειγμα. Αν κάποιος αποβιώσει στην Ανάφη από αιφνίδιο θάνατο, τροχαίο ή οτιδήποτε, θα πρέπει να ταλαιπωρηθεί όλη η οικογένεια περί τις τέσσερις ημέρες, για να μεταφερθεί η σωρός του αποβιώσαντος κυρίως στο Νεκροτομείο Πειραιώς, να γίνει η οποιαδήποτε νεκροτομική εξέταση και κατόπιν να πάει προς ενταφιασμό.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, το ψυχικό δράμα που η οικογένεια βιώνει όλο αυτό το χρονικό διάστημα, αλλά και παράλληλα θα πρέπει να αναλογιστούμε την οικονομική ταλαιπωρία την οποία υφίστανται οι συγγενείς και τα μέλη της οικογένειας. Και μιλάμε για πάρα πολλούς ανθρώπους οι οποίοι δεν έχουν τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουν αυτά τα έξοδα, τα οποία, όπως ξέρετε, είναι υπερβολικά πάρα πολλές φορές.

Είχα κάνει μια πρόταση. Βέβαια, δεν είναι θέμα μόνο δικό σας, είναι και θέμα της Υπουργού Απασχόλησης, είναι θέμα ασφαλιστικών ταμείων. Είναι σχετική με τα έξοδα του ενταφιασμού που δίδονται. Θα πρέπει να σας απασχολήσει σε ένα προσεχές νομοσχέδιο το να υπάρξει οπωσδήποτε εκ μέρους των ασφαλιστικών ταμείων στις περιπτώσεις αυτές καταβολή κάποιων εξόδων στους συγγενείς για τα έξοδα της νεκροτομής και όλης αυτής της διακίνησης.

Σας το λέω αυτό, γιατί είναι τραγική η εμπειρία που ζουν άτομα, ολόκληρες οικογένειες σε τέτοιες καταστάσεις, το δε κόστος τέλος πάντων δεν είναι υπερβολικό. Αυτά είναι θέματα τα οποία έχουν περάσει από το πετσί οικογενειών, είναι μια τραγική ταλαιπωρία όλων και θα πρέπει τα συναρμόδια Υπουργεία να λάβουν θέση πάνω σε αυτό ακριβώς το αντικείμενο. Έξοδα και θρήνος.

Θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, οπωσδήποτε να το δείτε αυτό το πράγμα, διότι όπως είπα και πάλι δεν είναι υπερβολικό κόστος, αλλά τέλος πάντων αμβλύνει την ταλαιπωρία πάρα πολλών οικογενειών.

Παράλληλα, θα πρέπει να υπάρξουν στις εφετειακές έδρες οι εφημερεύοντες ιατροδικαστές. Θα πρέπει να διοριστούν περισσότεροι. Τα σαράντα άτομα δεν αρκούν. Θα πρέπει να υπάρξουν περισσότεροι ιατροδικαστές. Ακόμα δε θα μπορούσατε να έχετε σκεφθεί και ιατροδικαστές ιδιώτες. Θα μπορούσαν κάλλιστα κατά περίπτωση να αναλάβουν τέτοιες εξαιρετικές περιπτώσεις οι οποίες δημιουργούν, όπως σας είπα, θρήνο και κόστος.

Κύριε Υπουργέ, το θέμα ακριβώς των νοσοκομείων που εντάσσονται στο Εθνικό Σύστημα Υγείας ήταν μια παλιά δική μας πρόταση. Χαίρομαι, γιατί πλέον γίνεται και νόμος του κράτους, αλλά και παράλληλα θέλει μια ειδική μεθόδευση. Και πιστεύω ότι με το συναρμόδιο Υπουργό Υγείας θα βρείτε τις καλύτερες λύσεις, αρκεί βέβαια οι λύσεις αυτές να είναι σήμερα και όχι στο μέλλον που θα δημιουργήσουν προβλήματα και τριβές.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση προς το Τμήμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεση της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείο Πολιτισμού: «Οργανωτική Επιτροπή Μεσογειακών Αγώνων-Βόλος 2013 και άλλες διατάξεις».

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ζήτησα το λόγο πριν μιλήσετε εσείς, επειδή θέλω να μιλήσω για ορισμένες τροπολογίες τις οποίες βεβαίως θα πρέπει να πω ότι τις καταθέσαμε εκπροθέσμως, για το λόγο ότι πολύ αργά πληροφορηθήκαμε για τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην Ολομέλεια της Βουλής. Νομίζω ότι βελτιώνουν και είναι μάλιστα και προς τη δική σας αντίληψη. Τα γενικά πολιτικά τα είπαμε χθες.

Πρώτη τροπολογία. Θα σας δώσω και τα σχετικά κείμενα, αν

δεν τα έχετε στη διάθεσή σας.

Σχετικά με τις συγχωνεύσεις, πολύ σωστά στο άρθρο 14 παράγραφος 2, λέμε ότι συμπεριλαμβάνεται και πενταετής κάθειρξη κ.λπ.. Πρέπει να πω, όμως, ότι οι κρατούμενοι εκείνοι οι οποίοι έχουν συγχωνεύσει τις ποινές τους, επειδή έκαναν χρήση σχετικής ευχέρειας που τους παρέχει ο νόμος, τώρα βρίσκονται σε μειονεκτική θέση να μη μπορούν, λόγω της συγχώνευσης αυτής, να εξαγοράσουν τις εξαγοράσιμες κατά το νόμο ποινές, όπως θεσπίζονται και να περιορίσουν αντίστοιχα με τους άλλους την παραμονή τους στη φυλακή.

Εμείς προτείνουμε για την άρση αυτής της αδικίας που δημιουργείτε σε βάρος τους να τους δοθεί ισότιμα με τους άλλους το δικαίωμα να εξαγοράσουν εκείνες τις ποινές τους που εξαγοράζονται.

Η τροπολογία, λοιπόν, λέει ότι αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του ν. 3727/2008, που λέει ότι «οι ως άνω διατάξεις εφαρμόζονται και για τα εγκλήματα που προβλέπονται στην παράγραφο 11 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και τις ήδη συγχωνευθείσες ποινές, από τις οποίες η βαρύτερη δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη». Είναι, δηλαδή, στη δική σας αντίληψη. «Στην περίπτωση», συνεχίζω, «συγχωνευθεισών ποινών στις οποίες η βαρύτερη υπερβαίνει τα πέντε έτη, ανεξαρτήτως του είδους ποινής, φυλάκιση ή κάθειρξη, το αρμόδιο για εκδίκαση δικαστήριο μετατρέπει και όποια από τις υπόλοιπες των ποινών έχουν συγχωνευθεί στη βαρύτερη, εφόσον αυτή ή αυτές εμπίπτουν στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου του παρόντος νόμου».

Νομίζω ότι είναι κάτι το οποίο μπορείτε να το κάνετε δεκτό γιατί πραγματικά αδικούνται άνθρωποι που έτυχε να συγχωνεύσουν τις ποινές τους και αυτήν τη στιγμή αδυνατούν παρ' όλο που ο νόμος δίνει το δικαίωμα για κάτι τέτοιο.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω είναι ότι στο άρθρο 16 του νόμου που ανέφερα, ενώ τώρα πια συμπεριλαμβάνουμε στις εξαγοράσιμες και τις καθείρξεις, στο τέλος καταλήγει η πρώτη παράγραφος του άρθρου 16 λέγοντας «οι ως άνω διατάξεις εφαρμόζονται και για τα εγκλήματα που προβλέπονται στην παράγραφο 11 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και για τις ήδη συγχωνευθείσες ποινές, από τις οποίες η βαρύτερη δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη φυλάκισης».

Έτσι εξακολουθεί να λέει ο νόμος. Για να μπορέσει να εναρμονιστεί αυτό που φέρνουμε σήμερα και ψηφίζουμε μ' αυτό που υπάρχει στο άρθρο 16 ή θα πρέπει να φύγει η λέξη «φυλάκιση» ή θα πρέπει να πούμε «φυλάκιση ή κάθειρξη». Αλλιώς, είναι σε αναντιστοιχία μεταξύ τους και δημιουργείται πρόβλημα.

Κύριε Υπουργέ, θα σας δώσω και το σχετικό έγγραφο για να το δείτε και πιο συγκεκριμένα.

Το τρίτο που θα ήθελα να πω –και πιστεύω ότι πάλι είναι στην αντίληψή σας- είναι ότι η προθεσμία άσκησης του δικαιώματος μετατροπής κατά τις διατάξεις του ν. 3727 ήταν έξι μήνες από την έναρξη της ισχύος του νόμου, δηλαδή, στις 18-12-2008. Έξι μήνες από τότε μέχρι σήμερα, έχει παρέλθει αυτή η δυνατότητα.

Άρα, λοιπόν, επειδή αυτή η δυνατότητα έχει λήξει στις 18 Ιουνίου, δηλαδή, πριν από μία εβδομάδα και είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί ότι παρατείνεται για την άρση οποιωνδήποτε αμφιβολιών σε σχέση με την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων, προτείνουμε να προστεθεί στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 16 του ν. 3727, μία τέταρτη παράγραφος η οποία να λέει ότι η προθεσμία για την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων, όπως αυτές τροποποιούνται με την παρούσα, αρχίζουν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, διότι αλλιώς καταλαβαίνετε ότι είναι δώρον άδωρον να υπάρχει κάτι άλλο.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι μάλλον έχουμε αμελήσει κάτι ή δεν ξέρω εάν γίνεται δουλειά προς το σημείο αυτό. Ένας από τους τρόπους αποσυμφόρησης είναι και οι εναλλακτικοί τρόποι των δήμων.

Και σας δίνω, κύριε Υπουργέ, αυτό το έγγραφο για να το δείτε.

Πολύ λίγοι δήμοι δείχνουν διάθεση για να εφαρμόσουν τους εναλλακτικούς τρόπους σωφρονισμού και νομίζω ότι θα πρέπει να βρεθούν μέτρα ενθάρρυνσης των δήμων, ώστε να μπορέσει και δι' αυτού του τρόπου, να υπάρξει και αποσυμφόρηση των φυλακών.

Επίσης, ζήτησα και χθες, αν είναι δυνατόν, να υπάρχει μία πιο συγκεκριμένη και χρονικά προσδιορισμένη διαβεβαίωση, όσο μπορεί να γίνει αυτό, για την κατάργηση της ενδοσωματικής έρευνας, όπως επίσης και για τα υπόλοιπα μέτρα για την αποσυμφόρηση των φυλακών, γιατί όπως και εσείς έχετε πει ήδη σε προηγούμενη τοποθέτησή σας, είμαστε πάρα πολύ πίσω από την εξαγγελία, η οποία έχει γίνει από τον κ. Χατζηγάκη και τον προηγούμενο Υπουργό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος –και τελειώνω μ' αυτό- νομίζω ότι θα πρέπει να δούμε πάρα πολύ σοβαρά την εικοσιτετράωρη ιατροφαρμακευτική κάλυψη ενδεχομένως με ένταξη στο ΕΣΥ ή με άλλο τρόπο. Πέρα από το νοσοκομείο που είναι πολύ θετικό ότι εντάσσεται στο ΕΣΥ, υπάρχει ένα σοβαρό υστέρημα όσον αφορά σε προσωπικό και υποδομές των περισσοτέρων φυλακών στον τομέα της ιατρικής περίθαλψης και της οδοντιατρικής περίθαλψης, η οποία επίσης υπολείπεται πάρα πολύ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επειδή σήμερα δημοσιεύεται στον ημερήσιο τύπο η προκήρυξη της τρομοκρατικής οργάνωσης που ανέλαβε την ευθύνη για τη στυγερή δολοφονία του αστυνομικού, θέλω να επαναλάβω αυτό που είπα και χθες το βράδυ, δηλαδή, πως όλος ο πολιτικός κόσμος, όλη η ελληνική κοινωνία, ομόθυμα, ομόψυχα, αντιστέκεται στη βία και την τρομοκρατία και αρνείται να υπαχθεί σ' ένα καθεστώς απειλής και φόβου. Όλοι οι Έλληνες πολίτες, όλα τα ελληνικά πολιτικά κόμματα στηρίζουμε την πολιτεία, στηρίζουμε τις αρμόδιες αρχές στον αγώνα που πρέπει να κάνουν, το σκληρό και επίπονο, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Η τρομοκρατία προσβάλλει τα ανθρώπινα δικαιώματα, το κράτος δικαίου και τη δημοκρατία. Απαιτείται ψυχραιμία, συναίνεση, επαγγελματισμός, διορατικότητα, στοιχεία που δυστυχώς δεν υπάρχουν σε επαρκή βαθμό. Όμως, επαναλαμβάνω ότι είναι άλλο πράγμα η σκληρή και δίκαιη κριτική που ασκούμε στην Κυβέρνηση για την αποδιοργάνωση της Αστυνομίας και κρίσιμων υπηρεσιών, όπως η Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία και άλλο πράγμα το κλίμα πολιτικής και κοινωνικής συναίνεσης, πολιτικής και κοινωνικής αντίστασης απέναντι στο φαινόμενο της τρομοκρατίας.

Επίσης, θέλω πριν από οτιδήποτε άλλο, να εκφράσω την απορία και τη θλίψη για το γεγονός πως τα ζητήματα της διαφάνειας και της καταπολέμησης της διαφθοράς έχουν φύγει πια από την ευθύνη της Βουλής και των συντεταγμένων οργάνων του κράτους και έχουν καταστεί αντικείμενο πρωτοβουλιών διαφόρων εκφάνσεων του επιχειρηματικού κόσμου.

Αλίμονο εάν η πρωτοβουλία των κινήσεων σ' αυτά τα θέματα, σε ό,τι αφορά τη θωράκιση της πολιτείας απέναντι στη διαφθορά και τη διασφάλιση της διαφάνειας, φύγει από τα χέρια των θεσμών της δημοκρατίας. Μου κάνει εντύπωση πραγματικά πως ανοίγει μία δημόσια συζήτηση γύρω από προτάσεις για νέους θεσμούς διαφάνειας, για παράδειγμα στο πολύ κρίσιμο πεδίο των δημοσίων συμβάσεων, των συμβάσεων δημοσίων έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών προς το δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, γύρω από ιδέες που έχουν χρόνια πριν κατατεθεί από πολιτικά κόμματα, από πολιτικά πρόσωπα, αλλά δεν είχαν προσεχθεί.

Αντίθετα, προσελκύουν μεγάλη προσοχή, όταν αυτά διατυπώνονται ως υπόδειξη προς τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς και προς το πολιτικό σύστημα εκ των έξω. Για παράδειγμα, η πρόταση όλη η διαδικασία να γίνεται μέσω του διαδικτύου, προφορικά, με απόλυτη φυσική και ψηφιακή δημοσιότητα, έχει κατατεθεί προ πολλού από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Προσωπικά δε, την έχω καταθέσει και την έχω αναπτύξει σε επιστημονικές και πολιτικές ημερίδες και σε ειδική εκδήλωση του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης από το 2006.

Είναι ένδειξη έκπτωσης της πολιτικής και ευτελισμού του Κοινοβουλίου αυτό το γεγονός, κύριε Υπουργέ. Και να το μεταφέ-

ρετε στον Πρωθυπουργό.

Επίσης, είναι πολύ σημαντικό το γεγονός πως η συζήτηση για τα θέματα του νομοσχεδίου συμπίπτει σήμερα με τη συζήτηση στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας γύρω από την ανάγκη αλλαγής του θεσμικού καθεστώτος της ευθύνης των Υπουργών.

Όμως, είναι αυταπάτη της Κυβέρνησης και κυρίως απόπειρα παραπλάνησης της κοινής γνώμης ο ισχυρισμός ότι για την κρίσιμη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί, για την κρίση εμπιστοσύνης που υπάρχει ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα και την κοινωνία, φταίει το Σύνταγμα, φταίει ο νόμος, φταίει ο Κανονισμός της Βουλής.

Δεν φταίει το Σύνταγμα όταν υπάρχει μία κοινοβουλευτική πλειοψηφία που αναγκάζεται να αποχωρήσει, προκειμένου να πειθαρχήσουν οι Βουλευτές της και να δεσμευθούν. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν θα ψηφίσουν κατά συνείδηση στη μυστική ψηφοφορία υπέρ της παραπομπής στο Ειδικό Δικαστήριο στελεχών της κυβερνητικής παράταξης.

Δεν φταίει το Σύνταγμα, ο νόμος και ο Κανονισμός της Βουλής, όταν υπάρχουν δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί που παραβιάζουν το Σύνταγμα, δεν διεκπεραιώνουν τις υποθέσεις με ταχύτητα, δεν σέβονται την υποχρέωση να διαβιβάσουν κρίσιμους φακέλους αμελητί στη Βουλή, αλλά τρώνε πολύτιμο χρόνο και περιμένουν να περάσει η κρίσιμη Β' Τακτική Σύνοδος της Βουλής.

Δεν φταίει το Σύνταγμα, δεν φταίει ο Κανονισμός, δεν φταίει ο νόμος, όταν νύχτα ο Πρωθυπουργός την ημέρα που είναι εδώ στη Βουλή και διεξάγεται συζήτηση προ ημερησίας διάταξης σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, έρχεται και παίρνει την πρωτοβουλία πρόωρης και προκλητικής λήξης της Συνόδου, γνωρίζοντας ότι αυτό σημαίνει ουσιαστικά διαγραφή των ευθυνών, συγκάλυψη και παραγραφή.

Δεν φταίει το Σύνταγμα εάν η Πλειοψηφία δεν έχει συνείδηση ευθύνης, δεν έχει τις ηθικές και κοινωνικές ευαισθησίες που αξιώνει ο πολίτης. Ο ποινικός νόμος προβλέπει ρητά ισόβια κάθειρξη για την ανθρωποκτονία από πρόθεση και μπορεί να συλληφθεί επ' αυτοφώρω ο δολοφόνος.

Εάν, όμως, ένας διεφθαρμένος ή ανίκανος δικαστής απαλλάξει τον κατηγορούμενο, δεν φταίει ο ποινικός νόμος. Φταίει αυτό το νοσηρό φαινόμενο που εντοπίζεται μέσα στη δικαστική εξουσία. Άρα, όταν υπάρχουν νοσηρές επιλογές στο εσωτερικό του πολιτικού συστήματος, δεν μας φταίει το Σύνταγμα και ο νόμος, αλλά μας φταίει η δική μας πολιτική επιλογή, δηλαδή, η πολιτική επιλογή του κ. Καραμανλή και της Κυβέρνησής του.

Γι' αυτό έχουμε φτάσει στην κατάσταση να μην μπορούμε να υπερασπιστούμε το κύρος του Κοινοβουλίου και του πολιτικού κόσμου απέναντι στην κοινή γνώμη. Και γι' αυτό αναγκάστηκα να προτείνω μία ριζική αλλαγή, ώστε η Βουλή να περιοριστεί στην επιλογή δικαστικών λειτουργών που θα συγκροτούν ολιγομελές δικαστικό όργανο που θα είναι αρμόδιο για τη διενέργεια προκαταρκτικών εξετάσεων και θα αποφασίζει αυτό εάν πρέπει να ασκηθεί ή όχι ποινική δίωξη.

Όμως, στο πλαίσιο του ισχύοντος Συντάγματος, η τελική απόφαση ανήκει πάντα στην Ολομέλεια της Βουλής, η οποία βεβαίως και μπορεί να επιλέγει δικαστικούς λειτουργούς, προκειμένου να τους αναθέσει την ευθύνη διενέργειας ανακριτικών πράξεων, ακόμη και την ευθύνη σύνταξης πορίσματος που ηθικά, δικανικά δεσμεύει τη Βουλή η οποία βεβαίως και μπορεί να διαφωνήσει, αναλαμβάνοντας όμως το πολύ μεγάλο πολιτικό κόστος που συνεπάγεται η διαφωνία της αυτή.

Και έρχομαι στα τρία πρώτα κεφάλαια του νομοσχεδίου. Δεν θα μιλήσω για την Ιατροδικαστική Υπηρεσία, για την οποία μίλησε η εισηγήτριά μας κ. Τζάκρη εξαιρετικά.

Επαναλαμβάνω, όμως, αυτό που είπα και χθες το βράδυ, δηλαδή, ότι υπάρχει υπερένταση στις φυλακές, ότι δεν λειτούργησε η πρόσφατη νομοθεσία για την αποσυμφόρηση των φυλακών, ότι υπάρχει πρόβλημα και ότι το πρόβλημα αυτό αφορά όλο τον πληθυσμό της φυλακής. Όπου ξέρουμε ότι υπάρχει υπερεκπροσώπηση αλλοδαπών όπου ξέρουμε ότι -οι υπόδικοι ή οι κατάδικοι που σχετίζονται με τη νομοθεσία περί ναρκωτικών πλειοψηφούν. Άρα, έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία να είμαστε σοβαροί, να είμαστε λυσιτελείς, να είμαστε πρακτικοί στη λήψη παρόμοιων μέτρων. Και δεν είναι μελετημένο και πλήρες μέτρο αυτό που προβλέπεται στο νομοσχέδιο, γιατί όλα γίνονται με προχειρότητα, όλα γίνονται τυχαία, όλα γίνονται αποσπασματικά και σπασμωδικά.

Και επειδή δεν έλαβα απάντηση, λέω ξανά, κύριε Υπουργέ, ότι είναι λάθος να μη συνδυαστούν τα προγράμματα χορήγησης υποκαταστάτων στους κρατουμένους με «στεγνά προγράμματα» μετά τη φάση της σωματικής αποτοξίνωσής τους. Αλίμονο εάν δημιουργήσουμε μία φάμπρικα χορήγησης υποκαταστάτων χωρίς να σεβόμαστε την προσωπικότητα και την προοπτική επανένταξης αυτών των ανθρώπων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τελειώνω με μία βασική πολιτική παρατήρηση σε σχέση με το Γ' Κεφάλαιο του νομοσχεδίου με τις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα.

Δεσμευθείτε, κύριε Υπουργέ, όσο είστε ακόμα Κυβέρνηση και όσο διαχειρίζεστε τις τρέχουσες υποθέσεις -γιατί ο πολιτικός χρόνος τελειώνει- πως θα πάρετε την αναγκαία πρωτοβουλία για την αναθεώρηση του Ποινικού Κώδικα και για την επανεξέταση του συνόλου του ποινικής νομοθεσίας. Διότι πλέον δεν ισχύει το κράτος-δικαίου στην Ελλάδα, δεν ισχύει η αρχή της αναλογικότητας, δεν υπάρχει συνέπεια, δεν υπάρχει δικαιοσύνη. Είναι άνισες, άδικες και τυχαίες οι απειλούμενες ποινές. Υπάρχουν εγκλήματα πολύ σοβαρά με μεγάλη απαξία, τα οποία απειλούνται με πάρα πολύ μικρές ποινές και υπάρχουν εγκλήματα τα οποία έχουν πολύ μικρότερη απαξία, είτε τεχνικού ή συμπτωματικού χαρακτήρα και γι' αυτά απειλούνται δρακόντειες ποινές. Δεν μπορεί να νομοθετούμε έτσι στο πεδίο του Ποινικού Δικαίου και δεν μπορεί να κάνουμε επίδειξη αυστηρότητας λέγοντας στην κοινωνία ψευδώς ότι όταν υπάρχει μία αυστηρή διάταξη καταστέλλεται το έγκλημα και καταπολεμάται η τρομοκρατία ή καταπολεμάται το οικονομικό έγκλημα μεγάλης κλίμακας. Αυτό δεν είναι ακριβές. Είναι ψεύδος.

Και αυτό συμβαίνει και σε σχέση με το περιβόητο ζήτημα των κουκουλοφόρων. Στηρίζουμε κάθε πρωτοβουλία που κατατείνει στην καταστολή και την εξαφάνιση της βίας των κουκουλοφόρων. Καταδικάζουμε απερίφραστα και αντιστεκόμαστε σε κάθε φαινόμενο βίας και σε κάθε επίδειξη κοινωνικού αυταρχισμού, διότι ο αυταρχισμός δεν εδρεύει μόνο στην πολιτεία, αλλά εδρεύει πολλές φορές και σε κοινωνικούς θύλακες και χώρους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλουμε να κατασταλεί το φαινόμενο αυτό, αλλά δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε την απατηλή εντύπωση ότι εάν θεσπίσουμε επιβαρυντικές περιστάσεις δυσανάλογες και προβλέψουμε ακραίες ποινές, αυτό θα συμβεί. Δηλαδή, θα συλληφθεί ο κουκουλοφόρος, θα εντοπιστεί το κέντρο που συντονίζει με γραπτά μηνύματα στα κινητά τηλέφωνα τις δραστηριότητές τους, ότι θα προστατευθεί η περιουσία και η δημόσια τάξη. Αυτό δεν είναι ακριβές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Επαναλαμβάνω ότι δεν λείπουν ποινικές διατάξεις. Δεν είναι δυνατόν να διαλυθεί μια συγκέντρωση στην οποία όλοι εμφανίζονται ως κουκουλοφόροι, γιατί θέλουν να διαμαρτυρηθούν. Αυτό είναι «Δον Κιχωτισμός» ποινικός, πολιτικός και αστυνομικός. Αυτό επιτείνει το πρόβλημα, διότι τελικά δημιουργεί κίνημα συμπαράστασης των κουκουλοφόρων από κάποιους πολίτες που θέλουν να αντιδράσουν απέναντι σε εκδηλώσεις πολιτικού και θεσμικού αυταρχισμού και πολιτικής και θεσμικής ανοησίας. Δεν πρέπει να δημιουργήσουμε αυτήν την εντύπωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Βενιζέλο, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Πρέπει να χτυπήσουμε το πρόβλημα στη ρίζα του και χτυπάμε το πρόβλημα στη ρίζα του, όταν έχουμε ένα συνολικό σχέδιο αστυνομικού χαρακτήρα, διότι δεν μας λείπουν διατάξεις με βάση τις οποίες να καταδικαστεί ο συλλαμβανόμενος για τον οποίο αποδεικνύεται η ενοχή του, αλλά μας λείπει η ικανότητα να συλληφθεί και να φτάσει στο ακροατήριο.

Δεν μας λείπει ο ποινικός εξοπλισμός προκειμένου να καταδικαστεί μετά τη σύλληψή του και αφού έχει τεκμηριωθεί η ενοχή του. Ας γίνει αντιληπτό αυτό. Ας γίνει αντιληπτό ότι το πρόβλημα δεν ανήκει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αλλά στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης και είναι λάθος για το κράτος δικαίου, είναι λάθος για τη δημοκρατία, είναι λάθος για τις ειλικρινείς και έντιμες σχέσεις μεταξύ πολιτείας και κοινωνίας να εμφανιζόμαστε και να λέμε ότι το πρόβλημα είναι πρόβλημα Υπουργείου Δικαιοσύνης, νομοθεσίας και δικαστικών και εισαγγελικών αρχών. Όχι. Είναι πρόβλημα ενός οργανωμένου αστυνομικού σχεδίου για την αντιμετώπιση του προβλήματος στην πηγή του έγκαιρα, με τη λήψη προληπτικών μέτρων και με τη λήψη αποτελεσματικών κατασταλτικών μέτρων, με σύμμαχο την κοινωνία, με σύμμαχο αυτούς που κατά περίπτωση ασκούν το συνταγματικό δικαίωμα του «συνέρχεσθαι».

Εάν ο νομοθέτης, δηλαδή η Πλειοψηφία της Βουλής, δηλαδή εσείς, κύριε Υπουργέ και η Κυβέρνηση στην οποία ανήκετε, καταφέρετε αντί να δημιουργήσετε ένα μεγάλο κοινωνικό κίνημα κατά της βίας των κουκουλοφόρων, να δημιουργήσετε ένα κίνημα συμπαράστασης, θα έχετε κάνει ένα τεράστιο στρατηγικό σφάλμα. Μην το κάνετε αυτό το σφάλμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ας συγκροτήσουμε το μεγάλο μέτωπο συναίνεσης στην κοινωνία κατά της βίας των κουκουλοφόρων, κατά της τρομοκρατίας, υπέρ του κράτους δικαίου, υπέρ της δημοκρατίας, υπέρ των ατομικών δικαιωμάτων, γιατί μια μαχόμενη δημοκρατία και μια μαχόμενη κοινωνία είναι αυτή η οποία προστατεύει και τα δικαιώματα των πολιτών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και το Προεδρείο έχει δικαιώματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για μία παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, θα μιλήσετε κανονικά;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Έχω ζητήσει το λόγο κανονικά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς θα συνομολογήσω ότι σήμερα είναι μία σημαντική μέρα για μία σειρά από διαφορετικούς λόγους.

Επίσης, θέλω να πω ότι είναι μία μέρα που ξεκίνησε εξαιρετικά, υπό την έννοια ότι επετεύχθη παρά τις αντίθετες φωνές –σεβαστές- μία ευρύτερη συναίνεση στην κύρωση των δύο πρωτοκόλλων το πρωί, κύρωση που αποτελεί το ουσιαστικό βήμα για την κατάργηση της υποχρέωσης έκδοσης βίζας για την επίσκεψη Ελλήνων πολιτών στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Κατά τούτο, οφείλω να πω ότι κανείς οφείλει να είναι ευτυχής για τη δυνατότητα της Εθνικής Αντιπροσωπείας να συναινεί σε σημαντικά θέματα.

Είναι επίσης σημαντικό και θα πρέπει να τύχει ενός σχολιασμού, ότι αύριο είναι μια ημέρα στην οποία η συνολική μνήμη, η συλλογική αντίληψη είναι αφιερωμένη στην καταπολέμηση της μάστιγας των ναρκωτικών.

Νομίζω, λοιπόν, ότι η συζήτηση την παραμονή μιας τόσο σημαντικής μέρας, ενός νομοθετήματος που περιέχει διατάξεις που κατευθύνονται, όπως τουλάχιστον αισθάνεται η νομοθετούσα κυβερνητική πλειοψηφία, προς την καταπολέμηση του φαινομένου των ναρκωτικών, είναι κάτι το ιδιαίτερα άξιο να υπογραμμιστεί.

Επίσης είναι σημαντικό γιατί σήμερα στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας ξεκίνησε μια θεσμική συζήτηση που αφορά την τροποποίηση του νόμου περί ευθύνης Υπουργών. Στην πραγματικότητα δεν ξεκίνησε μια συζήτηση για την τροποποίηση ενός νόμου. Αδικούμε αυτό που έγινε εάν το περιγράψουμε έτσι. Αυτό το οποίο ξεκίνησε είναι η προσπάθεια του πολιτικού κόσμου της χώρας να καλύψει το χάσμα που το τελευταίο διάστημα τον χωρίζει από την κοινωνία, εάν θέλετε να αναστρέψει την αντίληψη της κοινωνίας, ότι ο πολιτικός κόσμος διεκδικεί για τον εαυτό του προνόμια διαφορετικής ποινικής μεταχείρισης, ότι δεν έχει τη διάθεση και τη θέληση ειλικρινούς λογοδοσίας προς το κοινωνικό σύνολο.

Θα μου επιτρέψει μόνο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ ο κ. Βενιζέλος να επαναλάβω κάτι που είπα και στην επιτροπή, ότι συνιστά αδικία για την κυβερνητική πλειοψηφία να θεωρείται ως αιτία του φαινομένου αυτού ή έστω μία από τις αιτίες, η συμπεριφορά της κυβερνητικής πλειοψηφίας κατά το τελευταίο χρονικό διάστημα, ο τρόπος με τον οποίο η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία ψήφισε ή δεν ψήφισε κατά τα θέματα που ετέθησαν ενώπιον της Ολομελείας ή διαφόρων επιτροπών της Βουλής των Ελλήνων. Αντίθετα θέλω να πω ότι δεν είναι τέλειος ο νόμος και δεν είναι τέλεια η συνταγματική διάταξη, το άρθρο 86 του Συντάγματος. Και αυτό το αποδεικνύει όχι μόνο η εγκύκλιος Λινού η οποία χρονολογείται από το 2003, κατά το διάστημα που το ΠΑΣΟΚ κυβερνούσε τον τόπο και αποτελεί ομολογία αποτυχίας του υπάρχοντος συστήματος. Αυτό που εμένα περισσότερο προσβάλλει την αντίληψή μου περί δικαίου, είναι το ενδεχόμενο –και θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε ενδεχόμενο και να υπογραμμίσω τη λέξη- να μην εξεφράσθη απολύτως η δικανική πεποίθηση των Βουλευτών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κατά τις διαδικασίες όλων των επιτροπών που συνέστησε προς εξέταση διαφόρων θεμάτων η Βουλή των Ελλήνων. Διότι θα μου επιτρέψετε να πω ότι η πλήρης ταύτιση όλων των Βουλευτών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και άρα της υποτιθέμενης δικανικής τους πεποίθησης σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, δεν μπορεί παρά τουλάχιστον να δημιουργήσει αμφιβολίες στον παρατηρητή του φαινομένου. Δεν μπορεί παρά να δημιουργήσει αμφιβολίες στον παρατηρητή του φαινομένου η ταυτόχρονη δικανική πεποίθηση όλων των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης να απαλλάξουν οιονδήποτε ανήκε στο δικό τους πολιτικό χώρο από οιαδήποτε, έστω και πολιτική ευθύνη, συνυπογράφοντας ένα προδήλως απαράδεκτο νομικό σκεπτικό –απαράδεκτο κατά το νομικό όρο, δεν κάνω ηθική αξιολόγηση, δεν μου επιτρέπεται να το κάνω- ένα απαράδεκτο κατά τη νομική του επάρκεια σκεπτικό, το οποίο ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου εξέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων και σύμφωνα με το οποίο –αν είναι ποτέ δυνατόν- σε κακουργηματικές πράξεις μπορεί να αρθεί το αξιόποινό τους, εξαιτίας μεταγενέστερης συμπεριφοράς του υποχρέου.

Αυτή, λοιπόν, την προδήλως λανθασμένη νομική σκέψη, συνυπέγραψαν εν πλήρη δικανική πεποιθήσει δικαίου, όλοι οι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ως μειοψηφία στην επιτροπή για την εξέταση της υπόθεσης του Βατοπεδίου. Αυτό δεν δημιουργεί εικόνα έκπτωσης προς την ελληνική κοινωνία; Δεν δημιουργεί την αντίληψη, έστω και εσφαλμένη –ας δεχτώ και αυτό το ενδεχόμενο, αν και φοβούμαι ότι είναι μικρό- ότι όλοι αυτοί οι Βουλευτές δεν είχαν ανάγκη δημιουργίας δικανικής πεποίθησης. Αυτό που έκαναν ήταν δημιουργία θέσης υποστήριξης πολιτικού συμφέροντος. Και δεν είναι τέτοιες συμπεριφορές που ανοίγουν το χάσμα ανάμεσα στον πολιτικό κόσμο και την κοινωνία;

Πέραν αυτού, ελέχθησαν ορισμένα θέματα όσον αφορά -θα μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω και εγώ τη λέξη, που εν πάση περιπτώσει είναι γνωστό ότι δεν υπάρχει στο νόμο, στο νόμο υπάρχει η έκφραση αλλοίωση χαρακτηριστικών- στα θέματα της κουκούλας.

Κατ' αρχάς λέγεται και λέγεται ξανά στην Αίθουσα αυτή ότι ουδείς συνελήφθη και φέρτε μας έναν ο οποίος συνελήφθη κ.λπ. Αυτό είναι παντελώς ανακριβές. Εάν τα στοιχεία που μου εδόθησαν είναι ακριβή, συνελήφθησαν τριακόσια εβδομήντα άτομα. Τόσα συνελήφθησαν! Κατά αυτών των ατόμων έχουν γίνει οι σχετικές διαδικασίες, κατά ορισμένων έχουν εκδοθεί ποινικές αποφάσεις, κατά άλλων έχουν εκδοθεί απαλλακτικές αποφάσεις, για πάρα πολλούς η διαδικασία είναι εν εξελίξει, αλλά μιλάμε για τριακόσια εβδομήντα άτομα.

Το επαναλαμβανόμενο ποίημα, λοιπόν, «ουδείς συνελήφθη» και κατά συνέπεια η διάταξη για να έχει κάποια έννοια θα πρέπει να συλληφθεί κάποιος, νομίζω ότι δεν αντέχει σε καμμία κριτική.

Πέραν αυτού δε θα μου επιτρέψετε, αγαπητέ κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε του ΠΑΣΟΚ, να αντιστρέψω το επιχείρημα και να πω το εξής: Κινδυνεύετε εσείς, η Αξιωματική Αντιπολίτευση με τη θέση την οποία διατυπώνετε να βρεθείτε αλληλέγγυοι φαινομένου, το οποίο, λόγω μεν καταδικάζετε, έργω δε απέχετε από την καταδίκη του. Διότι δεν αρκεί η «λόγω διατύπωση καταδίκης» στην Ολομέλεια της Βουλής για τα φαινόμενα της κουκούλας.

Νομίζω ότι θετικότερο από την πλευρά σας θα ήταν, αν μου επιτρέπετε και με όλο το σεβασμό, την υπόδειξη, να συνυπογράψετε την επιβαρυντική περίσταση.

Όσον αφορά τις γενικότερες αναφορές ως προς τον Ποινικό Κώδικα θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι τις διατύπωσα χθες και θα συνυπέγραφα τα περισσότερα απ' όσα λέτε. Άλλωστε άλλαξα την Επιτροπή του Ποινικού Κώδικα, η οποία συνεδριάζει επί τρία χρόνια για να δημιουργήσει έναν καινούργιο Ποινικό Κώδικα με την ελπίδα της επιτάχυνσης. Και πραγματικά συνυπογράφω αυτό το οποίο λέτε, ότι υπάρχει στο συνολικό σύστημα του Ποινικού Δικαίου πλήρης ανειλικρίνεια των ποινών.

Έχουμε ανάγκη νέου Ποινικού Κώδικα, έχουμε ανάγκη νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως είχαμε ανάγκη νέου κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ο οποίος ήδη υπάρχει και έχει δοθεί σε διαβούλευση και ελπίζω να μας δοθεί η ευκαιρία, αφού επέλθουν οι απαραίτητες αλλαγές να τον ψηφίσουμε. Όμως το γεγονός ότι ο Ποινικός Κώδικας χρειάζεται ομολογουμένως αλλαγές, σημαίνει ότι δεν πρέπει να ψηφιστούν οι συγκεκριμένες διατάξεις; Αντιθέτως, είναι μια λαμπρή ευκαιρία να συμπαραταχθούμε, καταλήγοντας και σε κάτι το οποίο πρέπει να είναι σαφές, ότι μία διάταξη δεν είναι μόνο μια διάταξη αστυνομικού χαρακτήρα που η επιτυχία της ή η αποτυχία της εξαρτάται από τον αριθμό αυτών που θα συλληφθούν κατ' εφαρμογήν της διάταξης. Τότε εμείς δεν θα είμαστε νομοθέτες, θα ήμασταν ντετέκτιβ.

Έχει σημασία να εκφράσουμε ως Ολομέλεια ή ως Τμήμα της Βουλής την απαξία του πολιτικού κόσμου και κατά συνέπεια, της κοινωνίας προς συγκεκριμένο φαινόμενο. Απαξία η οποία οφείλει να είναι ισχυρότερη, εντονότερη, μεγαλύτερη απ' ό,τι αν η πράξη δεν εγένετο με αλλοίωση χαρακτηριστικών. Διότι αυτή είναι η απειλή κατά της έννομης τάξης στην παρούσα φάση.

Ξαναλέω, εξέθεσα χθες μιλώντας επί της αρχής του νομοθετήματος την ατζέντα της Κυβέρνησης ξεκάθαρα με όλες τις διατάξεις οι οποίες θα έλθουν στο προσεχές διάστημα και στην αρχή του Οκτωβρίου στην Ολομέλεια, σχετικά με τα θέματα δημόσιας τάξης, διότι εκεί εμείς θα δώσουμε τη μάχη με απόλυτο σεβασμό προς τα ανθρώπινα δικαιώματα, με θρησκευτικό αν θέλετε σεβασμό προς τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αλλά θα δώσουμε τη μάχη υπέρ της αποκατάστασης της δημόσιας τάξης, υπέρ του Έλληνα πολίτη ο οποίος υπέστη τα πάνδεινα, υπέρ του μικρού επαγγελματία που καταστράφηκε η περιουσία του, υπέρ αυτού ο οποίος είδε το αυτοκίνητό του να καίγεται, υπέρ αυτού ο οποίος είδε το μαγαζί του να λεηλατείται. Τη μάχη θα τη δώσουμε και θα σας παρακαλέσουμε να είσθε συμπαραστάτες μας σε αυτήν τη μάχη, όχι επικριτές επί νομικών ρυθμίσεων, αλλά ουσιαστικοί συμπαραστάτες μας.

Καταλήγω ως προς τις τροπολογίες που είχε την καλοσύνη ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ να φέρει.

Θα συνομολογήσω ως φραστικές βελτιώσεις τις δύο απ' αυτές, τη δεύτερη και την τρίτη στην οποία έχω την αίσθηση εξ ακοής ότι έχετε απόλυτα δίκιο. Θα μου επιτρέψετε να επιφυλαχθώ ως προς την πρώτη γιατί θέτει λίγο ευρύτερο ζήτημα. Ούτως ή άλλως υπάρχει νομοθέτημα του Υπουργείου Δικαιοσύνης σε σύντομο χρονικό διάστημα στο οποίο θα το δούμε, όπως θα δούμε και τις διατάξεις των τεσσάρων και τριών πέμπτων, το οποίο έχουμε συνομολογήσει ως στόχευση. Αλλά έχουμε επίσης συνομολογήσει ή εν πάση περιπτώσει, μου επιτρέπετε να εκφράσω τη δική μου άποψη ότι θα πρέπει να ασκήσουμε μία ευρύτερη πειθώ για να μη βρεθούμε ξανά προ του τοίχου τον οποίο αντιμετωπίσαμε στην επιτροπή κατά τη συζήτηση της συγκεκριμένης διάταξης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό αν μου επιτρέπετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Να το αιτιολογήσετε, κύριε Βενιζέλο;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ο κύριος Υπουργός ούτε λίγο ούτε πολύ με ευγενή αλλά κατά βάθος οξύ τρόπο εγκάλεσε την Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι επειδή υπερασπίζεται την κοινή λογική, το κράτος-δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ανάγκη να υπάρξει μια Αστυνομία ικανή να καταστείλει το φαινόμενο της βίας των κουκουλοφόρων, ενθαρρύνει τη βία των κουκουλοφόρων.

Θα τον καλέσω να ανακαλέσει τη διατύπωσή του αυτή διότι αυτό που κάνει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, έχοντας πολύ μεγάλη εμπειρία και έχοντας περγαμηνές -γιατί παραδώσαμε τη χώρα σε ένα επίπεδο ασφάλειας το 2004- είναι να κάνουμε συστάσεις και υποδείξεις στην Κυβέρνηση πως πρέπει να ενεργεί, πώς πρέπει να καθοδηγεί πολιτικά και να συντονίζει την Αστυνομία και πώς δεν πρέπει να αλλοιώνει τις βασικές αρχές του Ποινικού Δικαίου και την εσωτερική λογική του Ποινικού Κώδικα. Και δεν δέχομαι αυτήν τη μομφή. Αυτή η μομφή είναι απαράδεκτη, διασπά το μέτωπο της μεγάλης πολιτικής και κοινωνικής συναίνεσης που χρειάζεται η χώρα για να καταπολεμηθεί η τρομοκρατία, να καταπολεμηθεί η οργανωμένη βία, να καταπολεμηθούν τα φαινόμενα που ταλανίζουν τον Έλληνα πολίτη και το κέντρο των μεγάλων πόλεων, της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και των άλλων μεγάλων πόλεων.

Προβλέπονται με το νομοσχέδιο επιβαρυντικές περιστάσεις, κύριε Πρόεδρε, για πέντε αδικήματα. Και πριν πάμε σ' αυτά τα πέντε αδικήματα, είχα ζητήσει από τον κύριο Υπουργό χθες να μου πει ποια είναι η αξιολόγηση που κάνει για την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 167 Ποινικού Κώδικα για το αδίκημα της αντίστασης, όπου από το 1976 προβλέπεται επιβαρυντική περίσταση για την αλλοίωση χαρακτηριστικών για τους κουκουλοφόρους. Τι έγινε; Προέκυψε κάποιο συμπέρασμα;

Είπα επίσης, και δεν έλαβα απάντηση, ότι υπάρχουν εγκλήματα, όπως η ληστεία στο 380 του Ποινικού Κώδικα ή οι διακεκριμένες περιπτώσεις φθοράς στο άρθρο 382 που δεν έχουμε ανάγκη από λίγο αυστηρότερη ποινή γιατί είναι ήδη πολύ αυστηρές οι ποινές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Βενιζέλο, με συγχωρείτε. Τώρα κάνετε δευτερολογία. Θα έχουμε το χρόνο μετά. Υπάρχουν ακόμη να μιλήσουν τρεις Βουλευτές του κόμματός σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Είπα ότι στην κρίσιμη διάταξη για την διατάραξη της κοινωνικής ειρήνης, δηλαδή, για τη διάταξη που αφορά αυτήν καθ' εαυτήν τη συγκέντρωση, αυτήν καθ' εαυτήν την άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι, για μια εκρηκτική κατάσταση υπό συνθήκες συγκέντρωσης, πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί. Γιατί μπορεί να μην είναι σε θέση η πολιτεία με τα όργανά της να εφαρμόσει μια πολύ αυστηρή ποινική διάταξη και τελικά να εμπλακούμε σ' αυτήν την αδυναμία εφαρμογής. Θέλει πιο έξυπνη, πιο διορατική, πιο συστηματική, πιο επαγγελματική αντιμετώπιση.

Παίρνουμε τώρα ένα αδίκημα για το οποίο τώρα απειλείται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών και το ανυψώνουμε σε απειλούμενη κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Εάν το μήνυμα στον κόσμο είναι ότι μια συμπεριφορά που τώρα την τιμωρεί ο νόμος με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών, μέχρι φυλάκιση πέντε ετών εννοείται, εμείς θα την ανυψώσουμε σε κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και ότι αυτό είναι λύση, ε, δεν του λέμε αλήθεια, του λέμε ψέματα. Και σ' αυτά δεν έλαβα καμμία απάντηση.

Αυτά δεν τα λέμε για άλλο λόγο παρά μόνο για να δώσουμε ένα δείγμα του πώς μπορεί η πολιτεία να είναι σοβαρή, αποτελεσματική, έγκυρη, αξιόπιστη, γιατί δεν έχουμε δυστυχώς μια τέτοια εικόνα του κράτους. Έχουμε την εικόνα μιας απόλυτης διάλυσης, μιας ακυβέρνητης πολιτείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να απαντήσετε τώρα ή μετά; Υπάρχουν ακόμη τρεις ομιλητές. Έχετε όμως, το απόλυτο δικαίωμα να επιλέξετε πότε θα μιλήσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, για την λογική ενότητα της συζήτησης, και όχι για την έννοια της αντιδικίας. Άλλωστε, το ύφος νομίζω των τοποθετήσεων δεν δικαιολογεί με κανένα τρόπο τον χαρακτήρα της αντιδικίας.

Κατ' αρχάς, όσον αφορά το θέμα της συγκέντρωσης που αναφερθήκατε προηγουμένως, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι αυτός ακριβώς ήταν ο λόγος που δεν επελέγη το ιδιώνυμο, αλλά αντιθέτως επιλέξαμε την επιβαρυντική περίπτωση.

Από εκεί και πέρα τώρα καταλαβαίνω πάρα πολύ καλά γιατί επαναστατείτε. Το καταλαβαίνω υπό την έννοια του μεγάλου κινδύνου να θεωρηθεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι εν πάση περιπτώσει ανέχεται, και το βάζω μέσα σε εισαγωγικά, τα φαινόμενα αυτά. Και ο φόβος αυτός σας αναγκάζει να επαναστατήσετε διότι είσαστε υποχρεωμένος να διέλθετε από καυδιανά δίκρανα, αφ' ενός μεν να μην συνυπογράψετε το αυτονοήτως λογικό, την κυβερνητική πρόταση, αφ' ετέρου δε να μην φανείτε και μαλακός προς τέτοια φαινόμενα. Αυτό δεν είναι εύκολο να το πράξετε. Δεν είναι δυνατόν και τούτο και κείνο. Είσαστε υποχρεωμένοι σαν Αξιωματική Αντιπολίτευση βεβαίως να κρίνετε την Κυβέρνηση, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η αιώνια κρίση μπορεί να διαφωνεί με τη λογική.

Θα μου επιτρέψετε να πω το εξής και το λέω τελειώνοντας. Εμείς με την πρόταση που καταθέτουμε δεν κάνουμε τίποτε άλλο παρά το αυτονοήτως λογικό. Και ποιο είναι το αυτονοήτως λογικό; Να πούμε ότι η έννομη τάξη της χώρας εκφράζει αυξημένη κοινωνική απαξία στα αδικήματα τα οποία τελούνται με αλλοίωση των χαρακτηριστικών. Δεν θέλουμε να υπάρχει η ίδια απαξία ενός αδικήματος όταν τελείται με τα χαρακτηριστικά εμφανή και ενός αδικήματος όταν τελείται με αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του. Αυτή είναι η θέση μας. Εάν διαφωνείτε σ' αυτή τη θέση μας, άρα εάν θεωρείτε ότι η αλλοίωση των χαρακτηριστικών δεν πρέπει να έχει καθόλου σχέση με αυτό το θέμα το οποίο συζητάμε σήμερα και δεν θα πρέπει να υπάρχει ευρύτερη κοινωνική απαξία, τότε καλώς πράττετε, ως πράττετε. Θα μου επιτρέψετε όμως να σας πω ότι σ' αυτή την περίπτωση ευρίσκεστε σε αντίθεση με το κοινό αίσθημα και αυτό θα έχει το κόστος το οποίο θα καταβάλλετε όταν ο λαός κληθεί να εκφέρει τη γνώμη του.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι, κύριε Βενιζέλο. Το λόγο έχει ο κ. Μαγκριώτης. Δεν υπάρχει διαδικασία για να σας δώσω το λόγο ξανά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Αν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε, για τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μα, δεν τηρείτε την υπόσχεσή σας, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορεί ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης να εμφανίζεται ενώπιον της Βουλής και να μην εξηγεί απευθυνόμενος προς τους Βουλευτές, που δεν είναι όλοι τους νομικοί, ότι ούτως ή άλλως ο δικαστής στην επιμέτρηση της ποινής λαμβάνει υπ' όψιν του όλα τα στοιχεία της επικινδυνότητας του δράστη. Και υπάρχουν δράστες που προσβάλουν το ίδιο αγαθό, έχουμε το ίδιο άδικο, αλλά μπορεί να έχουμε διαφορετική επικινδυνότητα του κάθε δράστη. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι αυτό συμβαίνει και πρέπει να συμβαίνει.

Εγώ ένα αντιλήφθηκα από αυτό που είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι η αμηχανία της Κυβέρνησης να χειριστεί το ζήτημα, η αδυναμία του κράτους να αντιδράσει παροχετεύεται σε μια αλλοίωση βασικών στοιχείων της ποινικής νομοθεσίας. Άρα, η Κυβέρνηση τι κάνει; Εμφανίζεται ως ένας δρακόντειος σκληρός νομοθέτης που όμως είναι αναποτελεσματικός και χαλαρός όταν πρέπει να λειτουργήσει ως μηχανισμός καταστολής για να προστατεύσει τον πολίτη. Όταν δεν μπορούμε να κάνουμε το δεύτερο και δεν μπορείτε να κάνετε το δεύτερο, έρχεστε και παίζετε με τα λόγια. Είστε σκληροί στα λόγια και ανύπαρκτοι στις πράξεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε κύριε Μαγκριώτη, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον και είναι ένα θέμα πάντα ανοικτό και επίκαιρο ειδικά σε μία εποχή όπου η εγκληματικότητα βρίσκεται σε παρατεταμένη έξαρση με κορυφώσεις βέβαια όπως το προχθεσινό αδίστακτο τρομοκρατικό κτύπημα και η αφαίρεση της ζωής ενός αστυνομικού.

Η παρατεταμένη έξαρση της εγκληματικότητας δεν είναι φαινόμενο της τύχης, σπορά της τύχης, όπως έλεγε, στο γνωστό του στίχο και ο Βάρναλης. Είναι η προέκταση και δημιούργημα συγκεκριμένων κοινωνικοπολιτικών και θεσμικών συνθηκών που επικρατούν και εσωτερικά στη χώρα μας και διεθνώς.

Όσον αφορά δε τη διεθνή έξαρση της εγκληματικότητας σε όλα τα πεδία και σε όλους τους τομείς, μας δόθηκε η δυνατότητα να αναφερθούμε στα θέματα της παράνομης μετανάστευσης και για το πώς πρέπει να αντιδράσει η χώρα μας. Και απεδείχθη σ' αυτήν τη συζήτηση πώς για πεντέμισι χρόνια η Κυβέρνηση ακολουθούσε την πορεία ενός εκκρεμούς. Από τη μια μεριά ένας απόλυτος αυταρχισμός όπως οι παράνομες απαγωγές των Πακιστανών πριν μερικά χρόνια και το κουκούλωμα της υπόθεσης αυτής και από την άλλη η απόλυτη αδράνεια της Ελληνικής Αστυνομίας κάτω από τις εντολές και την καθοδήγηση, όπως και στελέχη της Νέας Δημοκρατίας έχουν αποκαλύψει, της φυσικής αλλά κυρίως της πολιτικής ηγεσίας στα περσινά γεγονότα του Δεκέμβρη, τα οποία, απ' ό,τι φαίνεται, έχουν δημιουργήσει προβλήματα όχι μόνο γενικότερα στην ελληνική κοινωνία, ακόμη όμως και σε κόμματα που θέλησαν να ταυτιστούν με εκείνα τα γεγονότα σε έναν απόλυτο βαθμό.

Απεδείχθη, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση δεν έπραξε τίποτε επί της ουσίας. Ούτε καν ενεργοποίησε τις συμβάσεις, διμερείς και πολυμερείς, που είχε συνάψει η χώρα μας με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα χρόνια και ειδικά στην περίοδο που ήταν Υπουργός Εξωτερικών ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο Γιώργος Παπανδρέου, ούτε αξιοποίησε τα συμπεράσματα και τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της Θεσσαλονίκης το 2003, όπου η Ελλάδα, πέρα από την πολιτική για τα ταραγμένα δυτικά Βαλκάνια, που τα έκανε κεντρικό θέμα στην Ευρώπη και τη σταδιακή ενσωμάτωσή της στους ευρωατλαντικούς θεσμούς, πορεία που ακολουθούν και σήμερα και είναι ευεργετική για την ευρύτερη περιοχή, τις χώρες, τους λαούς, αλλά φυσικά και τη χώρα μας. Γιατί όταν έχεις μία σταθερή γειτονιά, σημαίνει ότι εισπράττεις και εσύ από αυτήν τη σταθερότητα τα θετικά και ευεργετικά της αποτελέσματα.

Σε εκείνη τη Σύνοδο, λοιπόν, είχε αποφασιστεί και η ίδρυση ενός παρατηρητηρίου μετανάστευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με έδρα την Ελλάδα. Όλα αυτά χάθηκαν, ξεχάστηκαν, δεν ενεργοποιήθηκαν ποτέ, γι' αυτό και οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη τελευταία Σύνοδο άκουγαν ως παράταιρη την μετεκλογική παρέμβαση του κ. Καραμανλή σε δραματικούς τόνους, δυστυχώς, όμως για εσωτερική κατανάλωση και εσωκομματική συσπείρωση μετά τις ευρωεκλογές.

Πεντέμισι χρόνια οι Ευρωπαίοι εταίροι μας δεν άκουσαν αντίστοιχους λόγους, δεν είδαν αντίστοιχες παρεμβάσεις και προτάσεις. Θα έλεγα μάλιστα το αντίθετο, αυτή η ανακόλουθη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας δημιούργησε και τα εκρηκτικά προβλήματα της παράνομης μετανάστευσης τα τελευταία χρόνια που είδαμε αλυσιδωτά πόσα προβλήματα έχουν γεννήσει.

Το ΠΑΣΟΚ με αίσθημα ευθύνης διατύπωσε και μία σειρά οκτώ συγκεκριμένων προτάσεων που περιέχουν και τη διεθνή συνεργασία, αλλά και την υποχρέωση των γειτονικών χωρών όπως η Τουρκία και η Λιβύη να υλοποιούν τις διμερείς και πολυμερείς συνθήκες. Θα είμαστε αρωγοί έστω και αν πεντέμισι χρόνια μετά θυμήθηκε η Κυβέρνηση αυτές τις συμφωνίες και τις συνθήκες. Δεν μπορώ να φανταστώ ότι επειδή ήταν συμφωνίες που είχαν υπογράψει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και ειδικότερα ο Γιώργος Παπανδρέου, γι' αυτό δεν τις ακουμπούσε, δεν τις ενεργοποιούσε.

Είμαστε εδώ για να «βάλουμε πλάτη», γιατί εμείς βλέπουμε το πρόβλημα ανασφάλειας των πολιτών καθημερινά σε όλα τα πεδία και της καθημερινότητάς του, ανασφάλεια στην εργασία, στη σύνταξη, στα θέματα της υγείας, ανασφάλεια από την τρομοκρατία, ανασφάλεια παντού, ανασφάλεια στον επιχειρηματία, στον επαγγελματία, ένα γενικευμένο αίσθημα ανασφάλειας που δυστυχώς

η Κυβέρνηση έχει κάνει εκρηκτικό με τη πολιτική της τα τελευταία χρόνια.

Είμαστε, λοιπόν, εδώ για να «βάλουμε πλάτη» με πολύ συγκεκριμένες προτάσεις και όχι με λαϊκισμούς ανέξοδους, όχι με φράσεις και προτάσεις που απλώς κινδυνολογούν, τρομοκρατούν ουσιαστικά τον πολίτη και την κοινωνία, δεν τον βοηθούν, δεν τον υποστηρίζουν για να αποκτήσει την αναγκαία αυτοπεποίθηση, να συμβάλει και αυτός στην αντιμετώπιση της κρίσης και στο ξεπέρασμα αυτής της γενικευμένης ανασφάλειας.

Πιο χαρακτηριστικά θα ήθελα να μπω στα θέματα των ποινών. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από τότε που ανήλθε στην εξουσία συνεχώς αναβαθμίζει το επίπεδο των ποινών. Είμαστε πολύ πιο πάνω από το ευρωπαϊκό μέσο όρο και το γνωρίζει πάρα πολύ καλά. Έχουμε ξεπεράσει και τους βασικούς ποινικούς νόμους της χώρας μας και την αναλογικότητα των ποινών για ανάλογα αδικήματα. Γι' αυτό ακριβώς, το θέμα τίθεται τόσο έντονα από τη δική μας πλευρά.

Με την αναβάθμιση αυτών και την ένταση των ποινών υπάρχει περίπτωση να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα; Το μόνο που επιδιώκει η Κυβέρνηση είναι αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός προηγούμενα απαντώντας στον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο, ότι αυτή η στάση του ΠΑΣΟΚ θα κριθεί από τον ελληνικό λαό στις εθνικές εκλογές.

Αυτό σας ενδιαφέρει, η επικοινωνιακή στιγμιαία διαχείριση του θέματος. Δηλαδή αντί να απαντήσετε με συγκεκριμένες πολιτικές στο οικονομικό, στο κοινωνικό, στο θεσμικό, στο πολιτικό πεδίο για να αποκτήσει ασφάλεια ο πολίτης, αντί να ενισχύσετε και τους κατασταλτικούς και τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, αντί να ζητήσετε τη συναίνεση των κομμάτων σε ένα ανοιχτό και δημόσιο διάλογο για τον πολίτη και την κοινωνία, προσπαθείτε να διεγείρετε ακόμα πιο πολύ τα φοβικά του σύνδρομα. Αυτό προσπαθείτε να κάνετε με τα νομοθετήματα που φέρνετε στη Βουλή. Αυτή είναι η δική μας θέση, πολύ καθαρή και πολύ χαρακτηριστική.

Το δεύτερο που θα ήθελα να θίξω, στο χρόνο που μου μένει, είναι το ζήτημα της ιατροδικαστικής υπηρεσίας, πολύ ανεπτυγμένη και με αξιόλογα αποτελέσματα παρ' όλα τα προβλήματα θεσμικού χαρακτήρα, υλικοτεχνικής υποδομής, ανθρώπινου δυναμικού και φυσικά την έλλειψη ενός θεσμικού πλαισίου πανελλαδικά και ειδικότερα στη Θεσσαλονίκη. Δεν δίνετε απάντηση στο πρόβλημα, κύριε Υπουργέ. Αυτό που επιδιώκετε μέσα από τη συγκεκριμένη διάταξη είναι το εξής, να ελέγξετε απόλυτα...

Ξέρω, κύριε Υπουργέ, ότι ο λόγος της Αντιπολίτευσης δεν σας ενδιαφέρει, στον πανικό της αποχώρησης από την εξουσία. Εσωτερικές ρυθμίσεις σας ενδιαφέρουν.

Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Υποθέτω ότι την ευθύνη την έχει ο συνάδελφος που απασχολεί τον Υπουργό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Διαμαρτύρεται ο κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Φαντάζομαι ότι θα δείτε τα Πρακτικά αργότερα ή εσείς ή οι συνεργάτες σας, για να δείτε και τη δική μου παρέμβαση.

Θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, και να τονίσω πως αυτό που ενδιαφέρει την Κυβέρνηση είναι ο πειθαναγκασμός και ο έλεγχος κρίσιμων υπηρεσιών του δημοσίου, όπως είναι και η Ιατροδικαστική Υπηρεσία. Αυτό είναι το πρόβλημά της και όχι η αναβάθμισή της και όχι η εξυπηρέτηση του πολίτη και φυσικά η εξιχνίαση κάθε εγκλήματος.

Το δεύτερο είναι η καταστρατήγηση στο καθεστώς των προσλήψεων μέσα από το ΑΣΕΠ, το διπλό αμάρτημα της Νέας Δημοκρατίας, ο έλεγχος κάθε ευαίσθητου κρίκου και θεσμού της πολιτείας, αυτός ο άκρατος κομματισμός που τόσα δεινά έχει προσφέρει στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια –αλλά και διαχρονικά- και τον οποίο οι πολίτες αρνούνται πλέον. Θέλουν ανοιχτές, διάφανες και αξιοκρατικές διαδικασίες και πρακτικές στη Δημόσια Διοίκηση.

Το δεύτερο είναι οι ρουσφετολογικές προσλήψεις. Φτάνει πια. Προσπαθείτε πριν αποχωρήσετε από την εξουσία, όπου μπορείτε, να «μπαζώσετε» κόσμο. Είναι λάθος, είναι καταστροφικό, είναι αντιδεοντολογικό. Γι' αυτόν το λόγο οι πολίτες σας έχουν γυρίσει την πλάτη. Έστω στις λίγες μέρες παραμονής σας στην εξουσία, κάντε κάτι για την υστεροφημία του κόμματός σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Σγουρίδης έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα τον κύριο Υπουργό λίγο πριν στην τοποθέτησή του να επαίρεται διότι ψηφίζοντας τις δύο συμβάσεις που έχει υπογράψει το ελληνικό κράτος με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής ανοίγει ο δρόμος για να καταργηθεί η βίζα στους Έλληνες πολίτες.

Απλώς και μόνο θα το αναφέρω για να υπάρχει πλήρη επίγνωση του τι σημαίνει κατάργηση της βίζας. Μη νομίζετε ότι είναι κάτι εξαιρετικό. Απλώς για μια δεκαετία που μπορείς να βγάλεις βίζα στο Αμερικανικό Προξενείο, θα γλυτώσεις 150 ευρώ, ειδάλλως όταν πετάς για τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και φθάνεις εκεί, σε ρωτούν οι αεροσυνοδοί, με όποια πτήση και αν πας, αν πηγαίνεις με βίζα ή χωρίς.

Αν έχετε βίζα, παίρνετε πράσινο χαρτί. Αν δεν έχετε, αν δεν χρειάζεστε βίζα, παίρνετε άσπρο χαρτί στο οποίο συμπληρώνετε τα στοιχεία σας. Υφίστασθε την ίδια εξέταση είτε χρειάζεται να πάρετε βίζα είτε όχι για να μπείτε μέσα στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Εσείς νομίζω, κύριε Δραγασάκη, το υποστήκατε αυτό, έτσι δεν είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Στο Παρίσι. Λάθος στο εισιτήριο οδήγησε σε διάφορες παρενέργειες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Έτσι για να ξέρουμε τι σημαίνει ότι επιτέλους οι Έλληνες θα γλυτώσουν τη βίζα. Δεν πρέπει -και το λέω αυτό- να κάνουμε κυρίαρχα ήσσονος σημασίας θέματα.

Εμείς με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής έχουμε άλλα ζητήματα τα οποία πρέπει να ρυθμίσουμε. Αν βάζουμε τη βίζα ως κυρίαρχο, τότε όταν θα μας δώσουν τη βίζα, θα μας λένε «σας δώσαμε τη βίζα, τι ζητάτε παραπάνω; Για τα υπόλοιπα κάντε υπομονή».

Άκουσα επίσης τον κύριο Υπουργό να ψελλίζει με πολύ ευγενικό τρόπο ότι κακώς το ΠΑΣΟΚ και οι Βουλευτές και ο Πρόεδρος του υπέγραψαν το θέμα για την υπόθεση Βατοπεδίου, ώστε να γίνει προανακριτική επιτροπή.

Δεν υπήρχε πολιτική απιστία; Όταν σε εκκρεμούσα δίκη όταν βοούσε ο τόπος ότι η απόφαση θα ήταν υπέρ του ελληνικού δημοσίου καταργείται η δίκη και προχωράμε σε ανταλλαγές μηδενικής αξίας έκτασης με υψηλής αξίας και άμεσης ρευστοποιήσιμης αξίας εκτάσεις ανά την Ελλάδα αν αυτό δεν είναι πολιτική απιστία τότε τι είναι;

Χθες έθεσα στον κύριο Υπουργό το εξής ερώτημα και θα ξεκινήσω απ' αυτό το ερώτημα το οποίο έθεσα και δεν μου απήντησε. Επαναλαμβάνω ότι όσους νόμους και να ψηφίσουμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο, όσες αυστηροποιήσεις ποινών και να επιβάλλουμε όταν οι λειτουργίες του κράτους δεν ασκούνται σε πολιτισμένο περιβάλλον είναι πάρα πολύ λογικό να μην υπάρχει σεβασμός του πολίτη απέναντι στο κράτος και να υπάρχουν αυθαιρεσίες. Ε, λοιπόν, οι λειτουργίες οι δικαστικές δεν ασκούνται σε περιβάλλον πολιτισμένο. Ξέρουμε σε ποια κατάσταση βρίσκονται πολλά δικαστικά μέγαρα, ξέρουμε πολλά κρατητήρια σε ποια κατάσταση βρίσκονται, ξέρουμε φυλακές σε ποια κατάσταση βρίσκονται και ξέρουμε και χώρους φύλαξης σε ποια κατάσταση βρίσκονται. Πολλές φορές είναι άθλια η κατάσταση. Ποιο σεβασμό, λοιπόν, να έχει ο πολίτης απέναντι στο κράτος; Και σας δόθηκε η ευκαιρία μέσα από συμπράξεις ιδιωτικού και δημοσίου τομέα να προχωρήσετε τουλάχιστον στον τομέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης στο να κατασκευάσετε κτήρια ευπρεπή και φυλακές ευπρεπείς. Ήταν η μοναδική σας ευκαιρία να μεταφέρετε τον Κορυδαλλό κάπου αλλού μέσα από ΣΔΙΤ, ώστε να μπορέσει να απελευθερωθεί ο Κορυδαλλός και να γίνει το δεύτερο μεγάλο πάρκο μέσα στην Αθήνα μετά το Ελληνικό. Δεν κάνατε τίποτα! Άσε που τα ΣΔΙΤ καρκινοβατούν γιατί τα χρησιμοποιείτε για επικοινωνιακούς λόγους. Δύο δικαστικά μέγαρα βάλατε μέσα στα ΣΔΙΤ που δεν ξέρω και πότε θα τα κάνετε,

το ένα στο Ηράκλειο και το άλλο στην Αχαΐα, ένα κατάστημα φύλαξης στη Θεσπρωτία και δύο καταστήματα κράτησης στη Μαγνησία και στη Θεσσαλονίκη. Αυτά είναι όλα τα έργα τα οποία βάλατε.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο και στα άρθρα του νομοσχεδίου. Στο πρώτο κεφάλαιο ουσιαστικά την επανίδρυση του κράτους τη θεωρείτε ότι πρέπει να επανέλθει στο συγκεντρωτισμό. Αντί να υπάρχει αποκέντρωση, αντί να υπάρχει ένα μικρό ευέλικτο κράτος, ένα κράτος-στρατηγείο που θα εποπτεύει, ουσιαστικά τα μεταφέρετε στην υδροκέφαλη Αθήνα όλα. Σας δινόταν η ευκαιρία να κάνετε την αποκέντρωση και δεν την κάνατε.

Αναξιοκρατία: Στο άρθρο 5 και στο άρθρο 6, που αφορούν τη βαθμολογική διάρθρωση θέσεων και εξέλιξη των ιατροδικαστών και τους προϊσταμένους. Ουσιαστικά προσόντα τα οποία θα αποκτηθούν μέσα από πανεπιστημιακές γνώσεις, διδακτορικά, δεν λαμβάνονται υπ'όψιν. Διότι στην παράγραφο για τη θέση του προϊσταμένου της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών λέει ότι συνεκτιμώνται οι τυχόν συγγραφικές δραστηριότητες σε συναφή για τη λειτουργία ή δραστηριότητα της υπηρεσίας θέματα κ.λπ.. Συνεκτιμώνται. Δεν λαμβάνονται υπ'όψιν, δεν βαθμολογούνται.

Παράλληλα είναι και το θέμα της συνέντευξης. Βάζετε το θέμα της συνέντευξης. Η συνέντευξη δεν έχει αξιοκρατία. Επιτέλους, η συνέντευξη είναι υποκειμενική κρίση μιας επιτροπής και τότε εκεί περνάνε αυτοί που έχουν το μπιλιετάκι από οποιοδήποτε πολιτικό γραφείο. Είναι οι αρεστοί, είναι οι «κολλητοί». Όχι! Θα πρέπει να υπάρχουν αντικειμενικά κριτήρια.

Εντάξει, επιτέλους ανακαλύψατε το κέντρο απεξάρτησης της Χαλκιδικής και φτιάχνετε τον οργανισμό. Το άλλο σε ποιο μέρος θα εδρεύει, το οποίο θέλετε να ψηφίσουμε εν λευκώ και να σας δώσουμε την εντολή;

Άρθρο 14: Αν δεν είναι αυτό το άρθρο ταξικό, κύριε Πρόεδρε, τότε ποιο είναι; Έχεις λεφτά; Πληρώνεις και βγαίνεις από τη φυλακή. Δεν έχεις λεφτά; Δεν πληρώνεις και μένεις μέσα και ας έκλεψες, ξέρω εγώ, δύο καρβέλια ψωμί! Αν είναι δυνατόν! Αφού θέλετε να βελτιώσετε τις φυλακές, τη διαβίωση μέσα στις φυλακές και να βγάλετε κόσμο έξω τουλάχιστον προχωρήστε και θεσπίστε το χωρίς να πληρώνουν.

Για το θέμα του άρθρου 15, ειδικά για τις ναρκωτικές ουσίες: πρώτα πρέπει να πατάξετε τη διακίνηση των ναρκωτικών μέσα στις φυλακές. Σας είπα και στην πρωτολογία μου επί της αρχής ότι υπάρχουν κυκλώματα διακίνησης ναρκωτικών μέσα στις φυλακές. Κερδίζουν λεφτά. Αφού πατάξετε αυτά τα κυκλώματα μετά προχωρήστε να βάλετε τα όρια, τα οποία θέλετε να βάλετε, για το ποιος είναι χρήστης και ποιος όχι.

Και θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, για να μην πάρω άλλο χρόνο, με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ' για τα μέτρα διασφάλισης της κοινωνικής ειρήνης. Έχουμε νομικό οπλοστάσιο. Δεν χρειάζεται να ψηφίσουμε άλλες διατάξεις. Έχουμε ισχυρό νομικό οπλοστάσιο. Δεν είμαι νομικός, δεν είμαι δικηγόρος, αλλά γνωρίζω πολύ καλά ότι υπάρχει νομικό οπλοστάσιο που η πολιτεία μπορεί να επιφέρει την ειρήνη χωρίς να υπάρχουν προβλήματα. Όμως, δυστυχώς, εσείς κάνετε κινήσεις εντυπωσιασμού και επικοινωνιακής φύσεως και προσπαθείτε να φορτώσετε στην Αντιπολίτευση το γιατί δεν ψηφίζει τις διατάξεις και ουσιαστικά να φέρετε σε αντίθεση την Αντιπολίτευση, και ειδικά την Αξιωματική Αντιπολίτευση, το ΠΑΣΟΚ, με όλους αυτούς οι οποίοι καταστράφηκαν από τους βανδαλισμούς. Αν υπήρχε ένα κράτος θα προλάμβανε. Αλλά, δυστυχώς, το κράτος της Νέας Δημοκρατίας είναι κράτος των «κολλητών» και δεν προλαμβάνει. Έρχεται εκ των υστέρων να θεραπεύσει γιατί τότε νομίζει ότι μπορεί να πάρει ψήφους. Δυστυχώς όμως ο πολιτικός σας χρόνος τελείωσε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Η πρωινή συνεδρίαση ολοκληρώνεται με τον κ. Καστανίδη.

Ορίστε, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορώ να εκλάβω την απουσία του Υπουργού ως παρεχόμενη σ' εσάς ευκαιρία για να του μεταφέρετε τη συζήτηση. Συνεπώς επειδή αντιλαμβάνομαι ότι ο Υπουργός θα πρέπει να ξέρει τι λέει η Αντιπολίτευση θα περιμένω την επιστροφή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Υποθέτω ότι για λόγους προφανείς απουσίασε επ' ολίγον. Αναμένουμε λοιπόν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Να μην το εκλάβω ότι υπάρχει διαφορετικό βάρος απέναντι στον κ. Καστανίδη έναντι εμού!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Διαφορετικό βάρος υπάρχει, απλώς βάρος κυριολεκτικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεχίστε, κύριε Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, προηγουμένως, επεχείρησε να κατηγορήσει το ΠΑΣΟΚ, την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ότι δεν συνυπογράφει, δεν στέργει στην ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου διότι με λόγια μεν καταδικάζει τη δράση των κουκουλοφόρων, όχι όμως στην πράξη.

Οφείλω να σας πω, κύριε Υπουργέ Δικαιοσύνης, ότι η φαντασία πρέπει να εκδηλώνεται δημιουργικά. Το πρόβλημα είναι όταν η φαντασία ενός ανθρώπου εκθέτει τον ίδιο, οπότε τότε μιλάμε περί φαντασιοπληξίας, εκθέτει, δηλαδή, το δημιουργό της.

Ισχυριστήκαμε από την πρώτη στιγμή ότι με τον τρόπο που επιλέξατε να αντιμετωπίσετε το έγκλημα, το οργανωμένο έγκλημα, τη δράση των κουκουλοφόρων ή τη λαθρομετανάστευση -και ο τρόπος αυτός είναι η επαύξηση των ποινών- δεν οδηγείτε στη λύση του το πρόβλημα κι ότι, αντίθετα μ' εμάς, παραπλανάτε τον ελληνικό λαό, ενώ εμείς υποδεικνύουμε τους τρόπους με τους οποίους μπορούμε, δρώντας ορθολογικά οι υπηρεσίες, να καταλήξουμε σε πρόσφορο αποτέλεσμα.

Είπε επίσης ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης ότι άρχισε συζήτηση στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας σχετικά με την ποινική ευθύνη των Υπουργών και καλό είναι ο πολιτικός κόσμος να δείξει ότι δεν διεκδικεί προνόμια έναντι των απλών πολιτών. Σ' αυτήν την περίπτωση καλό θα είναι να δεσμεύει το κόμμα στο οποίο ανήκει και να μη μιλά για όλο τον πολιτικό κόσμο. Η συζήτηση για την τροποποίηση του νόμου «περί ευθύνης Υπουργών» θα είχε νόημα και δεν θα υπεκρίνετο η Κυβέρνηση, εάν δεν είχε προηγηθεί το κλείσιμο των εργασιών της Ολομέλειας της Βουλής και δεν είχαν οδηγηθεί συγκεκριμένα εγκλήματα σε παραγραφή.

Διότι εάν υποτεθεί ότι μπορούμε να αλλάξουμε το νόμο περί ευθύνης Υπουργών αυτές οι αλλαγές, ο νέος νόμος περί ευθύνης Υπουργών, δεν θα εφαρμοστεί για στελέχη της Κυβέρνησής σας, τα οποία ενέχονται ή υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις ότι ενέχονται σε σειρά σκανδάλων. Άρα, η Κυβέρνηση απολύτως υποκρίνεται, όταν μετά την παραγραφή, την οποία η ίδια επέβαλε, ζητεί να αρχίσει συζήτηση για την αλλαγή του σχετικού νόμου περί ευθύνης Υπουργών.

Έρχομαι τώρα στα άρθρα που συζητούμε. Στη συζήτηση επί της αρχής είχα την ευκαιρία, μεταξύ πολλών άλλων, να καταδείξω ότι η Κυβέρνηση καταργεί τη βασική αρχή του ποινικού μας συστήματος για την ισορροπία των ποινών. Μίλησα ακόμη και για την παραβίαση του άρθρου 7 του Συντάγματος. Δεν θα επανέλθω, κύριε Πρόεδρε, σε όσα είπα στη γενική συζήτηση, αλλά για να καταδείξω την προβληματικότητα των ρυθμίσεων της Κυβέρνησης που σήμερα εισηγείται στο Τμήμα, θα αναφέρω μερικά ακόμα παραδείγματα.

Εισηγείστε να μετατραπεί από πλημμέλημα σε κακούργημα η διατάραξη της κοινής ειρήνης, όταν αυτή συντελείται από κουκουλοφόρο. Όταν ο κουκουλοφόρος τελεί το αδίκημα της στάσης κατά το άρθρο 172 του Ποινικού Κώδικα, που είναι πολύ βαρύτερο έγκλημα από τη διατάραξη της κοινής ειρήνης, ο κουκουλοφόρος δεν τιμωρείται με επαυξημένη ποινή. Αντιθέτως, κρίνεται ένοχος πλημμεληματικής παράβασης.

Επαναλαμβάνω. Μετατρέπετε τη διατάραξη κοινής ειρήνης σε κακούργημα όταν τελείται το έγκλημα από κουκουλοφόρο και το πολύ βαρύτερο έγκλημα της στάσης το αφήνετε πλημμέλημα ακόμα και αν τελείται από κουκουλοφόρο.

Αντιλαμβάνεσθε τι κάνετε; Αντιλαμβάνεστε τι νομοθετείτε; Σας είπα χθες ότι στη θανατηφόρα βλάβη ο κουκουλοφόρος δεν τιμωρείται με αυξημένη ποινή. Αλλά, στη απρόκλητη σωματική βλάβη ο κουκουλοφόρος τιμωρείται με επαυξημένη ποινή. Δεν αντιλαμβάνεστε ότι ανατρέπετε πλήρως βασικές αρχές του ποινικού μας συστήματος, του Ποινικού μας Δικαίου;

Σε ό,τι αφορά το έγκλημα της εξυβρίσεως, προβλέπετε με το άρθρο 26 ως ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση την εξύβριση σε βάρος αστυνομικού, πυροσβέστη, λιμενικού υπαλλήλου ή υγειο-

νομικού υπαλλήλου, όταν τελείται από κουκουλοφόρο και μετατρέπετε τη δίωξη του εγκλήματος, αυτής της επιβαρυντικής περίπτωσης σε αυτεπάγγελτη δίωξη, από έγκληση που ήταν η απαίτηση μέχρι σήμερα.

Πρώτα απ' όλα η εξύβριση σε βάρος υπαλλήλου επαρκώς αντιμετωπίζεται και σήμερα, διότι δεν έχει δικαίωμα εγκλήσεως μόνον ο παθών, ο υπάλληλος, αλλά και η προϊσταμένη του αρχή ή ο Υπουργός.

Εάν όμως, μας ενδιαφέρει ως επιβαρυντική περίπτωση το έγκλημα της εξυβρίσεως, γιατί τελείται από κουκουλοφόρο σε βάρος υπαλλήλου, γιατί δεν μας ενδιαφέρει κατά τον ίδιο τρόπο το έγκλημα της εξυβρίσεως που τελείται σε βάρος οποιουδήποτε πολίτη από κουκουλοφόρο; Διότι αντιλαμβάνεστε ότι η τιμή του αστυνομικού, του πυροσβέστη, του λιμενικού έχει ακριβώς την ίδια αξία με την τιμή οποιουδήποτε πολίτη.

Αλλά, η πιο προβληματική ρύθμισή σας είναι αυτή που επιβάλλετε για το αυτεπάγγελτο της δίωξης. Για εξηγήστε μου, κύριε Υπουργέ Δικαιοσύνης, γιατί μπορεί αυτεπαγγέλτως να διώκεται ο κουκουλοφόρος που εξυβρίζει υπάλληλο, αλλά για το χειρότερο έγκλημα της δυσφήμισης ή της συκοφαντικής δυσφήμισης σε βάρος υπαλλήλου, ο κουκουλοφόρος δεν διώκεται αυτεπαγγέλτως;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Η αντινομία γίνεται πλέον πελώρια προβληματική συνθήκη για ό,τι νομοθετείτε. Να το θέσω διαφορετικά και χωρίς ερώτημα. Ο κουκουλοφόρος που είναι υπαίτιος της πράξης της δυσφήμισης ή της συκοφαντικής δυσφήμισης, δεν θα διωχθεί αυτεπαγγέλτως, αλλά μόνο μετά από έγκληση. Ο κουκουλοφόρος που απλώς θα εξυβρίσει τον υπάλληλο θα διωχθεί αυτεπαγγέλτως. Και αισθάνεστε καλά, ότι όλα τα ρυθμίζετε εν απολύτω τάξη, σε απόλυτη αρμονία με το Σύνταγμά μας, σε απόλυτη αρμονία με τις βασικές αρχές του ποινικού μας συστήματος; Και εξηγείτε στον ελληνικό λαό ότι κάνετε θεάρεστα πράγματα, ενώ στην κυριολεξία τον κοροϊδεύετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για κάποιες φραστικές διορθώσεις.

Στο άρθρο 17, στον τέταρτο στίχο της παραγράφου 1, διαγράφεται η λέξη «επτά» και αντί αυτής τίθεται η λέξη «πέντε».

Ικανοποιήσαμε αίτημα των σωφρονιστικών υπαλλήλων με αυτήν την αλλαγή, αλλά πρέπει να γίνει αλλαγή του αριθμού.

Επίσης, επειδή είχα την εντύπωση ότι σας είχε δοθεί, αλλά ανακάλυψα τώρα ότι δεν σας είχε δοθεί το σχετικό έγγραφο, να σας ενημερώσω ότι στο άρθρο 14, σύμφωνα με τη διόρθωση που ζήτησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού, υπάρχει μια διόρθωση όπου πρέπει να απαλειφθεί μια λέξη, η λέξη «φυλάκιση».

Επίσης, στο άρθρο 14 απαλείφεται η λέξη «μέχρι» και τίθενται οι λέξεις «ή καταγιγνώσκεται εντός εννέα μηνών από».

Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Νικόλαος Δένδιας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία έχουν ως εξής:

«ΦΡΑΣΤΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ-ΠΡΟΣΘΗΚΗ
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ, ΣΤΗ ΘΕΡΠΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΧΡΗΣΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»
(Κατά τη συζήτηση στο Α' Θερινό Τμήμα της Βουλής στις 24-6-2009)
1. Στο άρθρο 14 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:
«3. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου1 του άρθρου 16 του ν.3727/2008 απαλείφεται η λέξη «φυλάκιση».
2. Στο δεύτερο στίχο της παραγράφου 2 του άρθρου 14 απαλείφεται η λέξη «μέχρι» και αντί αυτής τίθενται οι λέξεις «ή καταγιγνώσκεται εντός εννέα μηνών από»
Ο Υπουργός Δικαιοσύνης
Ν.Γ. Δένδιας»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και 29 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Μεταρρυθμίσεις στην οργάνωση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, στη θεραπευτική μεταχείριση χρηστών ναρκωτικών ουσιών και άλλες διατάξεις» και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει:

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο14 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο17 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 26 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 27 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 28 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 29, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 29 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 15.04' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 24 Ιουνίου 2009 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος, νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Μεταρρυθμίσεις στην οργάνωση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, στη θεραπευτική μεταχείριση χρηστών ναρκωτικών ουσιών και άλλες διατάξεις» σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**